KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.11.2025 r.
COM(2025) 842 final

2025/0362 (COD)

Wniosek

# DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

## zmieniająca dyrektywy (UE) 2016/2341 i 2016/97 w odniesieniu do wzmocnienia ram pracowniczych programów emerytalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

# UZASADNIENIE

## 1. KONTEKST WNIOSKU

### • Przyczyny i cele wniosku

Zapewnienie, aby ludzie w całej UE mogli przejść na emeryturę z godnością, poczuciem bezpieczeństwa i odpowiednim dochodem, jest centralnym elementem unijnej agendy społecznej i gospodarczej. Ponieważ obywatele UE żyją dłużej, coraz pilniejsze staje się wyzwanie, jakim jest utrzymanie godnego poziomu życia na emeryturze. Obywatele oczekują, że po zakończeniu życia zawodowego będą mieli dostęp do stabilnego dochodu wystarczającego do zapewnienia godnej jakości życia. Coraz trudniej jest jednak zapewnić stabilność systemów emerytalnych i adekwatność dochodów emerytalnych w całej UE ze względu na starzenie się społeczeństwa i nowe formy pracy. Ludność UE żyje dłużej, natomiast liczba ludności w wieku produkcyjnym maleje. Ta zmiana strukturalna oznacza, że mniej pracowników będzie mogło finansować emerytury coraz większej liczby emerytów, co stwarza presję fiskalną i społeczną, która – jeśli nie zostanie wyeliminowana – może obniżyć poziom życia i zmniejszyć sprawiedliwość międzypokoleniową.

UE musi zatem podjąć działania, aby pomóc obywatelom w zabezpieczeniu ich dochodów emerytalnych i utrzymaniu poziomu życia w obliczu niekorzystnych zmian demograficznych, ograniczonego wzrostu wydajności i szerszych wyzwań transformacyjnych związanych ze zmianą klimatu, cyfryzacją i niepewnością geopolityczną. Zdolność do skutecznego sprostania wyzwaniu w zakresie emerytur będzie kształtować odporność gospodarczą i spójność społeczną UE w nadchodzących dziesięcioleciach.

Wyzwanie w zakresie emerytur ma zatem kluczowe znaczenie dla gospodarczej i społecznej przyszłości UE. Wyzwanie polega na znalezieniu rozwiązania pozwalającego zapewnić rosnącemu odsetkowi ludności odpowiedni poziom życia po przejściu na emeryturę, przy jednoczesnym dopilnowaniu, aby obciążenie przyszłych pokoleń pozostało stabilne. W Europejskim filarze praw socjalnych[1], w szczególności w zasadzie 15 „Świadczenia emerytalne i renty”, zapisano prawo pracowników i osób samozatrudnionych do emerytury proporcjonalnej do ich składek i zapewniającej odpowiedni dochód, z uwzględnieniem równych szans kobiet i mężczyzn w nabywaniu praw emerytalnych.

Obietnica odpowiedniej i stabilnej emerytury pozostaje pod presją pomimo licznych reform na szczeblu krajowym. Wiele państw członkowskich obniżyło stopy zastąpienia dochodów netto przez świadczenie emerytalne, podniosło ustawowy wiek emerytalny lub przeszło z systemów o zdefiniowanym świadczeniu na systemy o zdefiniowanej składce. W związku z tym coraz częściej oczekuje się, że ludzie będą uzupełniać ustawowe emerytury oszczędnościami pracowniczymi lub osobistymi. Stanowi to „podwójne obciążenie” dla ludności w wieku produkcyjnym, która musi finansować świadczenia dla obecnych emerytów, a jednocześnie oszczędzać na własne dochody emerytalne.

Ludzie muszą mieć dostęp do bezpiecznych, efektywnych, przejrzystych i wysokowydajnych produktów emerytalnych, aby zgromadzić wystarczające oszczędności emerytalne. Przeniesienie oszczędności gospodarstw domowych z nisko oprocentowanych depozytów do dodatkowych produktów emerytalnych, które oferują długoterminowe możliwości

[1] Europejski filar praw socjalnych.

inwestycyjne, może pomóc osobom fizycznym w osiągnięciu wyższego i bardziej stabilnego dochodu emerytalnego. Jednocześnie oszczędności te, przekazywane za pośrednictwem dobrze i skutecznie zarządzanych towarzystw emerytalno-rentowych, stanowią ważne źródło długoterminowego kapitału dla gospodarki europejskiej. Sektor emerytur dodatkowych odgrywa podwójną rolę: zapewnia bezpieczeństwo finansowe osób na emeryturze i przyczynia się do długoterminowej stabilności gospodarczej UE.

Niedawno przeprowadzone analizy wysokiego szczebla uwypukliły znaczenie wzmocnienia tego kanału między oszczędnościami a inwestycjami. W sprawozdaniach Maria Draghiego[2] i Enrica Letty[3] podkreślono, że utrzymanie poziomu życia w UE w kontekście kurczącej się siły roboczej będzie wymagało większej wydajności i większych inwestycji. W sprawozdaniu Draghiego wezwano w szczególności do skuteczniejszego uruchamiania oszczędności gospodarstw domowych za pomocą długoterminowych produktów oszczędnościowych, takich jak emerytury zakładowe, wskazując na udane przykłady krajowe, które mogłyby stanowić inspirację dla szerszego podejścia UE.

Istnieje silna potrzeba wzmocnienia emerytur dodatkowych w ramach szerszej umowy społecznej UE. W konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 17–18 kwietnia 2024 r.[4] wezwano do dalszych prac nad opracowaniem produktów emerytalnych i długoterminowych produktów oszczędnościowych, uznając ich wkład w transformację ekologiczną i cyfrową oraz we wzrost przedsiębiorstw w UE. W konkluzjach Rady Europejskiej z 20 marca 2025 r.[5] ponownie podkreślono znaczenie zwiększenia udziału kapitału prywatnego w celu wspierania inwestycji i konkurencyjności oraz zwrócono się do Komisji o promowanie większego udziału inwestorów detalicznych w rynkach kapitałowych, w tym za pośrednictwem produktów emerytalnych.

W 2019 r. Grupa Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Emerytur[6], w której uczestniczyli partnerzy społeczni, zapewniła strategiczne doradztwo na temat tego, w jaki sposób dodatkowe emerytury mogą przyczynić się do adekwatności świadczeń emerytalnych i do rozwoju unijnego rynku emerytalnego. W sprawozdaniu z 2024 r.[7] Europejski Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że skuteczność działań UE była jak dotąd ograniczona, i wezwał do zintensyfikowania starań na rzecz zwiększenia roli pracowniczych programów emerytalnych jako uzupełnienia programów publicznych.

Struktura systemów emerytalnych pozostaje w kompetencji państw członkowskich, ale działania na szczeblu UE mogą wspierać i uzupełniać krajowe wysiłki na rzecz zapewnienia adekwatnych dochodów emerytalnych. Ramy instytucji pracowniczych programów emerytalnych (IORP) zapewniły podstawę regulacyjną dla pracowniczych programów emerytalnych w UE, ustanawiając standardy nadzoru ostrożnościowego, zarządzania oraz ochrony uczestników i beneficjentów. Chociaż nie wszystkie pracownicze fundusze emerytalne są objęte dyrektywą IORP II, uczestnicy i beneficjenci programów niebędących

---

2 M. Draghi (2024), *The future of European competitiveness* [Przyszłość europejskiej konkurencyjności].
3 Letta, E. (2024), *Much More Than a Market* [Znacznie więcej niż rynek].
4 Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 17–18 kwietnia 2024 r.
5 Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 20 marca 2025 r.
6 Sprawozdanie końcowe Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla ds. Emerytur – grudzień 2019 r.
7 Europejski Trybunał Obrachunkowy, „Upowszechnienie dodatkowych programów emerytalnych w UE", sprawozdanie specjalne 14/2025.

programami IORP powinni podlegać należytemu zarządzaniu i nadzorowi oraz mogliby odnieść korzyści z objęcia dyrektywą IORP II.

W wytycznych politycznych na lata 2024–2029[8] przewodnicząca Ursula von der Leyen zapowiedziała utworzenie europejskiej unii oszczędności i inwestycji, której celem jest zwiększenie skuteczności oszczędności UE z myślą o długoterminowym wzroście gospodarczym i dobrobycie. W swoim komunikacie z dnia 19 marca 2025 r. w sprawie unii oszczędności i inwestycji Komisja uznała potencjał sektora emerytur dodatkowych w zakresie przyczyniania się do osiągnięcia tego celu przez uruchomienie prywatnych oszczędności na rzecz inwestycji produkcyjnych oraz zapewnienie, aby korzyści z takich inwestycji były zwracane obywatelom w postaci wyższych i niezawodnych dochodów emerytalnych. Ponadto w piśmie określającym zadania[9] skierowanym do ówczesnego kandydata na komisarza do spraw usług finansowych oraz unii oszczędności i inwestycji przewodnicząca Ursula von der Leyen podkreśliła znaczenie wykorzystania potencjału prywatnych i pracowniczych programów emerytalnych w celu wsparcia obywateli UE w zapewnieniu im emerytury oraz ułatwienia przekierowywania oszczędności do szerszej gospodarki.

Dyrektywa 2008/94/WE[10] w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy stanowi, że państwa członkowskie mają zapewnić ochronę uprawnień emerytalnych pracowników w razie niewypłacalności pracodawcy.

Dyrektywa 2003/41/WE[11] w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (pierwsza dyrektywa IORP) została wprowadzona w celu stworzenia spójnych ram ostrożnościowych dla instytucji pracowniczych programów emerytalnych na rynku wewnętrznym. Jej główne cele obejmowały zwiększenie ochrony uczestników i beneficjentów, promowanie należytego zarządzania i przejrzystości oraz rozwiązanie problemu rozdrobnienia spowodowanego różnicami w krajowych systemach nadzoru i systemach regulacyjnych. Przez ustanowienie minimalnych wspólnych standardów i umożliwienie transgranicznego zarządzania pracowniczymi programami emerytalnymi dyrektywa IORP miała na celu stworzenie wewnętrznego rynku pracowniczych programów emerytalnych. Zachęciła również do rozważnego i efektywnego inwestowania aktywów emerytalnych, wspierając tym samym długoterminową stabilność systemów emerytalnych i mobilizację oszczędności na rzecz inwestycji produkcyjnych w gospodarce UE.

Dyrektywa 2016/2341[12] (dyrektywa IORP II), która przekształciła i uchyliła pierwszą dyrektywę IORP, była podyktowana potrzebą poprawy zarządzania, przejrzystości i transgranicznej skuteczności operacyjnej pracowniczych funduszy emerytalnych w UE. Spostrzeżenia uzyskane podczas wdrażania pierwszej dyrektywy IORP uwypukliły znaczne

---

8 Wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej (2024–2029).

9 Pismo określające zadania.

10 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283 z 28.10.2008, s. 36).

11 Dyrektywa 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003L0041).

12 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (przekształcenie) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

różnice w wykonywaniu w poszczególnych państwach członkowskich i wykazały niedociągnięcia w zakresie poziomu ochrony oferowanej uczestnikom i beneficjentom. W odpowiedzi w dyrektywie IORP II określono bardziej rygorystyczne normy ostrożnościowe i normy zarządzania, a także udoskonalono wymogi dotyczące ujawniania informacji i przejrzystości oraz uwzględniono środki mające na celu ułatwienie zarządzania transgranicznymi programami emerytalnymi. Usprawnienia te miały na celu zapewnienie, aby pracownicze programy emerytalne pozostały bezpieczne, stabilne i skuteczne na coraz bardziej mobilnym i zintegrowanym rynku pracy UE.

Dążenie do przeglądu dyrektywy IORP II jest odpowiedzią na utrzymujące się wyzwania gospodarcze, demograficzne i polityczne, przy czym ponownie kładzie się nacisk na bezpieczeństwo emerytalne obywateli. Celem jest wzmocnienie zdolności pracowniczych funduszy emerytalnych do zapewniania adekwatnych dochodów emerytalnych, do działania jako stabilni inwestorzy długoterminowi wspierający zrównoważony wzrost gospodarczy oraz do przyczyniania się do odporności i pogłębiania rynków kapitałowych UE. Przegląd dyrektywy IORP II ma zatem na celu wzmocnienie ram dla świadczeń emerytalnych zabezpieczonych aktywami oraz wspieranie lepszych długoterminowych wyników inwestycyjnych dla uczestników i beneficjentów. Jego celem jest uczynienie IORP bardziej odpowiednimi i dostępnymi dla państw członkowskich, w których są one obecnie słabo rozwinięte, przy jednoczesnym promowaniu lepszych i bardziej zrównoważonych wyników inwestycyjnych w całej UE. Ma on również na celu zwiększenie przejrzystości zarówno w odniesieniu do kosztów, jak i zwrotów, wzmocnienie praktyk zarządzania ryzykiem i usunięcie barier, które obecnie utrudniają skuteczne inwestycje. Zmienione ramy będą zatem wspierać bardziej efektywną alokację aktywów i przyniosą większą wartość uczestnikom. W ten sposób proponowana reforma ma na celu podniesienie standardów w całym obszarze emerytur dodatkowych, wspierając przy tym tworzenie większej wartości oraz zwiększenie odporności i długoterminowego bezpieczeństwa uczestników. Może to pomóc w rozwiązaniu problemu utrzymującej się fragmentacji, odblokowaniu skuteczniejszych i wydajniejszych inwestycji długoterminowych oraz zapewnieniu, aby szerszy zakres systemów emerytalnych funkcjonował zgodnie ze standardami należytego zarządzania i przejrzystości. Zmiana przyczyni się również do osiągnięcia celów unii oszczędności i inwestycji dzięki odblokowaniu produktywnych inwestycji długoterminowych, zwiększeniu integracji rynku i wspieraniu zrównoważonego wzrostu gospodarczego w UE.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

UE wdrożyła kilka kluczowych inicjatyw mających na celu wzmocnienie systemu emerytur dodatkowych, takich jak:

- dyrektywa 98/49/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie ochrony uprawnień do dodatkowych świadczeń emerytalnych lub rentowych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek przemieszczających się w UE[13];
- dyrektywa 2014/50/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników między państwami

[13] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/49/WE w sprawie ochrony uprawnień do dodatkowych świadczeń emerytalnych lub rentowych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 209 z 25.7.1998, s. 46).

członkowskimi dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu uprawnień do dodatkowych emerytur[14];

- dyrektywa (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP), znana jako IORP II, która wzmacnia zarządzanie, ujawnianie informacji i wymogi transgraniczne dla pracowniczych funduszy emerytalnych[15];
- rozporządzenie (UE) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE), ustanawiające dobrowolne, znormalizowane ramy emerytur indywidualnych w całej UE[16].

Niniejszy wniosek opiera się na ramach dotyczących IORP określonych w dyrektywie IORP II i wzmacnia te ramy, jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w sekcji 3 poniżej. Jest on częścią szerszego pakietu emerytalnego, który obejmuje przegląd rozporządzenia (UE) 2019/1238 (rozporządzenie w sprawie OIPE), zalecenia Komisji w sprawie tablic wskaźników emerytalnych, systemów monitorowania uprawnień emerytalnych i automatycznego uczestnictwa w programie, a także komunikat ogólny w sprawie pakietu emerytur dodatkowych. Pakiet emerytalny jest jednym z głównych celów programu unii oszczędności i inwestycji. Proponowane zmiany i zalecenia zostały opracowane w celu zapewnienia spójności między poszczególnymi aktami prawnymi oraz w tym samym celu.

- **Spójność z innymi politykami UE**

Wdrożenie unii oszczędności i inwestycji wymaga szerokiej gamy środków z zakresu polityki mających wpływ na różne wymiary systemu finansowego UE. Środki z zakresu polityki można podzielić na cztery odrębne, ale powiązane ze sobą kategorie: a) obywatele i oszczędności, b) inwestycje i finansowanie, c) integracja i skala oraz d) efektywny nadzór na jednolitym rynku. Każdą z tych kategorii omówiono w poniższych sekcjach.

Pakiet emerytalny wchodzi w zakres kategorii „Obywatele i oszczędności”. Wzmacniając ramy dla IORP, Komisja przyczynia się do osiągnięcia celu unii oszczędności i inwestycji, jakim jest umożliwienie obywatelom oszczędzania i inwestowania z myślą o przyszłości dzięki przejrzystym, konkurencyjnym i dostępnym produktom. Wzmocnienie ram IORP sprzyja większej skali, konsolidacji i transgranicznej wydajności w sektorze emerytur dodatkowych przez wzmocnioną kontrolę nadzorczą i szerszy przegląd tematyczny. Ułatwiając większy udział oszczędzających na emeryturę w rynkach kapitałowych, pakiet emerytalny przyczynia się również do osiągnięcia szerszych celów unii oszczędności i inwestycji, jakimi są mobilizowanie oszczędności gospodarstw domowych na inwestycje produkcyjne; zwiększenie możliwości finansowania gospodarki UE, również przez

---

[14] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/50/UE w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników między państwami członkowskimi dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu uprawnień do dodatkowych emerytur (Dz.U. L 128 z 30.4.2014, s. 1).

[15] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37).

[16] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE), ustanawiające dobrowolne, znormalizowane ramy emerytur indywidualnych w całej UE (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 1).

przyciągnięcie środków z funduszy emerytalnych do programów takich jak InvestEU oraz pomoc instytucjom finansowym w osiągnięciu skali, globalnej konkurencyjności i dywersyfikacji. Wspiera on zatem zdolność UE do zaspokojenia długoterminowych potrzeb inwestycyjnych, zwłaszcza w kontekście transformacji ekologicznej i cyfrowej.

Rozwój i wzrost IORP mogą pomóc w przekierowaniu większej ilości kapitału długoterminowego do rynków kapitałowych UE, a za ich pośrednictwem do gospodarki ogólnej – w momencie, gdy gospodarka UE musi pilnie uruchomić inwestycje w celu zwiększenia swojej konkurencyjności. Przegląd dyrektywy IORP II jest zatem również zgodny z szerszą strategią Komisji mającą na celu ożywienie gospodarki UE, którą określono w Kompasie konkurencyjności[17].

Przegląd dyrektywy IORP II jest spójny z wdrażaniem Europejskiego filaru praw socjalnych, w szczególności jego zasady 15, która potwierdza „prawo do odpowiedniego dochodu w podeszłym wieku" i „godny poziom życia" dla emerytów. Chociaż dyrektywa IORP II stanowi przede wszystkim ramy ostrożnościowe i ramy zarządzania, jej główne cele – wzmocnienie zdolności funduszy pracowniczych do zapewniania odpowiedniego dochodu, ochrona interesów uczestników i beneficjentów oraz poprawa przejrzystości zarówno w zakresie kosztów, jak i zwrotu – mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia stabilnych i odpowiednich emerytur dodatkowych.

## 2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

### • Podstawa prawna

Podstawę prawną zmiany dyrektywy IORP II stanowią art. 53 i 62 oraz art. 114 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Art. 53 i 62 przewidują koordynację przepisów krajowych regulujących podejmowanie i wykonywanie działalności prowadzonej na własny rachunek oraz swobodę świadczenia usług. Przepisy te umożliwiają zakładanie i funkcjonowanie w wymiarze transgranicznym IORP na rynku wewnętrznym zgodnie ze spójnymi standardami ostrożnościowymi, standardami zarządzania i standardami nadzoru. Art. 114 ust. 1 umożliwia przyjęcie środków służących zbliżeniu przepisów krajowych, których celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Możliwość korzystania przez dostawców ze swobody świadczenia usług jest nadal ograniczona ze względu na brak standaryzacji istniejących pracowniczych produktów emerytalnych. Wniosek ma zatem na celu poprawę kluczowych elementów ram dla IORP, aby stworzyć bardziej spójny model. Pozwoli to ich uczestnikom i beneficjentom korzystać w pełni z potencjału rynku wewnętrznego, oferując im większe możliwości wyboru dostawców, w tym dostawców z innych państw członkowskich UE. Wniosek ujednolica główne aspekty związane z IORP: zwiększenie przejrzystości zarówno w odniesieniu do kosztów, jak i zwrotów, praktyki zarządzania ryzykiem i skuteczne polityki inwestycyjne.

### • Pomocniczość

Zgodnie z zasadą pomocniczości działanie na szczeblu UE można podjąć tylko wtedy, gdy cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte przez państwa członkowskie działające indywidualnie. Dyrektywę IORP II przyjęto na szczeblu UE w 2019 r., ponieważ jedynie działaniem na szczeblu UE można ustanowić wspólne ramy regulacyjne dla IORP.

---

17 Kompas konkurencyjności – Komisja Europejska.

W związku z tym niniejszy wniosek, podobnie jak zmieniana nim dyrektywa IORP II, jest w pełni zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Proporcjonalność**

Zgodnie z zasadą proporcjonalności zakres i forma działania Unii nie powinny wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w Traktatach.

Zasadniczo IORP mogą już zostać ustanowione we wszystkich państwach członkowskich, ale nie wykorzystały one w pełni swojego potencjału w zakresie przekierowywania wystarczająco dużej puli oszczędności na rynki kapitałowe i przyczyniania się do tworzenia unii oszczędności i inwestycji. Jest to szczególnie istotne ze względu na presję demograficzną i rosnącą potrzebę zapewnienia stabilnych i odpowiednich dochodów emerytalnych.

Ramy ustanowione dyrektywą IORP II nie osiągnęły wystarczającej skali, co jest kluczowym warunkiem poprawy długoterminowych wyników dla uczestników i beneficjentów. W dokumencie roboczym służb Komisji towarzyszącym niniejszemu wnioskowi przeanalizowano zatem kilka wariantów strategicznych.

Scenariusz zakładający niepodejmowanie jakichkolwiek działań na poziomie UE nie pozwoliłby osiągnąć celów UE. Pełna harmonizacja krajowych pracowniczych programów emerytalnych byłaby jednak nieproporcjonalna, biorąc pod uwagę różnorodność rynków krajowych i różny poziom rozwoju systemów emerytalnych.

W tym kontekście ukierunkowany przegląd ram IORP stanowi proporcjonalną odpowiedź. Proponowane podejście uzupełnia istniejące systemy krajowe, ale zapewnia również wystarczający poziom harmonizacji, aby ułatwić zwiększenie skali i poprawić wyniki inwestycyjne. Kluczowe elementy – większa przejrzystość kosztów i zwrotów, wzmocnione solidne praktyki zarządzania ryzykiem oraz usunięcie barier, które obecnie utrudniają skuteczne inwestycje – zostały opracowane w celu zapewnienia wystarczającej ochrony konsumentów bez nakładania zbędnych obciążeń regulacyjnych.

Oczekuje się, że obciążenie administracyjne wynikające z wniosku pozostanie ograniczone, ponieważ wniosek zakłada jedynie dostosowanie cech istniejących ogólnounijnych przepisów dotyczących IORP. Podmioty te podlegają już nadzorowi regulacyjnemu ze strony właściwych organów krajowych na podstawie istniejących ram sektorowych. Wszelkie nowe obowiązki sprawozdawcze byłyby proporcjonalne do ryzyka związanego z rosnącą działalnością transgraniczną i wspierałyby skuteczne monitorowanie rynku i ochronę konsumentów. Ogólnie rzecz biorąc, wniosek usprawniłby istniejące praktyki w całej UE.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek stanowi zmianę dyrektywy IORP II. Wybranym instrumentem jest zatem dyrektywa zmieniająca, ponieważ do osiągnięcia celów niniejszego wniosku nie można zastosować żadnych alternatywnych środków – ani legislacyjnych, ani operacyjnych.

## 3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W okresie od 13 czerwca 2025 r. do 29 sierpnia 2025 r. Komisja prowadziła ukierunkowane konsultacje publiczne, aby uzyskać informacje zwrotne na temat ewentualnych zmian

dyrektywy IORP II. W ramach konsultacji otrzymano łącznie 112 odpowiedzi od różnych grup zainteresowanych stron, w tym stowarzyszeń przedsiębiorców, przedsiębiorstw, organizacji konsumenckich, organizacji pozarządowych, organów publicznych i obywateli, reprezentujących 11 państw członkowskich UE i dwa państwa spoza UE. Zainteresowane strony wskazały, że elastyczność i dywersyfikacja inwestycji – wraz z silnym zarządzaniem i większą przejrzystością – poprawiłyby obecne ramy.

23 czerwca 2025 r. Komisja wystosowała zaproszenie do zgłaszania uwag, z terminem upływającym 21 lipca 2025 r., w celu zebrania ogólnych uwag, opinii i poglądów na temat poprawy istniejących ram dotyczących emerytur dodatkowych oraz podzielenia się przykładami najlepszych praktyk. W odpowiedzi na zaproszenie do zgłaszania uwag otrzymano łącznie 47 odpowiedzi, na które złożyło się 35 indywidualnych odpowiedzi od różnych organizacji, takich jak stowarzyszenia przedsiębiorców i pracodawców, organizacje pozarządowe, organizacje konsumenckie i obywatele, z 12 państw członkowskich UE i czterech państw spoza UE. Ogólnie rzecz biorąc, zdecydowana większość respondentów zgodziła się, że konieczne są usprawnienia w zakresie emerytur dodatkowych, aby uwolnić ich pełny potencjał z korzyścią dla obywateli i gospodarki UE.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

28 września 2023 r. EIOPA wydał opinię techniczną na potrzeby przeglądu dyrektywy IORP II[18]. EIOPA zalecił (i) aktualizację ram regulacyjnych IORP w celu uwzględnienia przejścia z emerytur o zdefiniowanym świadczeniu na emerytury o zdefiniowanej składce oraz wyzwań społeczno-środowiskowych; (ii) zwiększenie przejrzystości kosztów, stabilności inwestycji i właściwej regulacji systemów o zdefiniowanym świadczeniu; oraz (iii) poprawę środków dotyczących proporcjonalności.

16 czerwca 2025 r. Komisja zorganizowała forum zainteresowanych stron[19], aby zbadać pojawiające się tendencje w zakresie świadczeń emerytalnych w całej UE. W trakcie obrad forum zwrócono uwagę na najlepsze praktyki państw członkowskich i utorowano drogę do dzielenia się skutecznymi strategiami w całej UE. Podczas spotkania na temat stosowania przepisów w praktyce zaprezentowano przykłady udanych działań w zakresie emerytur w filarach drugim i trzecim oraz zbadano, w jaki sposób najlepsze praktyki można wykorzystać jako wytyczne dla dalszych reform. W trakcie rozmów uzyskano informacje zwrotne od wszystkich zainteresowanych stron oferujących produkty emerytalne. Uczestnicy zgodzili się, że konieczny jest przegląd dyrektywy IORP II w celu poprawy wyników dla emerytów.

5 września 2025 r. EIOPA przedłożył uwagi techniczne[20], o które zwróciła się Komisja w celu wsparcia rozwoju emerytur dodatkowych i usprawnienia systemu emerytur dodatkowych. EIOPA opowiedział się za (i) ściślejszym nadzorem, (ii) stosowaniem podejścia w większym stopniu opartego na analizie ryzyka w celu wspierania możliwości inwestycyjnych w zakresie aktywów alternatywnych oraz (iii) doprecyzowaniem zakresu dyrektywy IORP II w celu dalszego odblokowania korzyści płynących z długoterminowych oszczędności.

---

18 Opinia techniczna na potrzeby przeglądu dyrektywy IORP II, EIOPA.

19 Forum zainteresowanych stron i spotkanie na temat stosowania przepisów w praktyce w obszarze oszczędności emerytalnych.

20 Uwagi techniczne na potrzeby przeglądów dyrektywy IORP II i rozporządzenia w sprawie OIPE w kontekście unii oszczędności i inwestycji, EIOPA.

- **Ocena skutków**

Wniosek jest poparty dokumentem roboczym służb Komisji, w którym oceniono wpływ proponowanych zmian.

W dokumencie roboczym służb Komisji przeanalizowano cztery warianty proponowanej dyrektywy zmieniającej:

W **wariancie 1** obecne ramy dyrektywy IORP II pozostałyby niezmienione i opierałyby się na powolnym, organicznym wzroście w celu zapewnienia skali i ulepszeń w miarę upływu czasu. Wariant ten został odrzucony ze względu na potrzebę wzmocnienia przepisów dotyczących emerytur dodatkowych obywateli UE, jak opisano powyżej.

W **wariancie 2** doprecyzowano by zasadę „ostrożnego inwestora". Doprecyzowanie to przyczyniłoby się do przesunięcia punktu ciężkości polityki inwestycyjnej IORP z uproszczonej, konserwatywnej alokacji aktywów, nieuwzględniającej zwrotu z celów funduszy emerytalnych, na bardziej zrównoważone strategie inwestycyjne w ryzyka i zwrotu, które (i) dążą do osiągnięcia długoterminowej wartości dla uczestników programów emerytalnych w drodze dywersyfikacji ryzyka, w tym między klasami aktywów, oraz (ii) opierają się na należytym zarządzaniu oraz wiedzy i zdolności do zarządzania podejmowanym ryzykiem. Należy podkreślić, że osiągnięcie odpowiedniej skali zwiększa zdolność IORP do skutecznej dywersyfikacji, całościowego zarządzania ryzykiem i dostępu do szerszego zestawu możliwości inwestycyjnych, przy jednoczesnym utrzymaniu standardów należytego zarządzania i zarządzania ryzykiem.

**Wariant 3** zmieniłby dyrektywę IORP II w celu wzmocnienia nadzoru, standardów zarządzania i przejrzystości, a jednocześnie polegałby przede wszystkim na dialogu nadzorczym i moralnej perswazji w celu zachęcenia do poprawy skali, efektywności i jakości systemu. W ramach tego podejścia właściwe organy krajowe stosują środki nadzorcze i przeprowadzałyby regularne przeglądy tematyczne kluczowych obszarów skuteczności działania, takich jak wyniki inwestycji, oszczędność kosztowa, realizacja indeksacji i wszelkie ograniczenia korzyści. W ramach tych przeglądów oceniano by również dostosowanie strategii inwestycyjnych do zobowiązań funduszy emerytalnych oraz kompetencji powierników lub zarządów nadzorujących systemy. Po uzgodnieniu i wdrożeniu planów zaradzenia niedociągnięciom proces ten mógłby – w razie potrzeby – obejmować rozważenie potencjalnych sposobów zwiększenia skali. Przepisy dotyczące przenoszenia uprawnień zostałyby uproszczone w celu zwiększenia dostępności ram IORP II, zwłaszcza w państwach członkowskich, w których sektor pracowniczych programów emerytalnych jest nadal słabo rozwinięty.

Oprócz moralnej perswazji wariant ten wdrażałby główne elementy zaleceń technicznych EIOPA w celu stopniowej poprawy praktyk inwestycyjnych, przejrzystości i zarządzania we wszystkich dodatkowych programach emerytalnych. Nacisk położono by na wzmocnienie ram zarządzania ryzykiem, poprawę ujawniania kosztów i zwrotów oraz wspieranie stabilniejszych i bardziej zrównoważonych strategii inwestycyjnych. Reforma miałaby również na celu usunięcie barier strukturalnych, które ograniczają efektywność i skalę, takich jak rozdrobnienie, ograniczona współpraca między systemami i nierównomierne zdolności nadzorcze. Środki te nie przekształciłyby radykalnie systemu w perspektywie krótkoterminowej, ale stopniowo poprawiłyby wyniki, stabilność i efektywność IORP.

Z czasem ramy te wspierałyby skuteczniejsze działania transgraniczne, lepsze wyniki inwestycyjne i wyższy poziom ochrony uczestników i beneficjentów.

**Wariant 4** zachowałby wszystkie elementy wariantu 3, w tym przeglądy tematyczne, zachęty, ulepszone praktyki nadzorcze oraz wdrożenie większości zaleceń EIOPA. Przewidywałby on jednak również wprowadzenie wiążących wymogów regulacyjnych i konkretnych interwencji nadzorczych w celu rozwiązania problemu utrzymującej się nieefektywności strukturalnej. Jednym z kluczowych środków byłoby ustanowienie obowiązkowej minimalnej skali efektywności dla IORP. Mogłoby to obejmować zapewnienie wzorów na potrzeby likwidacji lub łączenia programów w przypadkach, w których nie osiągnięto minimalnej skali efektywności i wyników. Mogłoby to obejmować również obowiązkowe wyznaczanie powierników programu, gdyby istniejące wakaty nie zostały szybko obsadzone lub osoby sprawujące obecnie urząd nie posiadały umiejętności niezbędnych do skutecznego zarządzania strategią portfela inwestycyjnego. Podejście to nakłada jednak znaczne wymagania na zdolności nadzorcze i może narazić organy nadzoru na ryzyko odpowiedzialności cywilnej, jeżeli podmioty świadczące usługi emerytalne wystąpią o kontrolę sądową. Ponadto ustanowienie obowiązkowej minimalnej skali efektywności dla IORP wymagałoby znacznego czasu i zasobów, podczas gdy optymalna skala mogłaby nadal różnić się w zależności od IORP. Taki środek byłby również sprzeczny z podejściem rynkowym, ponieważ nakazywałby „odgórną" konsolidację, która nie jest zgodna z obecnymi strukturami zarządzania IORP[21].

**Wybranym wariantem jest wariant 3.**

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek zredagowano z poszanowaniem praw podstawowych i zasad zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do ochrony danych osobowych, prawa własności, wolność prowadzenia działalności gospodarczej oraz zasady równości płci. Przyczynia się on do osiągnięcia celów art. 38 Karty, w którym przewidziano wysoki poziom ochrony konsumentów.

## 4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma istotnego wpływu na budżet UE. EIOPA powinien mieć możliwość realizacji dodatkowych zadań w zakresie koordynacji i konwergencji praktyk nadzorczych, w tym ustanowienia platform współpracy, w ramach swoich istniejących zasobów.

## 5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Państwa członkowskie byłyby zobowiązane do transpozycji dyrektywy w terminie jednego roku od daty wejścia w życie zmian do dyrektywy IORP II. Państwa członkowskie przekazałyby następnie Komisji teksty głównych przyjętych przepisów prawa krajowego.

---

[21] Nawet gdyby takie podejście „odgórne" było możliwe, obowiązkowa konsolidacja mogłaby nadal podlegać zatwierdzeniu przez krajowy organ ochrony konkurencji, którego decyzja nie byłaby związana przepisami niniejszego wniosku.

- **Dokumenty wyjaśniające**

Proponowana dyrektywa wprowadzałaby konkretne zmiany do istniejącej dyrektywy. Państwa członkowskie powinny zatem przekazać Komisji tekst odpowiednich zmian w swoich przepisach krajowych albo, jeżeli uznają, że takie zmiany nie są konieczne, wyjaśnić, które przepisy szczegółowe prawa krajowego wdrażają już zmiany określone we wniosku.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

**Na podstawie art. 1 wniosku wprowadza się zmiany w dyrektywie (UE) 2016/2341**. Zmiany wprowadza się w następujących przepisach szczegółowych:

– w art. 4 zezwala się państwom członkowskim na stosowanie dyrektywy (UE) 2016/2341 do instytucji finansowanych zapewniających świadczenia emerytalne, które nie są w inny sposób objęte przepisami ostrożnościowymi Unii;

– w art. 9 wymaga się, aby IORP zostały poddane przez właściwy organ procedurze udzielania zezwoleń, która obejmuje ocenę ostrożnościową i przygotowanie biznesplanu;

– art. 9a zapewnia IORP możliwość obsługi różnych programów emerytalnych, w tym programów o różnej polityce inwestycyjnej, oraz przyjmowania finansowania ze strony wielu instytucji finansujących w ramach tego samego programu emerytalnego;

– w art. 11 i 11a usprawniono procedury transgraniczne dla IORP przez wprowadzenie jaśniej określonych terminów, ulepszenie koordynacji między właściwymi organami, a także uproszczenie procedury powiadamiania o rozszerzeniu istniejącej działalności transgranicznej w tym samym przyjmującym państwie członkowskim;

– w art. 12 uproszczono zasady regulujące przenoszenie programów emerytalnych, ograniczając nadmierne przeszkody dla konsolidacji i skali przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony uczestników i beneficjentów;

– art. 14 stanowi, że właściwe organy mogą dopuszczać niepełne finansowanie przez ograniczony okres ustalony w prawie krajowym, który w żadnym przypadku nie powinien przekraczać dziesięciu lat i który znosi dodatkowe wymogi dotyczące transgranicznych IORP;

– w art. 17 uprawniono Komisję do przyjęcia aktu delegowanego w celu zmiany liczb i wartości procentowych wymaganego marginesu wypłacalności, aby dostosować się do zmian na rynku;

– w art. 18a wymaga się, aby IORP, które nie podlegają opartym na analizie ryzyka wymogom w zakresie ustawowych funduszy własnych i które ponoszą zobowiązania z tytułu biometrycznych rodzajów ryzyka lub zapewniają gwarancje, przeprowadzały test warunków skrajnych co najmniej raz na trzy lata, oceniający ich zdolność do wywiązywania się z obowiązków w niekorzystnych scenariuszach rynkowych i demograficznych. W przypadku stwierdzenia podatności właściwe organy mogą wymagać częstszego przeprowadzania testów. Przepis ten określa standardowe scenariusze warunków skrajnych i umożliwia państwom członkowskim narzucenie dłuższych horyzontów prognozy lub surowszych założeń. Artykuł ten stanowi również, że w przypadku gdy wyniki testu warunków skrajnych wskazują na niewystarczające aktywa lub dostępne marginesy wypłacalności, IORP przedkładają plan konwergencji określający środki naprawcze. Ostatecznie właściwe organy mogą wymagać wyższych marginesów wypłacalności, jeżeli plan nie jest wiarygodny lub nie został przedłożony;

– w art. 19 wprowadzono zasadę „ostrożnego inwestora” opartą w większym stopniu na zasadach i ograniczono możliwość ustanawiania bardziej szczegółowych przepisów do programów, w których uczestnicy i beneficjenci ponoszą ryzyko inwestycyjne, bez możliwości ograniczenia rodzajów aktywów, w które IORP może inwestować. Nie narusza to możliwości wymagania przez właściwe organy ograniczeń, w przypadku gdy ryzyko ponoszą uczestnicy i beneficjenci, o ile takie ograniczenia nie są równoznaczne z pustymi zakazami;

– art. 21 stanowi, że system zarządzania musi obejmować skuteczny mechanizm zarządzania konfliktami interesów oraz funkcję zgodności z przepisami;

– w art. 22 zaostrzono wymogi dotyczące kompetencji i reputacji. Kwalifikacje, wiedza i doświadczenie członków organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego są nadal łącznie wystarczające, aby umożliwić im skuteczne wykonywanie obowiązków. Zaostrzono natomiast wymogi dotyczące osób faktycznie zarządzających IORP, które indywidualnie spełniają wymagane standardy dotyczące kompetencji i reputacji;

– art. 26 stanowi, że o wynikach i zaleceniach audytu wewnętrznego informowany jest organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy, który określa odpowiednie działania, jakie należy podjąć w odniesieniu do poszczególnych wyników i zaleceń, oraz zapewnia ich skuteczne wdrożenie;

– w art. 28 zapewniono, aby IORP ustanowiły pisemną politykę dotyczącą własnej oceny ryzyka określającą procesy i procedury przeprowadzania oceny, częstotliwość oceny oraz metody;

– w art. 30 wymaga się, aby w oświadczeniu o zasadach zasad polityki inwestycyjnej jasno określono cele inwestycyjne spójne z celami w zakresie dochodów emerytalnych każdego programu oraz określono tolerancje dla odchyleń od celów w zakresie alokacji aktywów i wyników, zgodnie z podstawowymi zasadami OECD dotyczącymi regulacji emerytur prywatnych oraz związanymi z nimi wytycznymi wykonawczymi;

– art. 33 zapewnia, aby w przypadku programu emerytalnego, w którym uczestnicy i beneficjenci ponoszą w pełni ryzyko inwestycyjne, wzmocnione zostały obowiązki w zakresie przechowywania aktywów oraz obowiązki nadzorcze;

– w art. 36–44 zapewniono sprawniejsze informowanie uczestników i beneficjentów w fazie akumulacji i dekumulacji. W szczególności art. 37a zobowiązuje IORP do wymiany istotnych informacji z systemami monitorowania uprawnień emerytalnych w celu zwiększenia przejrzystości i ułatwienia uczestnikom i beneficjentom poznania ich uprawnień;

– w art. 44a wprowadzono wyraźny obowiązek dochowania należytej staranności przez IORP, zobowiązując je do działania w sposób uczciwy, sprawiedliwy i profesjonalny zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich uczestników i beneficjentów.

– w art. 44c i 44d zobowiązano IORP do ustanowienia skutecznych procedur rozpatrywania skarg, a państwa członkowskie do zapewnienia dostępności odpowiednich, niezależnych i bezstronnych organów rozstrzygania sporów, w tym w sprawach transgranicznych;

– w art. 45–51 wzmocniono nadzór i zwiększono uprawnienia właściwych organów. W szczególności art. 49a wprowadza regularny dialog nadzorczy mający na celu zachęcenie do strategicznej refleksji nad długoterminową adekwatnością, efektywnością i stabilnością IORP;

– w art. 6, 7, 13, 16, 36, 47, 50 i 51 uznano, że w niektórych państwach członkowskich IORP mogą oferować indywidualne produkty emerytalne, w tym ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny (OIPE), oraz zapewniono, aby ramy ostrożnościowe odzwierciedlały tę możliwość wspierania spójności, właściwej organizacji i skutecznego nadzoru w odniesieniu do różnych form świadczeń emerytalnych;

– w art. 19, 21, 23–26, 28, 47 i 49 wprowadzono zmiany polegające na zastąpieniu odniesień do „wielkości, charakteru, skali i złożoności" odniesieniami do „charakteru, skali i złożoności", ponieważ „wielkość" nie jest odpowiednim kryterium dla IORP, których wymogi ostrożnościowe i wymogi w zakresie zarządzania powinny odzwierciedlać ich profil ryzyka, a nie ich wielkość bezwzględną, zgodnie z zasadą nadzoru opartego na analizie ryzyka.

Inne przepisy zmienia się w celu aktualizacji i wprowadzenia poprawek.

**Art. 2 wniosku zmienia dyrektywę (UE) 2016/97.** Zapewnia on uczestnikom i beneficjentom pracowniczych programów emerytalnych obsługiwanych przez zakłady ubezpieczeń dostęp co najmniej do tych samych informacji co uczestnicy i beneficjenci, jak w przypadku programów obsługiwanych przez IORP, oraz zapewnia zakładom ubezpieczeń i pośrednikom ubezpieczeniowym odpowiednią podstawę prawną do wymiany informacji z systemami monitorowania uprawnień emerytalnych.

**W art. 3 wniosku wprowadzono przepisy przewidujące zasadę praw nabytych**, tak aby IORP, które zostały zarejestrowane lub uzyskały zezwolenie na podstawie dyrektywy (UE) 2016/2341 (UE) przed zmianą przepisów dotyczących udzielania zezwoleń, nie musiały ubiegać się o nowe zezwolenie.

2025/0362 (COD)

Wniosek

# DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

## zmieniająca dyrektywy (UE) 2016/2341 i 2016/97 w odniesieniu do wzmocnienia ram pracowniczych programów emerytalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53, art. 62 i art. 114 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[1],

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W związku ze starzeniem się społeczeństwa w Unii Europejskiej i rosnącym wskaźnikiem obciążenia demograficznego wzmocnienie uzupełniających źródeł dochodów emerytalnych stało się niezbędne do zachowania solidarności międzypokoleniowej, spójności społecznej i długoterminowej stabilności systemów emerytalnych w całej Unii.

(2) Chociaż organizacja systemów emerytalnych pozostaje kompetencją krajową, adekwatność i stabilność finansowania emerytur są przedmiotem wspólnego zainteresowania w kontekście zapewnienia stabilności i spójności Unii. Zapewnienie obywatelom dostępu do dobrze zaprojektowanych indywidualnych produktów emerytalnych przyczynia się zarówno do indywidualnego bezpieczeństwa finansowego, jak i do odporności gospodarki Unii.

(3) Mimo że gospodarstwa domowe w Unii są jednymi z największych oszczędzających na świecie, nadal posiadają dużą część swojego majątku finansowego w postaci krótkoterminowych depozytów bankowych o ograniczonych zwrotach. Opracowanie atrakcyjnych pracowniczych i indywidualnych produktów emerytalnych może pomóc zmobilizować te oszczędności na inwestycje długoterminowe, co wygeneruje wyższe zwroty dla oszczędzających i przekieruje kapitał na produktywne zastosowania wspierające wzrost gospodarczy, innowacje oraz transformację ekologiczną i cyfrową.

---

[1] Dz.U. C , , s. .

[2] Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia … r. i decyzja Rady z dnia... r.

(4) Odpowiednie uregulowanie i nadzór na poziomie unijnym i krajowym pozostają istotne dla rozwoju pewnych i bezpiecznych pracowniczych programów emerytalnych we wszystkich państwach członkowskich. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341[3] przyczyniła się do bardziej zharmonizowanych ram ostrożnościowych dla instytucji pracowniczych programów emerytalnych (IORP). W wielu państwach członkowskich sektor emerytur dodatkowych jest jednak nadal słabo rozwinięty, co może zagrozić bezpieczeństwu finansowemu obywateli, w szczególności w świetle bieżących tendencji demograficznych w Unii. W ramach silnych wielofilarowych systemów emerytalnych, opracowanych w porozumieniu z partnerami społecznymi, zasadnicze znaczenie ma wspieranie dalszego upowszechniania emerytur dodatkowych, takich jak IORP, oraz pomoc w osiąganiu lepszych wyników dla osób oszczędzających w perspektywie długoterminowej. Wymaga to działań politycznych zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym.

(5) Unia oszczędności i inwestycji zapowiedziana przez Komisję w komunikacie z dnia 19 marca 2015 r.[4] ma na celu umożliwienie obywatelom gromadzenia oszczędności i ich inwestowania z myślą o przyszłości, przekierowywanie inwestycji na priorytety Unii, pogłębienie integracji i zwiększenie skali unijnych rynków kapitałowych oraz zapewnienie skutecznego nadzoru na całym jednolitym rynku. Jednym z tych czterech aspektów jest pomoc obywatelom w oszczędzaniu i inwestowaniu z myślą o przyszłości, co jest centralnym elementem ambicji unii oszczędności i inwestycji. Zapewnienie obywatelom Unii możliwości zgromadzenia odpowiedniego dochodu emerytalnego jest jednym z najbardziej konkretnych sposobów wpływu Unii na życie ludzi. Prace nad emeryturami dodatkowymi, a w szczególności nad emeryturami pracowniczymi, odzwierciedlają to podejście skoncentrowane na obywatelach.

(6) Instytucje pracowniczych programów emerytalnych („IORP”), które zarządzają aktywami o wartości około trzech bilionów euro, odgrywają zasadniczą rolę w systemie finansowym Unii, ale zazwyczaj są mniej aktywne na notowanych rynkach akcji, niepublicznych rynkach kapitałowych, rynkach kapitału wysokiego ryzyka i rynkach infrastrukturalnych. Pod warunkiem ostrożnego zarządzania inwestycjami w akcje i klasy aktywów alternatywnych takie inwestycje mogą stanowić cenny element ich portfeli, oferując dywersyfikację, wyższe długoterminowe zwroty dla oszczędzających na emeryturę i ochronę przed inflacją, a jednocześnie zapewniając kluczowe finansowanie dla gospodarki realnej. Ważne jest zatem zapewnienie, aby nie istniały nieuzasadnione bariery regulacyjne dla takich inwestycji.

(7) Przegląd dyrektywy (UE) 2016/2341 opiera się na opinii technicznej Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z 2023 r. na potrzeby przeglądu dyrektywy IORP II[5] oraz na jego „uwagach technicznych na potrzeby przeglądu dyrektywy IORP II i rozporządzenia w sprawie

---

[3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (przekształcenie) (Dz.U. L 354 z 23.12.2016, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/2341/oj).

[4] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 19 marca 2025 r., COM(2025) 124 final.

[5] Zob. opinia techniczna EIOPA na potrzeby przeglądu dyrektywy IORP II.

OIPE w kontekście unii oszczędności i inwestycji" z 2025 r.[6]. Uwzględniono w nim również najnowsze ustalenia i zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym 14/2025 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczącym upowszechniania dodatkowych programów emerytalnych w Unii[7], a także podstawowe zasady OECD dotyczące regulacji emerytur prywatnych[8], w których określono uznane na szczeblu międzynarodowym standardy zarządzania emeryturami pracowniczymi, ich przejrzystości i nadzoru nad nimi.

(8) Osiągnięcie wystarczającej skali jest często warunkiem wstępnym skutecznego i zrównoważonego funkcjonowania IORP. Mniejsze IORP mogą borykać się z wyższymi kosztami administracyjnymi i inwestycyjnymi, ograniczoną dywersyfikacją oraz trudnościami w przyciągnięciu lub utrzymaniu niezbędnej wiedzy fachowej. Większa skala może pomóc w złagodzeniu tych ograniczeń dzięki poprawie łączenia ryzyka, zdolności zarządzania i dostępu do szerszego zakresu możliwości inwestycyjnych, przyczyniając się tym samym do bardziej stabilnych i opłacalnych wyników dla uczestników i beneficjentów.

(9) Dyrektywa (UE) 2016/2341 nie jest jednak wystarczająco skuteczna pod względem wspierania korzyści skali, co skutkowało tym, że dostawcy usług emerytalnych, którzy są często zbyt mali, aby korzystać z dywersyfikacji lub przyrostu efektywności, narażali w ten sposób uczestników i beneficjentów na wyższe koszty i niższe zwroty netto. Konieczne jest zatem ułatwienie osiągnięcia takich korzyści skali.

(10) Dyrektywa (UE) 2016/2341 powinna mieć zastosowanie do wszystkich IORP, chyba że są one wyraźnie wyłączone na podstawie art. 2 ust. 2. Jej stosowanie powinno odzwierciedlać cele tej dyrektywy i różnorodność rozwiązań w państwach członkowskich oraz powinno być wdrażane w sposób uwzględniający pełne spektrum istniejących pracowniczych programów emerytalnych.

(11) W niektórych państwach członkowskich prawo krajowe stanowi, że IORP, mimo posiadania osobowości prawnej, mają być obsługiwane przez upoważnione podmioty odpowiedzialne za działanie na ich rzecz. W związku z tym art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2016/2341 powinien wyraźnie odnosić się nie tylko do sytuacji, w których IORP nie mają osobowości prawnej, które to sytuacje powinny być nadal objęte dyrektywą, ale również do przypadków, w których IORP mają jeszcze osobowość prawną i zgodnie z prawem krajowym mają być obsługiwane przez takie upoważnione podmioty.

(12) W niektórych państwach członkowskich odpowiedzialność za obsługiwanie IORP może być dzielona między samą IORP a upoważnionym podmiotem działającym na jej rzecz, przy czym każdy z tych podmiotów pełni odrębne, lecz uzupełniające się funkcje. Stosowanie dyrektywy (UE) 2016/2341 powinno być spójne z tym podziałem obowiązków na mocy prawa krajowego i powinno zapewniać, aby wszystkie odpowiedzialne podmioty w pełni podlegały jej wymogom, niezależnie od formy prawnej IORP. Sytuację tę należy jednak odróżnić od outsourcingu, o którym mowa w art. 31 tej dyrektywy, ponieważ wspólne wykonywanie obowiązków w tych przypadkach wynika ze struktury instytucjonalnej IORP określonej w prawie

---

6 Zob. uwagi techniczne EIOPA na potrzeby przeglądów dyrektywy IORP II i rozporządzenia w sprawie OIPE w kontekście unii oszczędności i inwestycji.

7 Zob. sprawozdanie specjalne 14/2025 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

8 Zob. podstawowe zasady OECD dotyczące regulacji emerytur prywatnych.

krajowym, a nie z umownego outsourcingu funkcji. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby aktywa IORP były prawnie oddzielone od aktywów upoważnionych podmiotów obsługujących te instytucje.

(13) Ustalenie, czy instytucja kwalifikuje się jako IORP, powinno zależeć od prowadzonej działalności, niezależnie od jej formy prawnej lub wyznaczenia na mocy prawa krajowego. W kilku państwach członkowskich świadczenia emerytalne związane z zatrudnieniem są oferowane przez instytucje finansowane, które są wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy (UE) 2016/2341 zgodnie z jej art. 2 ust. 2 lub w inny sposób nie są objęte tą dyrektywą i nie podlegają żadnym innym przepisom ostrożnościowym Unii. Niektóre z tych instytucji są już objęte rozporządzeniem Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231[9] w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych, co odzwierciedla ich znaczenie gospodarcze oraz potrzebę kompleksowych i spójnych informacji we wszystkich rodzajach towarzystw emerytalno-rentowych. Łącznie takie instytucje wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy (UE) 2016/2341 posiadają znaczne aktywa i wraz z IORP stanowią ważny element ogólnego krajobrazu emerytalnego związanego z zatrudnieniem. Ze względu na ich skalę i znaczenie dla stabilności finansowej i adekwatności emerytur ważne jest, aby państwa członkowskie zapewniły, by wszystkie instytucje zarządzające oszczędnościami emerytalnymi, zarówno pracowniczymi, jak i indywidualnymi, podlegały należytemu zarządzaniu, skutecznemu nadzorowi i wymogom ostrożnościowym współmiernym do charakteru i skali ponoszonego przez nie ryzyka. W świetle solidnych ram przewidzianych w dyrektywie (UE) 2016/2341 oraz w celu promowania spójności praktyk nadzorczych, zapewnienia równych warunków działania i wysokich standardów zarządzania i zarządzania ryzykiem we wszystkich formach świadczeń emerytalnych, przy jednoczesnym poszanowaniu różnorodności krajowych systemów emerytalnych i istniejących rozwiązań instytucjonalnych, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania tej dyrektywy do instytucji w inny sposób wyłączonych z jej zakresu i nieobjętych żadnymi innymi unijnymi ramami ostrożnościowymi. Jest to szczególnie istotne w przypadku, gdy poziom świadczeń oferowanych uczestnikom i beneficjentom zależy od wyników instytucji w zarządzaniu aktywami i nie jest gwarantowany przez organ publiczny. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o skorzystaniu z tej możliwości.

(14) W niektórych państwach członkowskich IORP mogą również mieć możliwość oferowania indywidualnych produktów emerytalnych, w tym ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego, co znajduje odzwierciedlenie w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238[10]. Aby zapewnić jasną i właściwą organizację takiej działalności oraz spójny i skuteczny nadzór w odniesieniu do różnych form świadczeń emerytalnych, należy to odzwierciedlić w dyrektywie (UE) 2016/2341.

---

[9] Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231 z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2) (Dz.U. L 45 z 17.2.2018, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/231/oj).

[10] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE) (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1238/oj).

(15) Funkcjonowanie pracowniczych programów emerytalnych może zyskać dzięki zapewnieniu IORP większej elastyczności w zakresie organizacji programów emerytalnych i ustaleń dotyczących finansowania oraz zarządzania nimi. W związku z tym państwa członkowskie powinny zapewnić IORP możliwość obsługi różnych programów emerytalnych, w tym programów o różnej polityce inwestycyjnej, oraz przyjmowania finansowania ze strony wielu instytucji finansujących, w tym w ramach tego samego programu emerytalnego. Elastyczność ta może ułatwić osiągnięcie większej skali, zwiększając tym samym efektywność kosztową, dywersyfikację ryzyka i zdolność zarządzania, z korzyścią dla uczestników i beneficjentów.

(16) W dyrektywie (UE) 2016/2341 wprowadzono rozróżnienie między udzielaniem zezwoleń IORP a rejestracją tych instytucji, ale nie zdefiniowano żadnego z tych pojęć, a jednocześnie zobowiązano państwa członkowskie do prowadzenia krajowego rejestru IORP. Doprowadziło to do rozbieżnych praktyk nadzorczych, w tym w przypadkach, gdy właściwe organy nie przeprowadzają oceny ostrożnościowej *ex ante* lub, w niektórych przypadkach, gdy w ogóle nie przeprowadza się oceny ostrożnościowej. Brak oceny ostrożnościowej w ramach procesu rejestracji lub udzielania zezwolenia może zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego oraz ochronie praw uczestników i beneficjentów. Aby uniknąć arbitrażu regulacyjnego i chronić interesy oszczędzających na emeryturę, wszystkie IORP powinny podlegać procedurze udzielania zezwoleń, która obejmuje odpowiednią ocenę ostrożnościową przeprowadzaną przez właściwy organ. Zgodnie z opinią techniczną EIOPA na potrzeby przeglądu dyrektywy IORP II oraz z wytycznymi wykonawczymi do zalecenia OECD w sprawie podstawowych zasad regulacji emerytur prywatnych w procesie udzielania zezwoleń należy również zobowiązać IORP do opracowania i prowadzenia biznesplanu w odniesieniu do wszystkich planowanych rodzajów działalności.

(17) Aby zwiększyć skuteczność i elastyczność pracowniczych programów emerytalnych, a także korzyści skali, IORP powinny mieć możliwość prowadzenia kilku programów emerytalnych, w tym programów o różnych podejściach inwestycyjnych, oraz akceptowania finansowania przez kilka instytucji w ramach tego samego programu, przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego zarządzania oraz ochrony uczestników i beneficjentów.

(18) Doświadczenia związane z funkcjonowaniem dyrektywy (UE) 2016/2341 pokazały, że procedury regulujące udzielanie zezwoleń IORP i nadzór nad nimi, w szczególności w kontekście działalności transgranicznej, mogą powodować opóźnienia i niespójności w państwach członkowskich, co może zniechęcać IORP do podejmowania lub rozszerzania działalności transgranicznej. Aby poprawić funkcjonowanie IORP i nadzór nad ich działalnością transgraniczną, należy zatem opracować i usprawnić kroki proceduralne w zakresie udzielania zezwoleń i działalności transgranicznej. Należy doprecyzować terminy oraz przyspieszyć wymianę informacji między właściwymi organami rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego, co umożliwi ściślejszą koordynację, w tym, w stosownych przypadkach, przez zaangażowanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”).

(19) Nakładanie na IORP, która prowadzi działalność transgraniczną w przyjmującym państwie członkowskim, pełnych wstępnych procedur transgranicznych jest niepotrzebnie uciążliwe, jeżeli taka IORP chce rozszerzyć tę działalność na dodatkowe instytucje finansujące lub programy w tym samym przyjmującym państwie

członkowskim. Takie podejście mogłoby prowadzić do powielania procedur, wzrostu kosztów administracyjnych i opóźnień, bez poprawy ochrony uczestników i beneficjentów. Aby ułatwić proporcjonalny i skuteczny nadzór oraz zapewnić skuteczną współpracę między właściwymi organami rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego, takie rozszerzenia powinny podlegać uproszczonej procedurze powiadamiania, którą należy przeprowadzić w terminie jednego miesiąca. Harmonogram ten zapewnia właściwym organom możliwość prowadzenia niezbędnej koordynacji i nadzoru bez powodowania zbędnych opóźnień lub obciążeń dla IORP.

(20) Zasady regulujące zbiorowe przenoszenie w całości lub częściowo zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw odgrywają kluczową rolę we wspieraniu konsolidacji i osiągania skali w pracowniczych programach emerytalnych. Jeżeli takie przepisy są zbyt rygorystyczne, stwarzają nadmierne przeszkody w osiąganiu skali i ułatwianiu konsolidacji, co może być szkodliwe dla długoterminowych interesów oszczędzających. Jednocześnie ważne jest, aby uczestnicy i beneficjenci lub ich przedstawiciele mogli skutecznie wyrażać swoje poglądy na temat proponowanych przeniesień transgranicznych. Aby ułatwić takie przeniesienia, należy zatem doprecyzować i uprościć mające zastosowanie przepisy unijne, zapewniając, aby procedury pozostały przejrzyste, proporcjonalne i spójne z ochroną uczestników i beneficjentów, a jednocześnie umożliwiały większą efektywność i integrację na rynku wewnętrznym. Powinno to obejmować przepisy dotyczące terminowego powiadamiania, zatwierdzania przez instytucję finansującą, w stosownych przypadkach, oraz możliwości formalnego wyrażenia sprzeciwu przez uczestników i beneficjentów.

(21) W przypadku krajowych przeniesień zbiorowych z jednej IORP do drugiej państwa członkowskie powinny zapewnić wprowadzenie prostych, przejrzystych i skutecznych pod względem operacyjnym procedur umożliwiających konsolidację i restrukturyzację programów emerytalnych na ich terytorium. Takie procedury powinny ułatwiać osiągnięcie skali i oszczędności kosztowej oraz nie powinny być bardziej restrykcyjne niż procedury mające zastosowanie do przeniesień transgranicznych.

(22) Państwa członkowskie mogą dopuścić niepełne finansowanie pracowniczych programów emerytalnych na okres przejściowy. Różne państwa członkowskie wdrożyły tę opcję na różne sposoby, podczas gdy inne zdecydowały się z niej nie korzystać, co prowadzi do niespójności, które mogą mieć wpływ na ochronę uczestników i beneficjentów. Chociaż zapobieganie niepełnemu finansowaniu jest ważne, bezwzględny zakaz mógłby w niektórych przypadkach spowodować nagłe obniżenie przyrzeczeń emerytury, co może być szkodliwe dla uczestników i beneficjentów. Aby zapewnić zrównoważone i proporcjonalne podejście oraz odpowiednią ochronę uczestników i beneficjentów, państwa członkowskie powinny dopuścić niepełne finansowanie programów emerytalnych na okres przejściowy, określony w prawie krajowym, który w żadnym przypadku nie powinien przekraczać dziesięciu lat.

(23) Niektóre parametry techniczne określone w dyrektywie (UE) 2016/2341 wynikają z dyrektywy Rady 79/267/EWG[11], pierwszej dyrektywy w sprawie ubezpieczeń na życie, i pozostają niezmienione od czasu ich wprowadzenia. Należy zatem przewidzieć możliwość ich dostosowania w drodze aktów delegowanych, jeżeli zostanie to uznane za konieczne w celu zapewnienia, aby pozostały one odpowiednie w świetle zmian na rynku i praktyk nadzorczych.

(24) Dyrektywa (UE) 2016/2341 wymaga, aby IORP posiadały odpowiedni dostępny margines wypłacalności. Ten margines wypłacalności nie obejmuje w pełni ekspozycji na ryzyko rynkowe i ryzyko długowieczności, w tym w przypadku gdy IORP ponosi zobowiązania z tytułu biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantuje określone wyniki inwestycyjne lub określony poziom korzyści. Niektóre państwa członkowskie wymagają, aby IORP posiadały dodatkowe, oparte na analizie ryzyka, ustawowe fundusze własne powyżej wymaganego marginesu wypłacalności. W państwach członkowskich, w których takie wymogi oparte na analizie ryzyka nie istnieją, należy zapewnić porównywalną ochronę oszczędzających i beneficjentów. W szczególności IORP pokrywające biometryczne rodzaje ryzyka lub oferujące gwarancje, które nie podlegają wymogom kapitałowym opartym na analizie ryzyka, powinny przeprowadzać regularne testy warunków skrajnych w celu oceny ich zdolności do utrzymania finansowania w perspektywie długoterminowej, w tym w niekorzystnych scenariuszach rynkowych i demograficznych, a właściwe organy powinny być uprawnione do żądania podjęcia działań naprawczych w przypadku stwierdzenia niepełnego finansowania.

(25) Aktywa prywatne, w tym kapitał *private equity*, dług prywatny i kapitał wysokiego ryzyka, mogą poprawić charakterystykę stosunku ryzyka do zwrotu portfeli inwestycyjnych przez zwiększenie dywersyfikacji i potencjalne zapewnienie wyższych zwrotów długoterminowych. Takie aktywa są jednak często bardziej złożone pod względem wartości i oceny ryzyka, w związku z czym wymagają znacznej wiedzy fachowej. Zgodnie z art. 19 dyrektywy (UE) 2016/2341 IORP powinny inwestować w najlepszym długoterminowym interesie uczestników i beneficjentów oraz zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora". Zasada ta nie jest jednak wystarczająco precyzyjna, a kilka państw członkowskich wprowadziło, zgodnie z tym artykułem, szczegółowe, a czasem restrykcyjne limity inwestycyjne. Takie ogólne ograniczenia mogą uniemożliwić dobrze zarządzanym instytucjom o odpowiedniej zdolności zarządzania ryzykiem skuteczne inwestowanie w aktywa alternatywne. Należy zatem określić, że kluczowe ramy inwestycyjne stanowią opartą na analizie ryzyka zasadę „ostrożnego inwestora", umożliwiającą instytucjom inwestowanie w dowolny rodzaj aktywów, pod warunkiem że instytucje te są w stanie właściwie określać, mierzyć i monitorować powiązane rodzaje ryzyka, zarządzać nimi i składać sprawozdań w związku z nimi. W związku z tym, jako zabezpieczenie dla uczestników i beneficjentów, możliwość stosowania przez państwa członkowskie ograniczeń inwestycyjnych powinna być ograniczona do przypadków, w których ryzyko inwestycyjne ponoszą uczestnicy i beneficjenci, a ograniczenia te nie powinny skutkować ogólnym zakazem inwestowania w niektóre klasy aktywów. Komunikat ogólny z dnia 19 listopada

---

[11] Pierwsza dyrektywa Rady 79/267/EWG z dnia 5 marca 1979 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności w zakresie bezpośrednich ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 63 z 13.3.1979, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1979/267/oj).

2025 r.[12] zawiera dalsze niewiążące wytyczne dotyczące stosowania zasady „ostrożnego inwestora”, w tym dotyczące sposobu, w jaki powinna ona wspierać skuteczną alokację oszczędności długoterminowych.

(26) Doświadczenie pokazuje, że wymogi w zakresie zarządzania określone w dyrektywie (UE) 2016/2341 nie zawsze zapewniają spójne standardy należytego zarządzania i skutecznego nadzoru we wszystkich IORP. W szczególności różnice w funkcjach kontroli wewnętrznej, rozwiązywaniu konfliktów interesów oraz składzie i skuteczności organów administrujących, zarządzających lub nadzorczych mogą osłabić ochronę uczestników i beneficjentów oraz integralność zarządzania programami emerytalnymi. Aby zwiększyć odporność, przejrzystość i odpowiedzialność IORP, należy zatem doprecyzować system zarządzania, a właściwe organy powinny dysponować uprawnieniami niezbędnymi do oceny i, w stosownych przypadkach, wzmocnienia systemów zarządzania IORP.

(27) Skuteczne i ostrożne zarządzanie IORP zależy od kompetencji i reputacji osób faktycznie zarządzających IORP, jej organów administrujących, zarządzających lub nadzorczych oraz osób pełniących kluczowe funkcje, w tym osób, którym zlecono wykonywanie funkcji na zasadzie outsourcingu. Dyrektywa (UE) 2016/2341 odnosi się do pojęcia zbiorczych kompetencji osób faktycznie zarządzających IORP. Potrzebne są dalsze wyjaśnienia, aby zapewnić stosowanie tej koncepcji w sposób spójny z różnorodnością struktur zarządzania w państwach członkowskich. W szczególności zbiorcze kompetencje powinny mieć zastosowanie w przypadku, gdy organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy działa jako organ kolegialny, którego członkowie wspólnie pełnią funkcje strategiczne lub nadzorcze. W przypadku gdy funkcje są odrębne lub wykonywane indywidualnie, ocena kompetencji powinna odnosić się do konkretnej roli oraz do konkretnych obowiązków i uprawnień decyzyjnych poszczególnych osób. Ponadto obecne przepisy nie przewidują wyraźnie bieżącego monitorowania zmian ani terminowego powiadamiania o zmianach, które mogą również prowadzić do luk w zarządzaniu, niewystarczającego nadzoru nad ryzykiem lub nierozwiązanych konfliktów interesów. Aby zapewnić odpowiednią ochronę uczestników i beneficjentów oraz skuteczny nadzór ze strony właściwych organów, należy określić wymogi dotyczące kompetencji i reputacji, a właściwe organy powinny być odpowiedzialne za bieżącą ocenę odpowiedniości i powinny być uprawnione do żądania usunięcia osób, które nie spełniają już tych wymogów.

(28) Skuteczne zarządzanie ryzykiem ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia należytego i ostrożnego funkcjonowania IORP oraz ochrony uczestników i beneficjentów. Wybory operacyjne i strukturalne IORP, w tym udział w zbiorczych strukturach inwestycyjnych, usługach dzielonych lub przeniesieniach, mogą mieć wpływ na ich ogólny profil ryzyka. W celu zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania IORP powinny oceniać rodzaje ryzyka, na które są lub mogą być narażone, w stosunku do limitów tolerancji ryzyka zatwierdzonych przez ich organ zarządzający lub nadzorczy, biorąc pod uwagę zdolność i skłonność uczestników i beneficjentów do podejmowania ryzyka. Korzyści skali i warianty w zakresie efektywności mogą zmniejszyć ryzyko

[12] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Zwiększenie zdolności unijnego sektora emerytur dodatkowych w celu poprawy dochodów emerytalnych i dostarczenia długoterminowego kapitału gospodarce UE. [Urząd Publikacji = proszę podać numer dokumentu i link internetowy].

operacyjne i inwestycyjne dla uczestników i beneficjentów, w związku z czym należy je uwzględnić we własnej ocenie ryzyka.

(29) Zgodnie z podstawowymi zasadami OECD dotyczącymi regulacji emerytur prywatnych oraz związanymi z nimi wytycznymi wykonawczymi należy dodatkowo zaostrzyć wymogi oświadczenia o zasadach polityki inwestycyjnej przez zapewnienie, aby określało ono jasne cele inwestycyjne spójne z celem poszczególnych programów w zakresie dochodów emerytalnych, zobowiązaniami i tolerancją ryzyka, a także aby określało ono cele w zakresie wyników i metody monitorowania oraz uwzględniało stosowanie złożonych lub alternatywnych klas aktywów i powiązanego ryzyka kontrahenta. W przypadku gdy uczestnicy mogą wybrać inwestycje, w oświadczeniu tym należy również przewidzieć odpowiedni zakres wariantów, w tym wariant domyślny.

(30) Łączenie aktywów może przynieść korzyści skali, poprawić wyniki inwestycyjne i obniżyć koszty ponoszone przez uczestników i beneficjentów. Art. 31 dyrektywy (UE) 2016/2341 zezwala jednak państwom członkowskim na zakazanie outsourcingu działalności przez IORP, w tym outsourcingu zarządzania inwestycjami. Skorzystanie z tego wariantu doprowadziło do powstania barier regulacyjnych dla przyrostu efektywności i korzyści skali. Podejście w większym stopniu oparte na analizie ryzyka zagwarantowałoby, że outsourcing byłby zasadniczo dozwolony lub wymagany, pod warunkiem że nie pogarszałby jakości zarządzania, nie prowadziłby do nadmiernego zwiększenia ryzyka operacyjnego, nie pogarszałby ciągłego i zadowalającego świadczenia usług uczestnikom i beneficjentom ani nie utrudniałby skutecznego nadzoru. Należy zatem określić, że państwa członkowskie powinny zezwolić takim instytucjom na outsourcing lub, w stosownych przypadkach, wymagać takiego outsourcingu, bez uszczerbku dla możliwości sprzeciwienia się szczególnym uzgodnieniom dotyczącym outsourcingu w poszczególnych przypadkach na podstawie należycie uzasadnionych względów ostrożnościowych.

(31) Depozytariusze zapewniają dogodny środek ochrony aktywów i nadzoru nad zarządzaniem pracowniczymi programami emerytalnymi, zwłaszcza w systemach o zdefiniowanej składce, w których uczestnicy i beneficjenci ponoszą w pełni ryzyko inwestycyjne. Zgodnie z dyrektywą (UE) 2016/2341 państwa członkowskie mają swobodę w zakresie wymagania, co do zasady, od depozytariusza samodzielnego wykonywania tych funkcji lub zezwolenia IORP na samodzielne wykonywanie tych funkcji. Swoboda ta doprowadziła do niespójności i wyzwań nadzorczych w działalności transgranicznej. Różnice w przepisach krajowych dotyczących rodzajów podmiotów, które mogą działać jako depozytariusze, oraz zakresu ich obowiązków mogą osłabić skuteczny nadzór ostrożnościowy, zmniejszyć przejrzystość i zwiększyć ryzyko konfliktów interesów lub błędów operacyjnych. W ostatnich latach przepisy dotyczące depozytariuszy określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE[13] zostały zaktualizowane i wzmocnione w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów. Uczestnicy i beneficjenci IORP, którzy podobnie powierzają swoje oszczędności emerytalne profesjonalnym zarządzającym, powinni korzystać z nie mniejszej ochrony

[13] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/65/oj).

niż inwestorzy objęci dyrektywą 2009/65/WE. W związku z tym, aby zapewnić spójną ochronę uczestników i beneficjentów, zwiększyć zaufanie do systemu emerytalnego i ułatwić działalność transgraniczną, w dyrektywie (UE) 2016/2341 należy wprowadzić wymóg wyznaczenia profesjonalnego depozytariusza na potrzeby pracowniczych programów emerytalnych, w których uczestnicy i beneficjenci ponoszą w pełni ryzyko inwestycyjne. Zmiany powinny określać jasne zasady dla takiego depozytariusza dotyczące przechowywania aktywów i obowiązków nadzorczych dla depozytariuszy, przy jednoczesnym umożliwieniu większej elastyczności w odniesieniu do innych systemów i zapewnieniu, aby właściwe organy nie mogły nadmiernie ograniczać wyboru depozytariuszy mających siedzibę w innym państwie członkowskim. Aby jednak uniknąć niepotrzebnych obciążeń dla IORP, państwa członkowskie mogą utrzymać istniejące środki w zakresie przechowywania zapewniające poziom ochrony porównywalny z poziomem zapewnianym przez depozytariuszy.

(32) Fragmentaryczne i niekompletne informacje na temat nabytych i prognozowanych uprawnień emerytalnych utrudniają uczestnikom i beneficjentom uzyskanie jasnego oglądu ich przyszłych dochodów emerytalnych, zwłaszcza gdy uczestniczą w kilku dodatkowych programach emerytalnych. Ten brak przejrzystości może osłabić zaangażowanie w planowanie emerytury i zaufanie do systemu emerytalnego. W celu zapewnienia, aby oszczędzający otrzymywali kompleksowe, wiarygodne i aktualne informacje, państwa członkowskie powinny wymagać od IORP przekazywania danych do krajowych systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, jeżeli takie systemy istnieją, w znormalizowanym i interoperacyjnym formacie. Takie systemy powinny umożliwiać uczestnikom i beneficjentom dostęp, w spójny i porównywalny sposób, do informacji na temat ich nabytych praw, zgromadzonego kapitału i prognozowanych świadczeń, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby IORP pozostały odpowiedzialne za dokładność i kompletność przekazywanych danych. Aby uniknąć powielania wymogów sprawozdawczych dla IORP, format i struktura informacji powinny być spójne z informacjami zawartymi w informacjach o świadczeniach emerytalnych.

(33) Informacja o świadczeniu emerytalnym jest podstawowym instrumentem umożliwiającym uczestnikom i beneficjentom zrozumienie, jak uprawnienia emerytalne kształtują się w czasie w różnych programach emerytalnych. Powinna ona zawierać jasne, kompleksowe i istotne informacje, które umożliwią uczestnikom i beneficjentom ocenę ich sytuacji finansowej i podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia odpowiedniej emerytury. Obecnie brak jednolitego podejścia na szczeblu państw członkowskich, wraz z faktem, że większość uczestników nabywa świadczenia emerytalne w wielu IORP w trakcie swojej kariery zawodowej, skutkuje zróżnicowaniem formatu i prezentacji informacji o świadczeniu emerytalnym, co ogranicza porównywalność i agregację. Obecne przepisy nie wymagają również uwzględnienia informacji na temat kosztów, wyników inwestycji ani wszelkich dostępnych opcji inwestycyjnych i związanego z nimi ryzyka. W celu zwiększenia przejrzystości i wspierania świadomego podejmowania decyzji konieczne jest wprowadzenie wymogów dotyczących opracowywania informacji o świadczeniu emerytalnym oraz przekazywania informacji na temat kosztów, zwrotów z inwestycji i opcji inwestycyjnych. Z tego samego powodu konieczne jest zapewnienie większej standaryzacji oraz, w miarę możliwości, dostosowanie do informacji o świadczeniach z OIPE, o której mowa w art. 36 rozporządzenia (UE) 2019/1238, przy jednoczesnym uwzględnieniu charakterystyki programów emerytalnych pod względem określonych

świadczeń lub określonych składek oraz specyfiki pracowniczych programów emerytalnych.

(34) Utrzymujące się niezadowalające wyniki IORP mogą zmniejszyć wartość nabytych praw uczestników i beneficjentów oraz podważyć zaufanie do emerytur dodatkowych. Zgodnie z wytycznymi wykonawczymi do zalecenia OECD w sprawie podstawowych zasad regulacji emerytur prywatnych wyniki powinny być w sposób porównywalny ujawniane i oceniane na podstawie jasnych i obiektywnych poziomów odniesienia odzwierciedlających politykę inwestycyjną. Obecnie nie istnieją zharmonizowane ramy informowania uczestników i beneficjentów o niezadowalających wynikach. Aby rozwiązać ten problem, IORP powinny być zobowiązane do niezwłocznego informowania swojego właściwego organu i przedstawiania dowodów na to, że koszty i opłaty programu są uzasadnione i proporcjonalne oraz że program jest zgodny z tolerancją ryzyka jego uczestników i beneficjentów. Jeżeli właściwy organ nie jest usatysfakcjonowany takim uzasadnieniem lub niezadowalające wyniki utrzymują się przez co najmniej trzy lata, IORP powinny wyraźnie poinformować uczestników i beneficjentów o takich niezadowalających wynikach, wyjaśnić ich przyczyny i przedstawić środki zaradcze. Państwa członkowskie powinny zapewnić ustanowienie obiektywnych poziomów odniesienia na potrzeby oceny niezadowalających wyników.

(35) Wraz ze wzrostem średniej długości życia uczestnicy i beneficjenci mogą stanąć w obliczu większej potrzeby zarządzania ryzykiem długowieczności, a oszczędnościami emerytalnymi należy skutecznie zarządzać, aby zapewnić odpowiedni dochód w fazie dekumulacji. W dyrektywie (UE) 2016/2341 zobowiązano IORP do dostarczania ogólnych informacji na etapie przed przejściem na emeryturę i na etapie wypłaty, ale nie określono rodzaju informacji niezbędnych do wspierania uczestników i beneficjentów w dokonywaniu świadomych wyborów podczas dekumulacji. W celu zwiększenia przejrzystości, porównywalności i świadomego podejmowania decyzji IORP powinny zatem podlegać minimalnym wymogom dotyczącym ujawniania informacji w fazie dekumulacji. Takie ujawniane informacje powinny być jasne, dostępne i proporcjonalne, z uwzględnieniem specyfiki krajowej, oraz powinny obejmować opcje wypłaty, powiązane koszty i opłaty, mające zastosowanie podatki, ryzyko i prognozy, w tym w odniesieniu do rent zmiennych.

(36) Przejście z programów emerytalnych o zdefiniowanym świadczeniu na programy emerytalne o zdefiniowanej składce wiąże się z większym ryzykiem finansowym dla uczestników i beneficjentów, ponieważ świadczenia zmienne zastępują wcześniej gwarantowane świadczenia. Uczestnicy i beneficjenci często mają do czynienia ze złożonymi wyborami dotyczącymi korzyści lub inwestycji, a ich zdolność do podejmowania odpowiednich decyzji może być ograniczona z powodu asymetrii informacji, ograniczonej wiedzy lub ograniczonego zrozumienia, błędów poznawczych lub złożonych i nieodpowiednich środowisk wyboru. Łączenie wielu wyborów jeszcze bardziej utrudnia uczestnikom i beneficjentom ocenę potencjalnych skutków ich decyzji. IORP odgrywają kluczową rolę w ochronie długoterminowych interesów uczestników i beneficjentów przez ostrożne zarządzanie aktywami i należyte zarządzanie. Aby zwiększyć zaufanie do systemu i zapewnić zgodność decyzji inwestycyjnych z najlepiej pojętym interesem uczestników, należy wzmocnić obowiązki powiernicze związane z zarządzaniem ryzykiem i polityką inwestycyjną. W celu zwiększenia ochrony i zapewnienia, aby programy emerytalne przynosiły wyniki, których uczestnicy i beneficjenci mogą zasadnie oczekiwać, IORP powinny podlegać ogólnemu obowiązkowi dochowania należytej staranności. Taki obowiązek

powinien zobowiązywać instytucje do uczciwego, sprawiedliwego i profesjonalnego działania w najlepszym interesie uczestników i beneficjentów, dążenia do odpowiednich, skorygowanych o ryzyko i opłacalnych zwrotów w perspektywie długoterminowej oraz do zapewnienia wytycznych i zabezpieczeń wspierających świadome i odpowiednie podejmowanie decyzji, z uwzględnieniem charakteru programu emerytalnego, ryzyka ponoszonego przez uczestników i beneficjentów, obowiązków instytucji oraz, w stosownych przypadkach, roli partnerów społecznych i instytucji finansujących.

(37) Pracownicze programy emerytalne są długoterminowymi rozwiązaniami, z których pracownicy korzystają w celu zapewnienia sobie odpowiedniego dochodu emerytalnego. Uczestnicy programów o zdefiniowanej składce ponoszą szczególne ryzyko, w tym ryzyko związane z dochodami emerytalnymi, ryzyko inwestycyjne, koszty i opłaty, ryzyko administracyjne i ryzyko związane z zarządzaniem oraz braki w wiedzy. Aby opracować odpowiednie strategie inwestycyjne i zaoferować odpowiednie opcje inwestycyjne zgodne ze zdolnością uczestników do ponoszenia strat i ich preferencjami w zakresie relacji ryzyka do zwrotu, IORP odgrywają kluczową rolę w ocenie tego ryzyka z perspektywy uczestników i beneficjentów. Aby wspierać świadome podejmowanie decyzji i chronić interesy uczestników, IORP powinny przeprowadzać długoterminowe oceny ryzyka, zapewniać odpowiednie wybory inwestycyjne i dostarczać kluczowe informacje, w tym na temat wszystkich kosztów i opłat oraz prognoz, z uwzględnieniem specyfiki krajowej.

(38) Aby zapewnić uczestnikom i beneficjentom możliwość skutecznego korzystania z przysługujących im praw oraz dostęp do sprawiedliwego i terminowego dochodzenia roszczeń, IORP powinny ustanowić skuteczne procedury rozpatrywania skarg i dostarczać informacji na temat dostępnych alternatywnych mechanizmów rozstrzygania sporów. Z tego samego powodu państwa członkowskie powinny dysponować odpowiednimi, niezależnymi i bezstronnymi organami pozasądowego rozstrzygania sporów, w tym w sprawach transgranicznych, oraz zapewnić właściwym organom możliwość rejestrowania skarg dotyczących domniemanych naruszeń dyrektywy (UE) 2016/2341 i reagowania na nie.

(39) Różnice w uprawnieniach, narzędziach i praktykach dostępnych właściwym organom w poszczególnych państwach członkowskich mogą utrudniać skuteczny nadzór nad IORP oraz terminowe zapobieganie naruszeniom lub ich korygowanie. Bez uprawnień do uzyskiwania niezbędnych informacji, do wymagania zgodności z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi, do przeglądu i oceny strategii, procesów i procedur sprawozdawczych IORP lub do nakładania sankcji właściwe organy mogą nie być w stanie zapewnić, aby IORP utrzymywały wystarczające zasoby finansowe, spełniały wymogi w zakresie zarządzania i zarządzania ryzykiem lub były w stanie sprostać niekorzystnym wydarzeniom lub zmianom warunków ekonomicznych. Aby przeciwdziałać tym zagrożeniom, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby właściwe organy posiadały wszelkie niezbędne uprawnienia do uzyskiwania informacji, przeprowadzania systematycznych i opartych na analizie ryzyka przeglądów i ocen, monitorowania pogarszającej się kondycji finansowej, angażowania się w regularny dialog nadzorczy, podejmowania w odpowiednim czasie środków zapobiegawczych i naprawczych oraz nakładania skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji administracyjnych.

(40) IORP różnią się znacznie pod względem skali, efektywności operacyjnej i struktury organizacyjnej. Mniejsze lub rozdrobnione IORP mogą mieć trudności z osiąganiem

korzyści skali, angażowaniem się w skuteczne łączenie aktywów lub optymalizacją efektywności operacyjnej i inwestycyjnej. Wczesne rozpoznanie wyzwań strukturalnych i podatności na zagrożenia ma zatem zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby IORP mogły przynieść korzyści uczestnikom i beneficjentom w perspektywie długoterminowej. Właściwe organy odgrywają ważną rolę we wspieraniu strategicznej refleksji IORP na temat ich długoterminowej stabilności, w tym na temat takich aspektów, jak skala, struktura organizacyjna i potencjał konsolidacji lub współpracy, w przypadku gdy są to sposoby zaradzenia stwierdzonym niedociągnięciom. Właściwe organy powinny zatem prowadzić regularne ustrukturyzowane dialogi nadzorcze z IORP, podczas których IORP mogą zidentyfikować potencjalne słabości i rozważyć warianty strategiczne, w tym środki mające na celu zwiększenie efektywności, skali i wspólnego korzystania z zasobów, przy jednoczesnym zachowaniu głównej odpowiedzialności za zapewnienie uczestnikom i beneficjentom odpowiednich świadczeń emerytalnych.

(41) Bez terminowych, kompletnych i porównywalnych informacji właściwe organy mogą nie być w stanie oceniać zgodności, monitorować ryzyka lub skutecznie wprowadzać środków zapobiegawczych i naprawczych. Aby rozwiązać ten problem, państwa członkowskie powinny zapewnić właściwym organom uprawnienia do wymagania, by IORP przedkładały wszystkie informacje niezbędne do nadzoru, przeprowadzały kontrolę na miejscu oraz uzyskiwały szczegółowe sprawozdania na temat kosztów, opłat i zwrotów z inwestycji.

(42) Zlecanie przez IORP w drodze outsourcingu kluczowych funkcji lub innej działalności może przynieść korzyści skali, a także może przynieść uczestnikom i beneficjentom wartość dodaną lub obniżyć ponoszone przez nich koszty. Może to jednak również stwarzać dodatkowe ryzyko i utrudniać skuteczny nadzór. Bez dostępu do odpowiednich informacji i lokali oraz bez współpracy ze strony usługodawców właściwe organy mogą nie być w stanie monitorować działalności zleconej w drodze outsourcingu lub zapewnić zgodności. Aby przeciwdziałać tym zagrożeniom, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby IORP umożliwiały właściwym organom dostęp do danych i lokali usługodawców oraz przeprowadzanie kontroli na miejscu bezpośrednio lub za pośrednictwem organów delegowanych. IORP powinny również w pełni współpracować podczas nadzoru. Aby zapewnić skuteczny transgraniczny nadzór nad funkcjami zlecanymi na zasadzie outsourcingu, EIOPA powinien mieć możliwość wspierania właściwych organów we wspólnych kontrolach na miejscu.

(43) Przejrzyste, porównywalne i łatwo dostępne informacje na temat całkowitych rocznych kosztów, wyników osiągniętych w przeszłości i profili ryzyka programów emerytalnych obsługiwanych przez IORP są niezbędne uczestnikom i beneficjentom do podejmowania świadomych decyzji dotyczących ich oszczędności emerytalnych. Takie ujawnianie informacji mogłoby zwiększyć efektywność, opłacalność i potencjał osiągnięcia korzyści skali, co ostatecznie przyniosłoby korzyści uczestnikom i beneficjentom. Aby zapewnić porównywalność i dostępność, właściwe organy powinny publikować te informacje na jednej ogólnodostępnej stronie internetowej dotyczącej wszystkich odpowiednich programów emerytalnych lub opcji inwestycyjnych, obejmującej co najmniej ostatnie dziesięć lat.

(44) W przypadku gdy działalność transgraniczna jest znacząca w odniesieniu do rynku przyjmującego państwa członkowskiego i wymaga ścisłej współpracy między właściwymi organami rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego, zwłaszcza gdy istnieje ryzyko, że IORP może się znaleźć w trudnej

sytuacji finansowej ze szkodą dla uczestników i beneficjentów, EIOPA powinien mieć możliwość ustanowienia i koordynacji platform współpracy w podobny sposób jak na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE[14].

(45) Zakłady ubezpieczeń i pośrednicy ubezpieczeniowi również mogą dystrybuować pracownicze produkty emerytalne. W celu zapewnienia, aby wszyscy potencjalni uczestnicy, uczestnicy i beneficjenci otrzymywali równoważne informacje i ochronę, takie zakłady i tacy pośrednicy powinni podlegać przepisom dotyczącym informacji zgodnym z przepisami mającymi zastosowanie do IORP, w tym obowiązkom dotyczącym przekazywania informacji do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych.

(46) Aby osiągnąć cele określone w dyrektywie (UE) 2016/2341 i w niniejszej dyrektywie, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do niektórych parametrów technicznych określonych w dyrektywie (UE) 2016/2341 wynikających z dyrektywy Rady 79/267/EWG, które pozostały niezmienione od czasu ich wprowadzenia, a także w odniesieniu do informacji o świadczeniu emerytalnym. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

(47) W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania przepisów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zwrotów z inwestycji po odliczeniu kosztów inwestycji oraz wszystkich kosztów i opłat poniesionych w związku z działalnością IORP należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 180/2011[15].

(48) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy (UE) 2016/97 i (UE) 2016/2341.

(49) Zmiany w dyrektywie (UE) 2016/2341 dotyczące udzielania zezwoleń IORP powinny zastąpić obecny system rejestracji lub udzielania zezwoleń w celu zapewnienia spójnych standardów nadzoru w całej Unii. Wymaganie od wszystkich IORP ubiegania się o nowe zezwolenie byłoby jednak zbyt uciążliwe. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość automatycznego uznawania IORP już zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia udzielonego na mocy tej dyrektywy.

(50) Do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie ma rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby przetwarzanie danych prowadzone w ramach

---

[14] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj).

[15] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

stosowania niniejszej dyrektywy było w pełni zgodne z dyrektywą 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[16], w przypadku gdy dyrektywa ta ma zastosowanie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

*Artykuł 1*

**Zmiany w dyrektywie (UE) 2016/2341**

W dyrektywie (UE) 2016/2341 wprowadza się następujące zmiany:

1) słowa „zarejestrowana lub wykonująca działalność na podstawie zezwolenia” zastępuje się słowami „wykonująca działalność na podstawie zezwolenia” w całej dyrektywie;

2) słowa „wielkość, charakter, skala i złożoność” zastępuje się słowami „charakter, skala i złożoność” w całej dyrektywie;

3) słowa „ich wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności ich działalności” zastępuje się słowami „charakteru, skali i złożoności ich działalności” w całej dyrektywie;

4) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym IORP są tworzone w formie, w której upoważnione podmioty są odpowiedzialne za ich obsługę i działają w ich imieniu, państwa członkowskie stosują niniejszą dyrektywę do tych IORP, lub, z zastrzeżeniem ust. 2, do takich upoważnionych podmiotów, albo do obu tych kategorii, stosownie do przypadku.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy zgodnie z ust. 1 upoważnione podmioty są odpowiedzialne za działalność IORP i działają w ich imieniu, państwa członkowskie zapewniają, aby aktywa IORP były prawnie oddzielone od aktywów upoważnionych podmiotów.

Do celów akapitu pierwszego, w przypadku gdy upoważnione podmioty, o których mowa w ust. 2 lit. b), prowadzą działalność IORP i działają w ich imieniu, państwa członkowskie nie ograniczają prowadzenia tej działalności przez takie upoważnione podmioty mające siedzibę w innym państwie członkowskim.”;

5) art. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

*„Artykuł 3*

**Zastosowanie do IORP obsługujących systemy zabezpieczenia społecznego**

IORP, które obsługują również programy emerytalne uznawane za systemy zabezpieczenia społecznego objęte rozporządzeniami (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, są objęte niniejszą dyrektywą w odniesieniu do prowadzonej przez nie działalności w zakresie programów emerytalnych nieobjętej tymi rozporządzeniami.

---

[16] Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

W takim przypadku wyodrębnia się pasywa i odpowiadające im aktywa i nie jest możliwe przeniesienie tych pasywów i odpowiadających im aktywów do programów emerytalnych, które są traktowane jako programy w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, ani odwrotnie.

*Artykuł 4*

**Dobrowolne zastosowanie**

Państwa członkowskie mogą stosować niektóre lub wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy do instytucji, niezależnie od ich formy prawnej, działających na bazie kapitałowej w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych:

a) które są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy na podstawie art. 2 ust. 2 lit. a) i d); lub

b) które nie są objęte niniejszą dyrektywą ani dyrektywami 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE i 2014/65/UE.

W przypadku instytucji, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a), państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu przepisów niniejszej dyrektywy wyłącznie w zakresie, w jakim stosowanie to jest zgodne z rozporządzeniami (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009.

W przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym instytucje, o których mowa w akapicie pierwszym, są obsługiwane przez upoważnione podmioty odpowiedzialne za działanie na ich rzecz, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszej dyrektywy do tych instytucji albo do upoważnionych podmiotów odpowiedzialnych za ich działalność i działających na ich rzecz, lub do obu tych podmiotów, stosownie do przypadku.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu art. 11 i 11a na podstawie niniejszego artykułu tylko wtedy, gdy zastosowanie mają wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EIOPA o skorzystaniu z opcji, o których mowa w akapitach pierwszym i drugim, wskazując rodzaje instytucji lub, w stosownych przypadkach, upoważnionych podmiotów objętych możliwością korzystania z tych opcji oraz przepisy niniejszej dyrektywy mające do nich zastosowanie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.”;

6) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

**„IORP o małym zasięgu”;**

b) uchyla się akapit drugi;

7) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 1 słowa „i która prowadzi działalność bezpośrednio z nich wynikającą;” zastępuje się słowami „i która prowadzi działalność bezpośrednio z nich wynikającą oraz – jeżeli dopuszcza to prawo krajowe – oferuje indywidualne programy emerytalne;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) »instytucja finansująca« oznacza każde przedsiębiorstwo lub inny podmiot, niezależnie od tego, czy obejmuje jedną lub więcej osób prawnych lub fizycznych, która działa w charakterze pracodawcy, samorządu bądź organu zawodowego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek lub jakiegokolwiek ich połączenia i która oferuje program emerytalny lub wpłaca składki do IORP;”;

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »uczestnik« oznacza osobę niebędącą beneficjentem ani potencjalnym uczestnikiem, której przeszła lub obecna działalność zawodowa uprawnia lub uprawni ją do świadczeń emerytalnych zgodnie z postanowieniami programu emerytalnego, z tym że do celów tytułów I, II, III, V i VI »uczestnik« oznacza również oszczędzającego na emeryturę indywidualną, w przypadku gdy prawo krajowe zezwala na dostarczanie indywidualnych produktów emerytalnych przez IORP;”;

d) dodaje się pkt 20, 21 i 22 w brzmieniu:

„20) »usługodawca« oznacza instytucję, której IORP zleciła na zasadzie outsourcingu działalność objętą niniejszą dyrektywą;

21) »indywidualny produkt emerytalny« oznacza indywidualny produkt emerytalny zdefiniowany w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238*.

22) »system monitorowania uprawnień emerytalnych« oznacza narzędzie cyfrowe, zazwyczaj bezpieczny portal internetowy lub aplikację mobilną, które zapewnia osobom fizycznym przegląd ich indywidualnych nabytych uprawnień emerytalnych oraz prognozy dotyczące przyszłych świadczeń w ramach programów emerytalnych, których dana osoba jest uczestnikiem lub beneficjentem.

_____

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE) (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1238/oj).”;

8) art. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym IORP są uprawnione do oferowania indywidualnych produktów emerytalnych, wszystkie aktywa i pasywa odpowiadające działalności w zakresie oferowania indywidualnych programów emerytalnych są wyodrębniane, bez możliwości przeniesienia tych aktywów i pasywów na inną działalność instytucji w zakresie programów emerytalnych.”;

9) dodaje się art. 8a w brzmieniu:

*„Artykuł 8a*

**Prawo przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług**

1. IORP mogą świadczyć usługi w całej Unii zgodnie z art. 11 i 11a.

2. Państwa członkowskie nie mogą ograniczać IORP w zakresie zakładania działalności na ich terytorium.”;

10) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Zezwolenie**”;

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie, w odniesieniu do każdej IORP, której zarząd znajduje się na ich terytoriach, zapewniają, aby IORP uzyskała zezwolenie właściwego organu i została wpisana do rejestru krajowego.

Zarząd znajduje się w miejscu, w którym podejmowane są główne decyzje strategiczne IORP.

Państwa członkowskie wymagają, aby właściwe organy przeprowadzały ocenę ostrożnościową w ramach udzielania zezwoleń IORP. W ocenie uwzględnia się charakter, skalę i złożoność działalności danej IORP.

IORP ubiegające się o zezwolenie przygotowują i przedkładają właściwemu organowi biznesplan dotyczący ich całej planowanej działalności, wyszczególniający dostępne zasoby finansowe na pokrycie bieżących i przyszłych kosztów operacyjnych. Biznesplan zawiera prognozy przychodów i kosztów IORP w okresie obejmującym co najmniej trzy lata oraz podział kosztów operacyjnych IORP, w tym, w stosownych przypadkach, koszty dystrybucji i nabycia oraz wszelkie inne elementy, które mają pomóc właściwym organom w ocenie zgodności z wymogami operacyjnymi.

Późniejsze zatwierdzenie jednego lub większej liczby instytucji finansujących nie wymaga od IORP poddania się nowej procedurze udzielania zezwolenia.”;

c) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Każdej decyzji odmawiającej udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności towarzyszy dokładne uzasadnienie i informuje się o niej daną IORP.

Bez uszczerbku dla art. 48 ust. 9 każde państwo członkowskie zapewnia prawo do odwołania się do sądu, w przypadku gdy jego właściwe organy nie rozpatrzą wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy od daty jego otrzymania.”;

11) dodaje się art. 9a w brzmieniu:

*„Artykuł 9a*

**IORP, w których uczestniczy wiele instytucji finansujących**

Państwa członkowskie zapewniają IORP możliwość obsługi różnych programów emerytalnych, w tym programów o różnej polityce inwestycyjnej, oraz przyjmowania finansowania ze strony wielu instytucji finansujących w ramach tego samego programu emerytalnego.

Akapit pierwszy pozostaje bez uszczerbku dla decyzji państwa członkowskiego wymagającej, aby programy obejmujące wiele instytucji finansujących były obsługiwane na podstawie dyrektywy 2009/138/WE.”;

12) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) aby IORP posiadała wystarczające zasoby finansowe na pokrycie swoich bieżących i przyszłych kosztów operacyjnych.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. EIOPA wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, w sprawie oceny ostrożnościowej, którą należy przeprowadzić w ramach udzielania zezwolenia IORP, a także w sprawie wymogów określonych w tytułach II i III.”;

13) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się ust. 2;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby IORP powiadomiła swój właściwy organ o zamiarze prowadzenia działalności transgranicznej.

Państwa członkowskie wymagają od IORP dostarczenia następujących informacji w ramach powiadomienia:

a) nazwa przyjmującego państwa członkowskiego lub państw członkowskich, którą określają w stosownych przypadkach instytucja finansująca lub instytucje finansujące;

b) nazwa instytucji finansującej lub instytucji finansujących i miejsce, w którym znajduje się ich zarząd;

c) główne cechy charakterystyczne programu emerytalnego lub programów emerytalnych, jakie mają być obsługiwane dla instytucji finansującej lub instytucji finansujących.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego, który został powiadomiony zgodnie z ust. 3 i nie wydał uzasadnionej decyzji, w której stwierdził, że struktura administracyjna lub sytuacja finansowa IORP bądź nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących IORP są niezgodne z proponowaną działalnością transgraniczną, przekazał informacje, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego w terminie dwóch miesięcy od otrzymania tych informacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie potwierdził otrzymanie tych informacji. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego poinformował IORP na piśmie o otrzymaniu informacji przez właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego wydał uzasadnioną decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, w terminie jednego miesiąca od otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 3.”;

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. IORP prowadząca działalność transgraniczną podlega wprowadzonym przez przyjmujące państwo członkowskie wymogom dotyczącym przekazywania informacji, o których mowa w tytule IV, potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom, których dotyczy ta działalność transgraniczna, z wyjątkiem informacji o świadczeniu emerytalnym, o której mowa w art. 38 i która podlega zharmonizowanym przepisom unijnym zgodnie z ust. 6 tego artykułu.

7. Zanim IORP rozpocznie prowadzenie działalności transgranicznej, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, w terminie jednego miesiąca od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3, przygotowuje się do nadzoru nad odnośną działalnością transgraniczną. Przygotowanie to dotyczy wymogów prawa socjalnego i prawa pracy odnoszących się do pracowniczych programów emerytalnych, w ramach których musi być obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję finansującą w przyjmującym państwie członkowskim, oraz wymogów przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji określonych w tytule IV, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej. Ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego informuje za pomocą środków, o których mowa w art. 59 ust. 3 i 4, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o przepisach prawnych, o których mowa w art. 59 ust. 1, mających zastosowanie na jego terytorium. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego niezwłocznie przekazuje te informacje IORP.”;

d) dodaje się ust. 9a w brzmieniu:

„9a. Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie procedury i formalności związane z działalnością i procedurami transgranicznymi można było łatwo dopełnić drogą elektroniczną.”;

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, który ma powody, by uznać, że IORP prowadząca działalność na jego terytorium nie spełnia wymogów prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących obszaru pracowniczych programów emerytalnych, niezwłocznie informuje o tym właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego.

Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego podejmuje, w koordynacji z właściwym organem przyjmującego państwa członkowskiego, niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby IORP zaprzestała stwierdzonych naruszeń.”;

f) w ust. 11 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają możliwość doręczania IORP na terytorium tych państw dokumentów prawnych koniecznych w przypadku wprowadzenia takich środków.

Ponadto właściwy organ rodzimego lub przyjmującego państwa członkowskiego może przekazać sprawę EIOPA oraz zwrócić się o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami powierzonymi mu na mocy tego artykułu.”;

g) dodaje się ust. 12 i 13 w brzmieniu:

„12. Ust. 10 i 11 pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyjmujących państw członkowskich do wprowadzenia odpowiednich i niedyskryminacyjnych środków nadzwyczajnych mających na celu zapobieganie nieprawidłowościom lub karanie za nieprawidłowości popełnione na ich terytorium w sytuacjach, w których natychmiastowe działanie jest absolutnie niezbędne do ochrony praw uczestników i beneficjentów, oraz w przypadku gdy równoważne środki rodzimego państwa członkowskiego są niewystarczające lub ich brakuje. Uprawnienia te obejmują możliwość uniemożliwienia IORP, w zakresie, w jakim jest to absolutnie niezbędne,

prowadzenia działalności w przyjmującym państwie członkowskim na rzecz instytucji finansującej.

13. Każdy środek przyjęty zgodnie z ust. 10–13, obejmujący ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności IORP, musi zostać właściwie uzasadniony i niezwłocznie podany do wiadomości danej IORP. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, który przyjmuje taki środek, informuje o nim również właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego oraz, w kontekście ust. 11 akapit trzeci, EIOPA.”;

14) dodaje się art. 11a w brzmieniu:

*„Artykuł 11a*
**Zmiany w przekazanych informacjach**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zmiany jakichkolwiek danych przekazanych na podstawie art. 11 ust. 3 lit. b) lub c) IORP pisemnie powiadomiła o tej zmianie właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego co najmniej miesiąc przed dokonaniem zmiany, aby umożliwić właściwym organom rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego wypełnienie ich odpowiednich obowiązków wynikających z art. 11.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy uczestnicy i beneficjenci w pełni ponoszą ryzyko inwestycyjne, powiadamianie o jednej lub większej liczbie dodatkowych instytucji finansujących w ramach uprzednio zgłoszonego programu emerytalnego lub o nieistotnych zmianach cech charakterystycznych tego programu podlegało uproszczonej procedurze powiadamiania.”;

15) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP przenosząca udostępniła uczestnikom i beneficjentom, których to dotyczy, oraz, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom informacje o warunkach przeniesienia w odpowiednim czasie i przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 4.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przeniesienie transgraniczne podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez:

a) zwykłą większość uczestników i beneficjentów, których ono dotyczy, lub, w stosownych przypadkach, zwykłą większość ich przedstawicieli; oraz

b) instytucję finansującą, w stosownych przypadkach.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) zwykłą większość oblicza się na podstawie otrzymanych odpowiedzi.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że aby przeniesienie mogło zostać zatwierdzone, musi zostać osiągnięty próg uczestnictwa wynoszący do 25 % uczestników i beneficjentów programu.”;

c) ust. 11 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej informuje również właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej o wymogach prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, zgodnie z którymi należy obsługiwać program emerytalny, i o wymogach przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji określonych w tytule IV, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej. Informacje te przekazuje się w ciągu następnych czterech tygodni.”;

16) dodaje się art. 12a w brzmieniu:

*„Artykuł 12a*
**Przeniesienia krajowe**

Państwa członkowskie zapewniają, aby przeniesienia między IORP, które wykonują działalność na podstawie zezwolenia w tym samym państwie członkowskim, całości lub części zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, a także związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych, podlegały prostym i przejrzystym procedurom zapewniającym ochronę uczestników i beneficjentów oraz stałe należyte zarządzanie danymi programami emerytalnymi.

Takie przeniesienia wymagają uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ, który weryfikuje co najmniej wszystkie następujące elementy:

a) czy przedłożone informacje są kompletne i dokładne;

b) czy struktura administracyjna, sytuacja finansowa oraz nieposzlakowana opinia lub kwalifikacje zawodowe i doświadczenie osób, które faktycznie zarządzają danymi IORP, są zgodne z proponowanym przeniesieniem;

c) czy długoterminowe interesy uczestników i beneficjentów są odpowiednio chronione;

d) czy aktywa, które mają zostać przeniesione, są wystarczające i odpowiednie do pokrycia powiązanych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw.

W przypadku gdy państwo członkowskie uzależnia przeniesienia krajowe od uprzedniej zgody uczestników i beneficjentów, których one dotyczą, procedura zgody nie może być bardziej rygorystyczna niż procedura określona w art. 12 ust. 3.”;

17) art. 13 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby IORP obsługujące programy emerytalne zawsze ustalały, w odniesieniu do pełnego zakresu ich pracowniczych programów emerytalnych oraz, jeżeli zezwala na to prawo krajowe, systemów emerytur indywidualnych dystrybuowanych za pośrednictwem IORP, dostateczną wartość pasywów odpowiadającą zobowiązaniom finansowym, które wynikają z ich portfela istniejących umów emerytalnych.

2. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby IORP obsługujące programy emerytalne, które zapewniają pokrycie biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantują wyniki inwestycyjne albo dany poziom świadczeń, utworzyły

wystarczające rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w odniesieniu do pełnego zakresu takich programów.”;

18) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Rodzime państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy posiadały niezbędne uprawnienia zezwalające IORP, przez ograniczony czas, na posiadanie niewystarczających aktywów dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. W takim przypadku właściwe organy wymagają, aby IORP przyjęła konkretny i możliwy do realizacji plan naprawczy wraz z harmonogramem w celu zapewnienia, aby wymogi określone w ust. 1 były ponownie spełnione. Plan podlega następującym warunkom:”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ograniczony czas, o którym mowa w formule wprowadzającej akapitu pierwszego, określa się w prawie krajowym i w żadnym przypadku nie przekracza on dziesięciu lat.”;

b) uchyla się ust. 3;

19) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wymagają od wszystkich IORP, o których mowa w art. 15 ust. 1, wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, utrzymywania odpowiedniego dostępnego marginesu wypłacalności w odniesieniu do całej ich działalności, na poziomie co najmniej równym wymogom określonym w niniejszej dyrektywie w celu zapewnienia długoterminowej stabilności pracowniczych programów emerytalnych oraz, jeżeli zezwala na to prawo krajowe, wizji świadczeń indywidualnych.”;

b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wielkość, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a), nie może przekroczyć 3,5 % sumy różnic między odpowiednimi sumami kapitału działalności z zakresu ubezpieczeń na życie, pracowniczych programów emerytalnych oraz, jeżeli zezwala na to prawo krajowe, działalności w zakresie indywidualnych programów emerytalnych, z jednej strony, a rezerwami matematycznymi dla wszystkich polis, dla których możliwe jest stosowanie metody Zillmera, z drugiej strony. Różnicę tę pomniejsza się o kwotę niezamortyzowanych kosztów uzyskania, zaksięgowaną jako aktywa.”;

20) w art. 17 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 64a w celu zmiany liczb i wartości procentowych, o których mowa w niniejszym artykule i art. 18.”;

21) dodaje się art. 18a w brzmieniu:

*„Artykuł 18a*

**Wewnętrzne testy warunków skrajnych**

1. Właściwe organy rodzimych państw członkowskich wymagają, aby IORP obsługujące programy emerytalne, w przypadku gdy sama IORP, a nie instytucja finansująca, ponosi zobowiązania z tytułu pokrycia biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantuje określony wynik działalności inwestycyjnej lub dany poziom świadczeń, przeprowadzały test warunków skrajnych co najmniej raz na trzy lata w celu oceny ich zdolności do wywiązania się ze swoich zobowiązań wobec uczestników i beneficjentów, w tym w scenariuszach przedstawiających niekorzystny rozwój sytuacji rynkowej i demograficznej.

Niezależnie od akapitu pierwszego właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego jest uprawniony do wymagania od IORP częstszego przeprowadzania testów warunków skrajnych, przynajmniej w przypadku gdy wyniki testów warunków skrajnych z poprzednich lat wskazują na ryzyko braku wystarczających i odpowiednich aktywów służących pokryciu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ciągu najbliższych dziesięciu lat.

Państwa członkowskie mogą również wymagać, aby IORP oceniła, czy jej prognozowany dostępny margines wypłacalności przekracza jej wymagany margines wypłacalności lub, w stosownych przypadkach, wyższy poziom ustawowych funduszy własnych wymagany na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 15.

2. Do celów ust. 1 IORP sporządzają prognozy aktywów i pasywów na najbliższe dziesięć lat obrotowych, licząc od daty ostatniego sprawozdania finansowego, w ramach każdego z następujących scenariuszy:

a) scenariusz odniesienia rozszerzający warunki ekonomiczne panujące na dzień sporządzenia ostatniego sprawozdania finansowego;

b) niekorzystny scenariusz stałego względnego spadku stóp procentowych o 40 % lub bezwzględnego spadku o 0,75 punktu procentowego, w zależności od tego, który z tych scenariuszy jest bardziej dotkliwy, przy czym stopy procentowe nie spadną poniżej 0 % ani nie przekroczą 3,5 %;

c) niekorzystny scenariusz spadku zwrotów z inwestycji w aktywa niepodlegające amortyzacji o 30 %;

d) spadek współczynników śmiertelności uczestników i beneficjentów w każdym wieku o 10 %.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą wymagać od IORP:

a) sporządzania prognoz na okres dłuższy niż dziesięć lat obrotowych;

b) przeprowadzania prognoz w niekorzystnych scenariuszach, które są bardziej dotkliwe niż scenariusze określone w akapicie pierwszym lit. b), c) lub d);

c) przeprowadzenia prognoz w dodatkowych scenariuszach warunków skrajnych.

3 Jeżeli wyniki testu warunków skrajnych, o którym mowa w ust. 1, wskazują, że w ramach któregokolwiek ze scenariuszy, o których mowa w ust. 2, IORP posiadałaby albo niewystarczające aktywa dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, albo, w stosownych przypadkach, niewystarczający dostępny margines wypłacalności dla pokrycia wymaganego marginesu wypłacalności lub

jakiegokolwiek wyższego poziomu ustawowych funduszy własnych wymaganych na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 15 na dowolny rok objęty prognozą, państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ wymagał od IORP przedłożenia planu konwergencji.

W tym planie konwergencji określa się środki, które IORP zamierza wprowadzić w celu przywrócenia, w horyzoncie prognozy, swojej zdolności do utrzymywania wystarczających aktywów dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub, w stosownych przypadkach, posiadania dostępnego marginesu wypłacalności przekraczającego wymagany margines wypłacalności, we wszystkich scenariuszach, o których mowa w ust. 2.

Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP przedłożyła właściwemu organowi plan konwergencji w terminie trzech miesięcy od daty przeprowadzenia testu warunków skrajnych.

W przypadku nieprzedłożenia planu konwergencji w terminie trzech miesięcy lub w przypadku gdy plan konwergencji nie zawiera wiarygodnych działań mających na celu zaradzenie stwierdzonemu niepełnemu finansowaniu lub, w stosownych przypadkach, niewystarczającemu poziomowi dostępnego marginesu wypłacalności w teście warunków skrajnych, państwa członkowskie zapewniają właściwym organom uprawnienia do wymagania od IORP posiadania wyższego dostępnego marginesu wypłacalności.

4. Ust. 3 nie ma zastosowania w przypadku, gdy zgodnie z art. 14 ust. 2 IORP może posiadać, na określony czas, niewystarczające aktywa dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. W takim przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby plan naprawczy przyjęty na podstawie art. 14 ust. 2 odzwierciedlał wynik testu warunków skrajnych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz, w razie potrzeby, był odpowiednio aktualizowany, w szczególności przy określaniu środków i okresu przywrócenia pełnego finansowania.

5. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu ust. 1–3, jeżeli wymagają od IORP zlokalizowanych na ich terytorium utrzymywania ustawowych funduszy własnych przekraczających wymagany margines wypłacalności, o którym mowa w art. 17, pod warunkiem że wymogi dotyczące takich ustawowych funduszy własnych są oparte na analizie ryzyka, przynajmniej w odniesieniu do ryzyka rynkowego i ryzyka długowieczności.”;

22) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wymagają od IORP wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, aby inwestowały zgodnie z zasadą »ostrożnego inwestora«, w szczególności zgodnie z następującymi regułami:”;

b) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w myśl zasady »ostrożnego inwestora« IORP uwzględniają w swoich decyzjach inwestycyjnych ryzyka dla zrównoważonego rozwoju zdefiniowane w art. 2 pkt 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088* i w tym celu IORP uwzględniają potencjalny długoterminowy wpływ swojej strategii inwestycyjnej i swoich decyzji inwestycyjnych na

czynniki zrównoważonego rozwoju zdefiniowane w art. 2 pkt 24 rozporządzenia (UE) 2019/2088. Odbywa się to w sposób proporcjonalny, z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności działalności IORP.”;

c) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) aktywa są inwestowane głównie na rynkach regulowanych, MTF lub OTF;”;

b) dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie wymagają, aby w odniesieniu do całego portfela aktywów IORP inwestowały wyłącznie w aktywa i instrumenty, których ryzyka dana IORP jest w stanie właściwie określić, mierzyć, monitorować, którymi może właściwie zarządzać, które może właściwie kontrolować i w których zakresie może prowadzić sprawozdawczość oraz które jest w stanie odpowiednio uwzględnić w ocenie swoich ogólnych potrzeb w zakresie finansowania oraz w ocenie ryzyka dla uczestników i beneficjentów związanego z wypłatą ich świadczeń emerytalnych zgodnie z art. 28.

1b. Państwa członkowskie wymagają, aby aktywa utrzymywane w celu pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych również były inwestowane w sposób odpowiedni do charakteru i czasu trwania zobowiązań zaciągniętych przez IORP.

1c. Państwa członkowskie wymagają, aby decyzje inwestycyjne IORP odzwierciedlały preferencje uczestników i beneficjentów w zakresie zrównoważonego rozwoju, w przypadku gdy IORP są w stanie ocenić te preferencje uczestnictwa, oraz w zakresie, w jakim preferencje te są zgodne z zasadami inwestycyjnymi określonymi w ust. 1.

1d. Do celów ust. 1c preferencje w zakresie zrównoważonego rozwoju oznaczają wybór uczestnika, beneficjenta lub potencjalnego uczestnika dotyczący tego, czy – i w jakim zakresie – do jego inwestycji należy włączyć co najmniej jeden z następujących instrumentów finansowych:

a) instrument finansowy, w odniesieniu do którego klient lub potencjalny klient określa, że określona minimalna część ma zostać zainwestowana w zrównoważone środowiskowo inwestycje w rozumieniu w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[**];

b) instrument finansowy, w odniesieniu do którego klient lub potencjalny klient określa, że określona minimalna część ma zostać zainwestowana w zrównoważone inwestycje w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia (UE) 2019/2088;

c) instrument finansowy, który uwzględnia główne niekorzystne skutki dla czynników zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją w art. 2 pkt 24 rozporządzenia (UE) 2019/2088, w przypadku gdy elementy jakościowe lub ilościowe wskazujące na to uwzględnienie są ustalane przez klienta lub potencjalnego klienta.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„Zgodnie z przepisami ust. 1–5 państwa członkowskie mogą upoważnić właściwy organ, w odniesieniu do IORP wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, do ustanowienia bardziej szczegółowych reguł, pod warunkiem że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi.

Wszelkie takie reguły stosuje się wyłącznie w przypadku, gdy ryzyko inwestycyjne ponoszą uczestnicy i beneficjenci. W takich przypadkach nie stawia się jednak IORP przeszkód w:

a) inwestowaniu do 70 % aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub całego portfela w odniesieniu do programów, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestowania w akcje, zbywalne papiery wartościowe traktowane jako udziały i obligacje korporacyjne dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych lub w ramach MTF lub OTF i decydowaniu o relatywnej wadze tych papierów wartościowych w ich portfelu inwestycyjnym;

b) inwestowaniu do 30 % aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w aktywa denominowane w walutach innych niż pasywa;

c) inwestowaniu w instrumenty o długoterminowym horyzoncie inwestycyjnym, które nie znajdują się w obrocie na rynkach regulowanych, MTF lub OTF;

d) inwestowaniu w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez EBI w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych, europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskich funduszy venture capital.”;

d) uchyla się ust. 7 i 8;

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 317 z 9.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj).;

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

23) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie nakładają na wszystkie IORP wymóg wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania, który zapewnia należyte i ostrożne zarządzanie prowadzoną działalnością. System ten obejmuje co najmniej:

a) właściwą i przejrzystą strukturę organizacyjną, w której zakresy odpowiedzialności są jasno przypisane i odpowiednio podzielone;

b) skuteczny system zapewniający przekazywanie informacji i zarządzanie konfliktami interesów.

Ten system zarządzania zapewnia, aby przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych uwzględniane były czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z zarządzaniem w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych, i podlega regularnym przeglądom wewnętrznym.

Takie przeglądy wewnętrzne obejmują ocenę adekwatności składu, skuteczności i zarządzania wewnętrznego organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności ryzyk właściwych dla działalności danej IORP.”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP ustanawiały i stosowały sporządzone na piśmie zasady dotyczące zarządzania ryzykiem, kontroli wewnętrznej, audytu wewnętrznego, wynagrodzeń oraz, w stosownych przypadkach, działań aktuarialnych i outsourcingu, oraz aby zasady te były wdrażane. Te sporządzone na piśmie zasady podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez organ zarządzający lub nadzorczy IORP oraz przeglądowi przynajmniej co trzy lata i dostosowuje się je do wszelkich istotnych zmian w systemie lub obszarze, którego dotyczą.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP miały efektywny system kontroli wewnętrznej. System ten obejmuje procedury administracyjne i księgowe, organizację kontroli wewnętrznej, odpowiednie ustalenia w zakresie raportowania na wszystkich szczeblach IORP oraz funkcję zgodności z przepisami.”;

c) dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Funkcja zgodności z przepisami obejmuje doradzanie organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu w kwestiach zgodności z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą. Obejmuje ona również ocenę możliwego wpływu wszelkich zmian otoczenia prawnego na operacje danej IORP oraz wskazanie i ocenę ryzyka związanego z przestrzeganiem przepisów.”;

d) w ust. 6 skreśla się zdania drugie i trzecie;

e) dodaje się ust. 7–10 w brzmieniu:

„7. W przypadku potencjalnego lub rzeczywistego konfliktu interesów wynikającego ze stosunków między IORP a usługodawcą IORP państwa członkowskie wymagają, aby osoby, które faktycznie zarządzają IORP, podejmowały niezależne decyzje wyłącznie w interesie uczestników i beneficjentów.

8. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP oraz, w stosownych przypadkach, ich odpowiednie komitety ds. nominacji uwzględniały szeroki zestaw cech i kompetencji przy wyborze członków organu zarządzającego lub nadzorczego w celu zapewnienia zrównoważonej reprezentacji kobiet i mężczyzn.

Państwa członkowskie wymagają, aby IORP oraz, w stosownych przypadkach, ich odpowiednie komitety ds. nominacji wprowadziły politykę promującą różnorodność i inkluzywność w organie zarządzającym lub nadzorczym. Polityka ta uwzględnia, w stosownych przypadkach, fakt, że w skład organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego wchodzą przedstawiciele partnerów społecznych, i jest stosowana w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności działalności IORP.

Państwa członkowskie wymagają również, aby polityka ta określała indywidualne cele ilościowe związane z równowagą płci w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności działalności IORP. Cel ten uwzględnia członków organu zarządzającego lub nadzorczego wybranych przez instytucję finansującą IORP i nie ma zastosowania do IORP, w przypadku których liczba członków organu zarządzającego lub nadzorczego wybranych przez instytucję finansującą IORP nie przekracza trzech.

9. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP podawały do wiadomości publicznej w sprawozdaniach rocznych cel dotyczący zrównoważonej pod względem płci reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym lub nadzorczym, politykę dotyczącą sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym lub nadzorczym oraz jej realizację.

10. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dysponowały odpowiednimi środkami, metodami i uprawnieniami w zakresie weryfikacji systemu zarządzania IORP oraz oceny wskazanych przez te IORP nowych ryzyk, które mogą mieć wpływ na ich dobrą kondycję finansową.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były uprawnione do żądania poprawy i wzmocnienia systemu zarządzania tak, aby zapewniona była zgodność z wymogami określonymi w art. 20–32.”;

24) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały spełnianie przez osoby, które faktycznie zarządzają IORP, organy administrujące, zarządzające lub nadzorcze, osoby, które pełnią kluczowe funkcje oraz, w stosownych przypadkach, osoby lub podmioty, którym zlecono kluczową funkcję w drodze outsourcingu zgodnie z art. 31, następujących wymogów przy wykonywaniu swoich zadań:

a) wymóg kompetencji:

(i) w przypadku osób, które faktycznie zarządzają IORP, oznacza to, że ich kwalifikacje, wiedza i doświadczenie są odpowiednie, aby umożliwić im zapewnienie należytego i ostrożnego zarządzania IORP, co obejmuje wiedzę i kompetencje umożliwiające im przeciwdziałanie poszczególnym poziomom ryzyka, na które narażeni są uczestnicy i beneficjenci, w zależności od charakteru programów, do których należą;

(ii) w przypadku osób, które pełnią kluczowe funkcje aktuarialne lub związane z audytem wewnętrznym, oznacza to, że ich kwalifikacje zawodowe, wiedza i doświadczenie są odpowiednie, aby umożliwić im właściwe wykonywanie ich kluczowych funkcji;

(iii) w przypadku osób, które pełnią inne kluczowe funkcje, oznacza to, że ich kwalifikacje, wiedza i doświadczenie są odpowiednie, aby umożliwić im właściwe wykonywanie ich kluczowych funkcji;

(iv) w przypadku organów administrujących, zarządzających lub nadzorczych oznacza to, że kwalifikacje, wiedza i doświadczenie ich członków są zbiorczo odpowiednie, aby umożliwić wykonywanie ich obowiązków;

b) wymóg reputacji: osoby te cieszą się nieposzlakowaną opinią i są uczciwe.”;

b) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP powiadamiały swoje właściwe organy o wszelkich zmianach tożsamości osób, o których mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem tych zmian oraz wszelkimi informacjami potrzebnymi do oceny, czy nowo wyznaczone osoby spełniają wymogi dotyczące kompetencji i reputacji.

1b. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP powiadamiały swoje właściwe organy, jeżeli którakolwiek z osób, o których mowa w ust. 1, przestała spełniać wymogi określone w tym ustępie lub została z tego powodu zastąpiona.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy były zdolne ustalić, czy osoby, o których mowa w ust. 1, spełniają na bieżąco wymogi określone w ust. 1 oraz czy istnieją jakiekolwiek faktyczne lub potencjalne konflikty interesów, a także ustalić, w jaki sposób zapobiega się takim konfliktom interesów lub nimi zarządza.”;

d) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy osoba, która faktycznie zarządza IORP lub pełni inne kluczowe funkcje, nie spełnia wymogów określonych w ust. 1, właściwe organy są uprawnione do zażądania od IORP usunięcia takiej osoby z tego stanowiska.”;

25) w art. 23 ust. 3 dodaje się lit. h) oraz i) w brzmieniu:

„h) w polityce wynagrodzeń określa się, w jaki sposób IORP uwzględnia włączenie ryzyk dla zrównoważonego rozwoju zdefiniowanych w art. 2 pkt 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2088 do systemu zarządzania ryzykiem;

i) polityka i praktyki w zakresie wynagrodzeń są obiektywne i niedyskryminacyjne oraz opierają się na zasadzie równości wynagrodzeń dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za taką samą pracę lub pracę takiej samej wartości dla kobiet i mężczyzn.”;

26) w art. 25 ust. 2 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„System zarządzania ryzykiem obejmuje – w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności działalności IORP – rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w IORP lub przedsiębiorstwach, którym – w stosownych przypadkach – zlecono w drodze outsourcingu zadania lub działalność IORP co najmniej w następujących obszarach:”;

27) art. 26 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 26*
**Funkcja audytu wewnętrznego**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały skuteczną funkcję audytu wewnętrznego w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności ich działalności.

Funkcja audytu wewnętrznego obejmuje ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania, w tym, w stosownych przypadkach, działalność zleconą w drodze outsourcingu.

2. O wszelkich wynikach i zaleceniach audytu wewnętrznego informowany jest organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy, który określa, jakie działania mają zostać podjęte w odniesieniu do poszczególnych wyników i zaleceń audytu wewnętrznego, oraz zapewnia wykonanie tych działań.”;

28) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP ustanowiły pisemną politykę dotyczącą własnej oceny ryzyka określającą procesy i procedury przeprowadzania oceny, częstotliwość oceny oraz metody.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględniająca charakter, skalę i złożoność działalności IORP, obejmowała następujące elementy:”;

(ii) dodaje się lit. i), j) i k) w brzmieniu:

„i) ocenę stosunku ryzyka, na które IORP jest lub może być narażona, do limitów tolerancji ryzyka zatwierdzonych przez organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy IORP;

j) ocenę, o której mowa w art. 44b ust. 2;

k) ocenę korzyści skali i wariantów efektywności, w tym udziału w zbiorczych strukturach inwestycyjnych, usługach dzielonych lub przeniesieniach, oraz ich wpływu na uczestników i beneficjentów.”;

(iii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów akapitu pierwszego lit. i) państwa członkowskie wymagają, aby w przypadku gdy zgodnie z warunkami programu emerytalnego uczestnicy i beneficjenci ponoszą ryzyko, uwzględniano ryzyka i limity tolerancji ryzyka z perspektywy uczestników i beneficjentów, biorąc pod uwagę ich zdolność do ponoszenia ryzyka i gotowość do podejmowania ryzyka.”;

29) w art. 30 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„Państwa członkowskie wymagają, aby w oświadczeniu określono jasne cele inwestycyjne dla każdego programu emerytalnego, które są zgodne z jego celem w zakresie dochodów emerytalnych, ogólne cele w zakresie wyników programu oraz środki monitorowania wyników. W oświadczeniu określa się również, kiedy odchylenia od strategii alokacji aktywów i celów dotyczących wyników mogą być tolerowane i w jakim zakresie. Polityka inwestycyjna obejmuje również wszelkie nadrzędne decyzje dotyczące taktycznej alokacji aktywów, wyboru papierów wartościowych i realizacji transakcji.

W oświadczeniu określa się również, czy, dlaczego, w jakim zakresie i w jaki sposób wykorzystywane będą bardziej złożone klasy aktywów, w tym klasy aktywów alternatywnych, oraz określa się odpowiedni zakres ekspozycji na ryzyko kontrahenta.

Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP ustanowiła procedury i kryteria przeglądu skuteczności polityki inwestycyjnej oraz ustalania, czy konieczne są zmiany w polityce, procedurach jej wdrażania lub strukturze decyzyjnej.

Za przyjęcie oświadczenia odpowiada organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy IORP. W przypadku gdy IORP zarządza różnymi programami emerytalnymi, dla każdego z nich sporządza się odrębne oświadczenia dotyczące polityki inwestycyjnej.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku programów emerytalnych, w których uczestnicy są uprawnieni do dokonywania wyborów inwestycyjnych, w oświadczeniu przewidziano odpowiedni zakres opcji inwestycyjnych, w tym opcję domyślną, klasyfikowano te warianty zgodnie z charakterem i zakresem ryzyka inwestycyjnego ponoszonego przez uczestników oraz zapewniano dostępność wystarczających informacji umożliwiających podejmowanie świadomych decyzji inwestycyjnych.”;

30) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zezwalają lub wymagają od IORP, które wykonują działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, aby wszelkie działania, w tym kluczowe funkcje tych IORP i zarządzanie tymi IORP, zostały powierzone w całości lub w części usługodawcom działającym na rzecz tych IORP, pod warunkiem że uzgodnienia dotyczące outsourcingu są zgodne z ust. 2–7.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP zlecające w drodze outsourcingu kluczowe funkcje, zarządzanie tymi IORP lub inną działalność objętą zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, zawierały z danym usługodawcą pisemną umowę, której postanowienia można wyegzekwować na drodze prawnej. Taka umowa zawiera podział kosztów bezpośrednich i pośrednich oraz jasno określa prawa i obowiązki IORP i usługodawcy. W przypadku potencjalnego konfliktu interesów z usługodawcą IORP dokumentują i wdrażają procedury zapobiegania konfliktom interesów lub zarządzania nimi.”;

c) uchyla się ust. 7;

31) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku programu emerytalnego, w którym uczestnicy i beneficjenci w pełni ponoszą w pełni ryzyko inwestycyjne, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego wymaga, aby IORP wyznaczyła jednego depozytariusza na każdy program emerytalny do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 34 i 35 lub, jeżeli IORP sama przechowuje aktywa zgodnie z art. 34 ust. 2, wymaga, aby IORP posiadała powiernika, który wykonuje obowiązki nadzorcze zgodnie z art. 35 i o którym powiadomiono właściwy organ.

Do celów akapitu pierwszego IORP lub, w stosownych przypadkach, upoważniony podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1, nie pełni funkcji depozytariusza tego programu.

2. W przypadku programów emerytalnych, w których uczestnicy i beneficjenci nie ponoszą w pełni ryzyka inwestycyjnego, rodzime państwo członkowskie może wymagać, aby IORP wyznaczyła jednego depozytariusza na każdy program emerytalny do przechowywania aktywów lub do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 34 i 35.

3. O ile niniejszy rozdział nie stanowi inaczej, do wyznaczenia depozytariusza stosuje się odpowiednio rozdział IV dyrektywy 2009/65/WE.

Państwa członkowskie nie mogą ograniczać IORP w zakresie wyznaczania depozytariuszy prowadzących działalność w innym państwie członkowskim.”;

32) art. 34 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 34*

**Przechowywanie aktywów i odpowiedzialność depozytariusza**

1. O ile niniejszy rozdział nie stanowi inaczej, do wykonywania zadań depozytariuszy w odniesieniu do przechowywania aktywów i odpowiedzialności depozytariusza stosuje się odpowiednio rozdział IV dyrektywy 2009/65/WE.

2. W przypadku gdy nie wyznaczono depozytariusza do przechowywania aktywów, od IORP wymaga się co najmniej:

a) zapewnienia, aby instrumenty finansowe były objęte należytą uwagą i ochroną;

b) prowadzenia rejestru umożliwiającego IORP stałą i niezwłoczną identyfikację wszystkich aktywów;

c) stosowania niezbędnych środków w celu unikania konfliktów interesów w związku z przechowywaniem aktywów;

d) informowania na żądanie właściwych organów o sposobie przechowywania aktywów.”;

33) art. 35 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O ile niniejszy rozdział nie stanowi inaczej, w odniesieniu do obowiązków nadzorczych depozytariusza zastosowanie ma odpowiednio rozdział IV dyrektywy 2009/65/WE.”;

34) nagłówek tytułu IV otrzymuje brzmienie:

**„TYTUŁ IV INFORMACJE UDZIELANE POTENCJALNYM UCZESTNIKOM, UCZESTNIKOM I BENEFICJENTOM ORAZ ZASADY PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ”;**

35) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uwzględniając rodzaj ustanowionego programu emerytalnego, państwa członkowskie zapewniają, aby każda IORP, która wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach i obsługuje pracownicze programy emerytalne, przekazywała:

a) potencjalnym uczestnikom: co najmniej informacje określone w art. 41;

b) uczestnikom: co najmniej informacje określone w art. 37–40, 41a, 42 i 44; oraz

c) beneficjentom: co najmniej informacje określone w art. 37, 41a, 43 i 44.

W przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym IORP otrzymały zezwolenie na oferowanie indywidualnych produktów emerytalnych, państwa członkowskie zapewniają, aby każda IORP wykonująca działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, która oferuje te produkty inne niż ogólnoeuropejski indywidualny produkt emerytalny zdefiniowany w art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2019/1238, przekazywała potencjalnym oszczędzającym oraz oszczędzającym w ramach indywidualnego programu emerytalnego i beneficjentom informacje, która są jasne, rzetelne, niewprowadzające w błąd i odpowiednie do charakteru produktu, sieci dystrybucji oraz cech oszczędzającego lub beneficjenta. Informacje te zapewniają poziom przejrzystości i ochrony równoważny poziomowi wymaganemu na mocy prawa krajowego w odniesieniu do dystrybucji indywidualnych produktów emerytalnych przez inne podmioty lub instytucje, co najmniej w odniesieniu do następujących elementów:

a) tożsamości, formy prawnej i statusu zezwolenia IORP;

b) głównych cech, kosztów i rodzajów ryzyka związanych z oferowanym indywidualnym produktem emerytalnym;

c) istnienia i charakteru wszelkich udzielonych porad lub zaleceń;

d) charakteru wynagrodzenia otrzymanego w związku z produktem;

e) procedur składania skarg i dochodzenia roszczeń.

Państwa członkowskie mogą dostosować te wymogi w celu odzwierciedlenia specyfiki IORP i różnorodności kanałów dystrybucji emerytur indywidualnych.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. EIOPA wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, dotyczące informacji, które mają być przekazywane zgodnie z art. 41, 42 i 43.”;

36) art. 37 ust. 1 lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne lub mogą podejmować decyzje inwestycyjne: o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym przez minimalny okres dziesięciu lat

lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż dziesięć;”;

37) dodaje się art. 37a w brzmieniu:

*„Artykuł 37a*

**Systemy monitorowania uprawnień emerytalnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy istnieją systemy monitorowania uprawnień emerytalnych, obejmowały one uprawnienia emerytalne zarządzane przez IORP.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby IORP przekazywały do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, o ile takie systemy zostały ustanowione, wszystkie informacje niezbędne do zapewnienia uczestnikom i beneficjentom kompleksowego, wiarygodnego i aktualnego przeglądu ich pracowniczych i indywidualnych uprawnień emerytalnych w zakresie, w jakim uprawnienia te są zarządzane przez IORP.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje, o których mowa w ust. 2, były przekazywane w znormalizowanym, nadającym się do odczytu maszynowego i interoperacyjnym formacie umożliwiającym systemom monitorowania uprawnień emerytalnych agregowanie danych dotyczących nabytych praw, zgromadzonego kapitału i prognozowanych świadczeń w spójny i porównywalny sposób.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP pozostały w pełni odpowiedzialne za kompletność i dokładność przekazywanych danych oraz za wypełnienie wszystkich obowiązków dotyczących przekazywania informacji przewidzianych w niniejszym artykule.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały i egzekwowały przestrzeganie niniejszego artykułu oraz wprowadzały środki naprawcze w przypadku, gdy IORP nie dostarczą kompletnych, dokładnych lub terminowych informacji.

6. Format i struktura informacji, które mają być przekazywane do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, są zgodne z formatem i strukturą określonymi w rozporządzeniu delegowanym przyjętym na podstawie art. 38.”;

38) w art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP sporządzały zwięzły dokument zawierający kluczowe informacje dla każdego uczestnika. Dokument ten zawiera informacje na temat poziomu ryzyka ponoszonego przez uczestnika i uwzględnia specyficzny charakter krajowych systemów emerytalnych oraz odpowiednich krajowych przepisów prawa socjalnego, prawa pracy i prawa podatkowego (zwany dalej „informacją o świadczeniu emerytalnym”). Tytuł dokumentu zawiera wyrazy „Informacja o świadczeniu emerytalnym”.

2. W widocznym miejscu podaje się dokładną datę i okres, do których odnoszą się informacje zawarte w informacji o świadczeniu emerytalnym.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby informacje zawarte w informacji o świadczeniu emerytalnym były dokładne, aktualne, spójne z dokonanymi

wyborami i kompletne. Aby ułatwić zrozumienie, informacje muszą być prezentowane w formie warstw i muszą być zgodne z zasadami dobrego projektowania. Informacja o świadczeniu emerytalnym jest udostępniana każdemu uczestnikowi bezpłatnie, w formie papierowej lub za pomocą środków elektronicznych, w tym na trwałym nośniku, lub za pośrednictwem strony internetowej co najmniej raz w roku, zgodnie z preferencjami uczestnika. Preferencje uzyskuje się co najmniej na początku uczestnictwa.”;

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Format i struktura informacji o świadczeniu emerytalnym są przekazywane uczestnikom i beneficjentom przy użyciu znormalizowanego formatu unijnego, przy jednoczesnym uwzględnieniu cech różnych rodzajów programów emerytalnych.

Po przeprowadzeniu badań konsumenckich i branżowych EIOPA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły przedstawienia informacji, o których mowa w art. 38–40. Jeśli chodzi o przedstawienie informacji na temat wyników osiągniętych w przeszłości, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. i), przy opracowywaniu tych regulacyjnych standardów technicznych EIOPA uwzględnia cechy różnych rodzajów programów, zwłaszcza jeżeli uczestnicy i beneficjenci ponoszą ryzyko inwestycyjne, lub w przypadku gdy strategia inwestycyjna zależy od wieku lub obejmuje dopasowanie okresu.

Aby zminimalizować powielanie wymogów sprawozdawczych, przy opracowywaniu projektów standardów regulacyjnych EIOPA w jak największym stopniu zapewnia zgodność z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/473[*] i dąży do ułatwienia wprowadzania informacji zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych oraz do zapewnienia ich użyteczności dla uczestników i beneficjentów.

EIOPA przedstawi te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do dnia [Urząd Publikacji: wstawić datę 18 miesięcy po dacie wejścia w życie] r.

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszej dyrektywy przez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 10 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

---

[*] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/473 z dnia 18 grudnia 2020 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dotyczące dokumentów informacyjnych, kosztów i opłat uwzględnionych w ramach ograniczenia kosztów oraz technik ograniczania ryzyka na potrzeby ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (Dz.U. L 99 z 22.3.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/473/oj).”;

39) w art. 39 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się lit. ba) w brzmieniu:

„ba) państwo członkowskie, w którym IORP wykonuje działalność na podstawie zezwolenia, oraz nazwy właściwych organów tego państwa członkowskiego”;

b) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) informacje na temat prognoz dotyczących świadczeń emerytalnych, w oparciu o wiek emerytalny określony w lit. a), oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą

różnić się od końcowej wartości otrzymanych świadczeń, w tym, w stosownych przypadkach, że świadczenie emerytalne może być zmienne;”;

c) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne lub mogą podejmować decyzje inwestycyjne: informacje na temat nałożonych kosztów i ich wpływu, w tym:

(i) wyszczególnienie wszystkich kosztów poniesionych bezpośrednio i pośrednio przez uczestników i beneficjentów w ciągu ostatnich 12 miesięcy i narastająco od momentu przystąpienia uczestnika do danego systemu, ze wskazaniem co najmniej kosztów administracyjnych, kosztów przechowywania aktywów oraz kosztów inwestycyjnych poniesionych w związku z zarządzaniem aktywami i transakcjami portfelowymi;

(ii) oszacowanie wpływu kosztów na zgromadzony kapitał końcowy;”;

d) dodaje się lit. i) oraz j) w brzmieniu:

„i) jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne: informacje na temat wyników osiągniętych w przeszłości przez program emerytalny lub, w stosownych przypadkach, na temat dokonanego wyboru inwestycji, obejmujące wyniki z co najmniej 10 lat lub, w przypadku gdy program emerytalny lub stosowna opcja inwestycyjna były oferowane krócej niż przez 10 lat, obejmujące wszystkie lata, w odniesieniu do których program emerytalny lub stosowna opcja inwestycyjna były oferowane;”;

j) jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne i są w stanie dokonać wyboru między opcjami inwestycyjnymi: krótki opis dokonanego wyboru inwestycji, w tym liczbę wybranych opcji, udział aktywów zainwestowanych w poszczególne opcje oraz wskazanie poziomu ryzyka dokonanego wyboru w formie podsumowania.”;

e) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów lit. d), w przypadku gdy prognozy dotyczące świadczeń emerytalnych są oparte na scenariuszach ekonomicznych, informacje te zawierają co najmniej najbardziej optymistyczny scenariusz, korzystny scenariusz oraz pesymistyczny scenariusz. Szacunkową przyszłą wartość świadczeń emerytalnych przedstawia się w ujęciu realnym wraz z krótkim wyjaśnieniem opisowym.

Do celów lit. g) ppkt (ii) koszty wykazuje się co najmniej w wartościach pieniężnych, jak i jako odsetek składek w ciągu ostatnich 12 miesięcy oraz odpowiednio od momentu przystąpienia uczestnika do programu.

Do celów ppkt (i) do informacji o wynikach osiągniętych w przeszłości należy załączyć oświadczenie »wyniki osiągnięte w przeszłości nie są wskazówką co do wyników w przyszłości«.”;

40) art. 40 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) informacje o założeniach przyjętych na potrzeby prognoz dotyczących świadczeń emerytalnych oraz w stosownych przypadkach informacje o założeniach przyjętych w odniesieniu do kwot wyrażonych w postaci świadczeń dożywotnich, w szczególności jeżeli chodzi o wartość świadczenia

dożywotniego, rodzaj podmiotu oferującego świadczenie dożywotnie i czas trwania świadczenia dożywotniego;”

41) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wszelkich stosownych dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych, oraz związanym z nimi ryzyku;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Potencjalni uczestnicy, o których mowa w ust. 1 i 3, otrzymują:

a) informacje o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym przez minimalny okres dziesięciu lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż dziesięć;

b) informacje o wszystkich bezpośrednich i pośrednich kosztach, które uczestnicy i beneficjenci ponieśli w ciągu ostatnich 12 miesięcy, w tym o kosztach każdej opcji inwestycyjnej oddzielnie, przedstawione co najmniej w ujęciu pieniężnym, oraz oszacowanie wpływu kosztów na zgromadzony kapitał końcowy;

c) informacje o dostępnych opcjach inwestycyjnych i związanym z nimi ryzyku.”;

c) w ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wszelkich stosownych dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych, oraz związanym z nimi ryzyku i kosztach;”;

42) dodaje się art. 41a w brzmieniu:

*„Artykuł 41a*

**Informacje przekazywane uczestnikom i beneficjentom w przypadku niezadowalających wyników**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP regularnie monitorowały swoje wyniki w stosunku do poziomów odniesienia ustanowionych przez ich właściwy organ zgodnie z ust. 4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy IORP stwierdzi, że jej wyniki znacznie odbiegają od mającego zastosowanie poziomu odniesienia, IORP niezwłocznie poinformowała o tym właściwy organ i przedstawiła dowody na to, że koszty i opłaty związane z programem są uzasadnione i proporcjonalne oraz że program jest zgodny z tolerancją ryzyka jego uczestników i beneficjentów.

W przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że dowody na to, że koszty i opłaty związane z programem nie są uzasadnione i proporcjonalne lub że program nie jest zgodny z tolerancją ryzyka jego uczestników i beneficjentów, lub w przypadku gdy niezadowalające wyniki utrzymują się przez co najmniej trzy lata, państwa członkowskie zapewniają, aby IORP niezwłocznie poinformowała swoich uczestników i beneficjentów o tej sytuacji w jasny, sprawiedliwy i zrozumiały sposób.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, umożliwiały uczestnikom i beneficjentom zrozumienie, jak program

funkcjonuje na tle porównywalnych IORP. Państwa członkowskie zapewniają, aby przekazywane informacje w prosty sposób wyjaśniały przyczyny niezadowalających wyników, wskazywały, w jaki sposób koszty i opłaty są proporcjonalne i uzasadnione, oraz opisywały działania podejmowane w celu poprawy wyników i ochrony wartości nabytych praw uczestników. Państwa członkowskie zapewniają łatwy dostęp do tych informacji do czasu wykazania przez IORP trwałej poprawy.

3. Państwa członkowskie zobowiązują IORP do zapewnienia, aby informacje, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, były udostępniane za pośrednictwem tych samych kanałów, które są zwykle wykorzystywane do udostępniania informacji o świadczeniu emerytalnym i innych regularnych komunikatów, oraz aby uczestnicy i beneficjenci byli informowani o tym, w jaki sposób mogą uzyskać dalsze szczegółowe informacje, jeżeli sobie tego życzą.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwy organ opracował jasne, obiektywne i przejrzyste poziomy odniesienia na potrzeby oceny niezadowalających wyników, w tym w odniesieniu do kosztów administracyjnych, inwestycyjnych i transakcyjnych, zwrotów z inwestycji brutto i netto oraz wyników finansowania we wskazanych okresach.

5. Do celów niniejszego artykułu EIOPA przyjmuje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, dotyczące metod określania niezadowalających wyników we wszystkich państwach członkowskich.”;

43) art. 42 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 42*

**Informacje udzielane uczestnikom na etapie przed przejściem na emeryturę**

Oprócz informacji o świadczeniu emerytalnym IORP przekazują każdemu uczestnikowi, w odpowiednim czasie przed osiągnięciem wieku emerytalnego, określonego w art. 39 ust. 1 lit. a), lub na żądanie uczestnika, informacje o zbliżającym się rozpoczęciu etapu wypłaty oraz o dostępnych opcjach wypłaty otrzymywanych świadczeń emerytalnych, w tym kosztach i opłatach związanych z poszczególnymi opcjami i mającym zastosowanie opodatkowaniu.

Państwa członkowskie zapewniają, aby informacjom, o których mowa w akapicie pierwszym, towarzyszył zwięzły pakiet wyjaśniający zawierający wszystkie następujące informacje:

a) główne cechy, konsekwencje i potencjalne skutki poszczególnych opcji wypłaty świadczeń dostępnych dla uczestnika oraz, w stosownych przypadkach, dla beneficjentów;

b) ryzyka i czynniki, które mogłyby negatywnie wpłynąć na poziom, stabilność lub czas trwania dochodu emerytalnego;

c) okoliczności i kryteria, które uczestnicy muszą uwzględnić przy ocenie adekwatności poszczególnych opcji wypłaty świadczeń w odniesieniu do ich indywidualnej sytuacji.

Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy jedna z opcji wypłaty świadczeń oferowanych przez IORP jest rentą zmienną, IORP przedstawiała każdemu uczestnikowi, w odpowiednim czasie przed osiągnięciem wieku

emerytalnego określonego w art. 39 ust. 1 lit. a), prognozy przedstawiające potencjalną zmianę kwoty wypłaty w czasie.”;

44) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP co roku przekazywały beneficjentom informacje na temat należnych świadczeń, odpowiadających im opcji wypłaty oraz zestawienie wszystkich poniesionych kosztów i informacje na temat wyników osiągniętych w przeszłości, o których mowa w art. 39 lit. g) oraz i).

W informacjach tych opisuje się również główne czynniki, które mogą mieć wpływ na poziom lub czas trwania dochodu emerytalnego, w tym ryzyko inwestycyjne i ryzyko związane ze średnim dalszym trwaniem życia, oraz wskazuje się, w stosownych przypadkach, prawo do zmiany opcji wypłaty.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy beneficjenci nadal wpłacają składki lub ponoszą ryzyko inwestycyjne na etapie wypłaty świadczeń, państwa członkowskie zapewniają, aby IORP nadal przekazywały informację o świadczeniu emerytalnym, która zawiera również informacje, o których mowa w ust. 1.”;

45) w tytule IV dodaje się rozdział w brzmieniu:

## *„ROZDZIAŁ 4*
## *Zasady prowadzenia działalności*

*Artykuł 44a*

**Obowiązek dochowania należytej staranności**

1. Uwzględniając charakter programu emerytalnego, państwa członkowskie zapewniają, aby każda IORP, która wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, zawsze działała w sposób uczciwy, sprawiedliwy i profesjonalny oraz zgodnie z najlepiej pojętym interesem swoich uczestników i beneficjentów. Interesy te obejmują cel, jakim jest zapewnienie odpowiednich, skorygowanych o ryzyko i opłacalnych zwrotów w perspektywie długoterminowej, zgodnie z długoterminowym charakterem zobowiązań emerytalnych.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP wprowadziły zabezpieczenia, w tym wytyczne wspierające potencjalnych uczestników, uczestników i beneficjentów przy podejmowaniu decyzji w sprawie dostępnych im opcji, oraz informowały ich o potencjalnych konsekwencjach swoich decyzji.

*Artykuł 44b*

**Odpowiednia struktura i wdrażanie programów emerytalnych**

1. Bez uszczerbku dla krajowych przepisów prawa socjalnego i prawa pracy w zakresie organizacji systemów emerytalnych, włącznie z obowiązkowym uczestnictwem i wynikami działań zbiorowych, państwa członkowskie wymagają, aby:

a) IORP dopilnowały, aby struktura, opracowywanie i wdrażanie programów emerytalnych były odpowiednie w świetle określonych potrzeb, cech i profilu

ryzyka uczestników i beneficjentów, w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności programu.

b) IORP regularnie dokonywały przeglądu i, w razie potrzeby, dostosowywały strukturę, opracowywanie i wdrażanie programu emerytalnego, biorąc pod uwagę wszelkie istotne zmiany, w celu zapewnienia, aby program pozostawał odpowiedni i spójny z potrzebami, cechami i profilem ryzyka uczestników i beneficjentów, w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności programu.

IORP dokumentuje ocenę adekwatności struktury, opracowania i wdrażania programów emerytalnych, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a).

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne, IORP oceniały ryzyko długoterminowe z perspektywy uczestników i beneficjentów, w tym:

a) określały tolerancję ryzyka uczestników i beneficjentów ponoszących ryzyko;

b) wprowadziły stosowanie prognoz emerytalnych w ocenie ryzyka z perspektywy uczestników i beneficjentów;

c) w przypadku gdy IORP oferuje wiele opcji inwestycyjnych – dokonywały okresowego przeglądu odpowiedniości opcji inwestycyjnych dla uczestników zgodnie z ich tolerancją ryzyka, a w przypadku gdy istnieje opcja domyślna – dokonywały przeglądu odpowiedniości tej opcji domyślnej;

d) w przypadku gdy IORP nie oferują wielu opcji inwestycyjnych – dokonywały okresowego przeglądu strategii inwestycyjnej w celu rozważenia długoterminowej oceny ryzyka z perspektywy uczestników i beneficjentów.

*Artykuł 44c*

**Skargi**

1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP wprowadziły i stosowały skuteczne procedury i ustalenia, które są odpowiednie do rozpatrywania skarg składanych przez uczestników i beneficjentów w odniesieniu do ich praw i obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie.

2. Procedury i ustalenia, o których mowa w ust. 1, są dostępne w językach urzędowych danego państwa członkowskiego lub w innym języku dopuszczonym przez właściwe organy tego państwa członkowskiego lub uzgodnionym między IORP a jej uczestnikami i beneficjentami.

3. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP odpowiadały na skargi uczestników i beneficjentów w formie elektronicznej albo z wykorzystaniem innego trwałego nośnika informacji. W odpowiedzi należy ustosunkować się do wszystkich podniesionych kwestii w terminie nieprzekraczającym 40 dni roboczych.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP informowały uczestników i beneficjentów, którzy złożyli skargę, o co najmniej jednym podmiocie zajmującym się pozasądowym rozstrzyganiem sporów (ADR), który jest właściwy do rozstrzygania sporów dotyczących praw i obowiązków uczestników i beneficjentów określonych w niniejszej dyrektywie.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje na temat procedur, o których mowa w ust. 1, były nieodpłatnie dostępne dla uczestników i beneficjentów w jasny, wyczerpujący i łatwo dostępny sposób za pośrednictwem środków elektronicznych, w tym trwałego nośnika informacji lub za pośrednictwem strony internetowej, bądź w wersji papierowej. W informacjach tych określa również, w jaki sposób można uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat danego podmiotu zajmującego się pozasądowym rozstrzyganiem sporów oraz warunków korzystania z jego usług.

6. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy procedur umożliwiających uczestnikom, beneficjentom i innym zainteresowanym stronom, w tym organizacjom konsumenckim, składanie do właściwych organów skarg w odniesieniu do domniemanych naruszeń przez IORP przepisów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie zapewniają, aby we wszystkich przypadkach skarżący otrzymywali odpowiedzi.

7. Państwa członkowskie zapewniają, aby w sprawach dotyczących więcej niż jednego państwa członkowskiego skarżący mógł zdecydować o złożeniu skargi za pośrednictwem właściwych organów państwa członkowskiego, w którym mieszka, niezależnie od miejsca, gdzie dokonano naruszenia.

*Artykuł 44d*

**Odszkodowania pozasądowe**

1. Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie, niezależne, bezstronne, przejrzyste i skuteczne procedury pozasądowego rozstrzygania sporów w celu rozstrzygania sporów między IORP a ich uczestnikami i beneficjentami, dotyczących praw i obowiązków określonych w niniejszej dyrektywie. W stosownych przypadkach procedury te są stosowane przez istniejące właściwe podmioty. Państwa członkowskie zapewniają, aby takie procedury pozasądowego rozstrzygania sporów miały zastosowanie do IORP, w stosunku do których procedury zostały wszczęte, a kompetencje właściwego podmiotu zajmującego się pozasądowym rozstrzyganiem sporów muszą w skuteczny sposób rozciągać się na te IORP.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, skutecznie współpracują w celu rozstrzygania transgranicznych sporów dotyczących praw i obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.”;

46) nagłówek tytułu V otrzymuje brzmienie:

# „TYTUŁ V
# NADZÓR”;

47) w tytule V nagłówek rozdziału 1 otrzymuje brzmienie:

## *„ROZDZIAŁ 1*
## *Ogólne reguły nadzoru*”;

48) art. 45 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 45*

**Uprawnienia, zasoby i główny cel nadzoru sprawowanego przez właściwe organy**

Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy posiadały wszystkie środki i uprawnienia niezbędne do wykonywania swoich obowiązków na mocy niniejszej dyrektywy oraz dysponowały odpowiednią wiedzą fachową, zdolnością i uprawnieniami koniecznymi do osiągnięcia głównego celu nadzoru, jakim jest ochrona praw uczestników i beneficjentów oraz zapewnienie stabilności i należytego funkcjonowania IORP.”;

49) dodaje się art. 45a w brzmieniu:

*„Artykuł 45a*

**Właściwe organy**

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy upoważnione do zapewnienia wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy. Informują o tym Komisję, wskazując ewentualny podział obowiązków.

2. Jeżeli na terytorium państwa członkowskiego istnieje więcej niż jeden właściwy organ, państwo członkowskie zapewnia, aby te organy ściśle ze sobą współpracowały w sposób umożliwiający skuteczne wykonywanie właściwych dla nich obowiązków.

3. Państwa członkowskie zapewniają właściwym organom wystarczającą liczbę wykwalifikowanego personelu i zasoby, które są niezbędne do skutecznego wykonywania ich obowiązków.”;

50) w art. 46 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Zakres nadzoru”**;

b) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają poddanie IORP nadzorowi ostrożnościowemu obejmującemu, w stosownych przypadkach, nadzór nad:”;

c) dodaje się akapit drugi w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają również nadzór nad przestrzeganiem wszystkich innych przepisów niniejszej dyrektywy.”;

51) w art. 47 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„**Ogólne zasady nadzoru**”

b) w ust. 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Nadzór obejmuje stałą kontrolę właściwego prowadzenia działalności IORP oraz przestrzegania przez IORP przepisów dotyczących nadzoru.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Uprawnienia nadzorcze obejmują całą działalność IORP w zakresie programów emerytalnych, w tym – w przypadku gdy na mocy prawa krajowego IORP mogą oferować indywidualne produkty emerytalne – ich działalność w zakresie oferowania indywidualnych produktów emerytalnych. Państwa członkowskie zapewniają, aby uprawnienia te były wykonywane terminowo i proporcjonalnie do charakteru, skali i złożoności działalności IORP.”;

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały zmiany sytuacji na rynku związane ze skalą działalności IORP.”;

52) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy miały prawo żądania wszystkich informacji koniecznych do sprawowania nadzoru zgodnie z art. 50.

1b. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy stosowały uprawnienia nadzorcze w sposób terminowy i proporcjonalny.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy były uprawnione do:

a) stosowania środków zapobiegawczych i naprawczych w celu zapewnienia przestrzegania przez IORP przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, których muszą przestrzegać w poszczególnych państwach członkowskich;

b) stosowania wszelkich koniecznych środków, w tym, w stosownych przypadkach, środków o charakterze administracyjnym lub finansowym w odniesieniu do IORP oraz członków ich organów administrujących, zarządzających lub nadzorczych.

Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów oraz prawa państw członkowskich do ustanawiania i nakładania sankcji karnych państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy mogły nakładać sankcje administracyjne i inne środki mające zastosowanie w przypadku wszelkich naruszeń przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę, oraz wprowadzają wszelkie konieczne środki, aby zapewnić wykonanie tych sankcji i innych środków. Państwa członkowskie

zapewniają skuteczność, proporcjonalność i odstraszający charakter swoich sankcji administracyjnych i innych środków.”;

53) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dokonywały przeglądu i oceny strategii, procesów i procedur sprawozdawczych ustanowionych przez IORP w celu przestrzegania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, z uwzględnieniem charakteru, skali i złożoności działalności IORP.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W ocenach, o których mowa w akapicie drugim lit. b) i c), uwzględnia się ryzyko, że IORP nie będzie dysponować wystarczającymi zasobami finansowymi na pokrycie swoich bieżących i przyszłych kosztów operacyjnych.”;

b) dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy w szczególności dokonywały przeglądu i oceny zgodności ze wszystkimi elementami, o których mowa w art. 46.

1b. W ramach procesu przeglądu właściwy organ i każda IORP prowadzą, co najmniej raz na trzy lata, regularny dialog nadzorczy.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP posiadały procedury mające na celu stwierdzenie pogorszenia sytuacji finansowej i niezwłocznie powiadamiały właściwe organy w przypadku nastąpienia takiego pogorszenia.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dysponowały odpowiednimi narzędziami monitorowania, obejmującymi testy warunków skrajnych, umożliwiającymi im wykrycie pogarszającej się kondycji finansowej IORP oraz monitorowanie procesu prowadzącego do naprawy sytuacji.”;

d) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Właściwe organy dokonują oceny adekwatności metod i praktyk stosowanych przez IORP wyznaczoną do określenia możliwych zdarzeń lub przyszłych zmian warunków ekonomicznych, które mogłyby mieć niekorzystny wpływ na ogólną zdolność finansową danej IORP.

Organy nadzoru dokonują oceny zdolności IORP do sprostania tym możliwym zdarzeniom lub przyszłym zmianom warunków ekonomicznych.”;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przeglądy i oceny, o których mowa w ust. 1 i 1a, przeprowadza się regularnie.

Właściwe organy określają minimalną częstotliwość i zakres tych przeglądów i ocen, uwzględniając charakter, skalę i złożoność działalności danej IORP.”

54) dodaje się art. 49a i 49b w brzmieniu:

*„Artykuł 49a*

**Regularny dialog nadzorczy**

1. Regularny dialog nadzorczy, o którym mowa w art. 49 ust. 1b, obejmuje wczesną identyfikację słabości, nieefektywności i wyzwań strukturalnych oraz zachęcanie do strategicznej refleksji nad długoterminową adekwatnością, efektywnością i stabilnością IORP, w tym nad adekwatnością jej skali, zdolnością do konsolidacji, współpracy lub łączenia aktywów oraz stosownością jej konfiguracji organizacyjnej do skutecznego działania i zapewnienia wartości dla uczestników i beneficjentów.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby regularny dialog nadzorczy, o którym mowa w art. 49 ust. 1b, opierał się na zestawie parametrów wczesnego ostrzegania, w tym co najmniej na wszystkich następujących elementach:

a) poziomie i zmianach kosztów administracyjnych, transakcyjnych i inwestycyjnych IORP;

b) stopie zwrotu z aktywów IORP netto skorygowanej o ryzyko;

c) wszelkich brakach lub odchyleniach od przyrzeczonych lub docelowych poziomów świadczeń;

d) liczbie i zmianach aktywnych uczestników i beneficjentów;

e) wskaźnikach efektywności operacyjnej, koncentracji ryzyka i odporności instytucjonalnej.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy wyniki regularnego dialogu nadzorczego wskazują na potencjalne słabości lub niedociągnięcia, ich właściwe organy zwróciły się do danej IORP o rozważenie wariantów strategicznych, które są odpowiednie do wzmocnienia jej długoterminowej rentowności i skutecznego zapewniania świadczeń emerytalnych uczestnikom i beneficjentom, w tym środków zwiększających skalę operacyjną, konsolidację, współpracę, łączenie aktywów lub uzgodnienia dotyczące podziału zasobów.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku stwierdzenia istotnych niedociągnięć lub w przypadku niezadowalających wyników, o których mowa w art. 41a ust. 1, ich właściwy organ wymagał od IORP sporządzenia planu działań naprawczych określającego środki, harmonogramy i zasady zarządzania mające na celu zaradzenie stwierdzonym istotnym niedociągnięciom lub niezadowalającym wynikom. W takim planie uwzględnia się środki strukturalne mające na celu poprawę efektywności i należytego zarządzania, w tym, w stosownych przypadkach, ewentualne uzgodnienia dotyczące konsolidacji, współpracy, łączenia aktywów lub wspólnego korzystania z zasobów.

Państwa członkowskie zapewniają, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy IORP przyjął plan, o którym mowa w akapicie pierwszym, i przedłożył go właściwemu organowi do przeglądu i zatwierdzenia.

Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP składała okresowe sprawozdania z realizacji planu, o którym mowa w akapicie pierwszym, oraz z wszelkich postępów poczynionych w realizacji tego planu na żądanie właściwego organu.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ:

a) dokumentował wyniki każdego regularnego dialogu nadzorczego;

b) mógł wydawać zalecenia danej IORP.

Zalecenia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), pozostają bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu do przyjmowania wiążących środków nadzorczych.

*Artykuł 49b*
**Cofnięcie zezwolenia**

1. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego może cofnąć zezwolenie udzielone IORP w następujących przypadkach:

a) IORP, której to dotyczy, nie skorzystała ze swojego zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, wyraźnie z niego rezygnuje lub zaprzestaje prowadzenia działalności na okres dłuższy niż sześć kolejnych miesięcy, chyba że dane państwo członkowskie przewidziało wygaśnięcie ważności zezwolenia w takich przypadkach;

b) IORP, której to dotyczy, przestała spełniać warunki udzielenia zezwolenia;

c) IORP, której to dotyczy, w poważnym stopniu nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z przepisów, którym podlega.

2. W przypadku cofnięcia zezwolenia lub wygaśnięcia jego ważności właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego powiadamia o tym właściwe organy pozostałych państw członkowskich, które wprowadzają właściwe środki, aby powstrzymać IORP od podejmowania nowej działalności na ich terytoriach.

Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego wraz ze wspomnianymi organami stosują wszelkie środki konieczne do zapewnienia ochrony interesów uczestników i beneficjentów, w szczególności ograniczają swobodne rozporządzanie aktywami IORP.

3. Każda decyzja w sprawie cofnięcia zezwolenia zawiera szczegółowe uzasadnienie i jest przekazywana do wiadomości zainteresowanej IORP. EIOPA powiadamiany jest o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia.”;

55) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

a) po tytule dodaje się akapity w brzmieniu:

„Państwa członkowskie wymagają, aby IORP przekazywały właściwym organom informacje ilościowe i jakościowe niezbędne do celów nadzoru, z uwzględnieniem celów nadzoru określonych w art. 45, zakresu nadzoru określonego w art. 46 oraz ogólnych zasad nadzoru określonych w art. 47, w szczególności zasady proporcjonalności.

Państwa członkowskie dbają o to, aby właściwe organy były uprawnione do:

a) określania charakteru, zakresu i formatu informacji, o których mowa w akapicie pierwszym i których przekazywania wymagają od IORP regularnie lub na zasadzie *ad hoc*;

b) uzyskania wszelkich informacji dotyczących umów zawartych z osobami trzecimi; oraz

c) żądania informacji od ekspertów zewnętrznych, takich jak biegli rewidenci i aktuariusze.”;

b) w akapicie trzecim wprowadza się następujące zmiany:

(i) w lit. d) dodaje się punkt w brzmieniu:

„(vii) biznesplany, o których mowa w art. 9;”;

(ii) dodaje się lit. g) w brzmieniu:

„g) żądania od IORP regularnego przedkładania formularzy sprawozdawczych zawierających dane ilościowe, służące do uszczegółowienia i uzupełnienia informacji zawartych w sprawozdaniach, o których mowa w lit. c) i d), w tym informacji wymaganych zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, niezbędnych do wykonywania obowiązków powierzonych EIOPA na mocy tego rozporządzenia i na mocy niniejszej dyrektywy.”;

(iii) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP co roku przekazywały właściwym organom informacje na temat zwrotów z inwestycji, po odliczeniu kosztów inwestycji, oraz wszystkich kosztów i opłat poniesionych w związku z ich działalnością.

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wymagały od IORP stosowania metody opartej na ocenie ze względu na pierwotne ryzyko, zapewniającej uwzględnienie wszystkich kosztów i opłat ponoszonych na poziomie funduszy inwestycyjnych, podmiotów zarządzających aktywami i transakcji oraz stosowanie zasady niestosowania kompensat.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EIOPA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących procedur, formatów i wzorów, w których, w stosownych przypadkach, rozróżnia się emerytury zakładowe i indywidualne.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie czwartym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.”;

56) dodaje się art. 50a w brzmieniu:

*„Artykuł 50a*

**Nadzór nad funkcjami i działalnością zlecanymi w drodze outsourcingu**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP, które dokonują outsourcingu danej funkcji lub działalności, podejmowały działania niezbędne do zapewnienia spełnienia następujących warunków:

a) usługodawca współpracuje z organami sprawującymi nadzór nad IORP w celu zapewnienia nadzoru nad funkcją lub czynnością zleconą na zasadzie outsourcingu;

b) IORP, jej audytorzy i właściwe organy mają rzeczywisty dostęp do danych dotyczących funkcji lub działalności zleconych na zasadzie outsourcingu, w tym prawo do zwracania się w dowolnym momencie od IORP i usługodawców o informacje o zleconych w drodze outsourcingu kluczowych funkcjach lub wszelkiej innej działalności;

c) właściwe organy mają rzeczywisty dostęp do lokali usługodawcy i muszą być w stanie egzekwować te prawa dostępu.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się usługodawca, zezwala właściwym organom IORP na przeprowadzenie samodzielnie lub za pośrednictwem osób, które wyznaczają do tego celu, kontroli na miejscu w lokalu dostawcy usług. Właściwe organy IORP informują odpowiedni organ państwa członkowskiego usługodawcy, zanim przeprowadzi kontrolę na miejscu. W przypadku podmiotów nienadzorowanych odpowiednim organem jest właściwy organ.

Właściwe organy państwa członkowskiego IORP mogą powierzyć zadanie przeprowadzenia takich kontroli na miejscu właściwym organom państwa członkowskiego, w którym znajduje się usługodawca.

3. W przypadku gdy właściwy organ powiadomił odpowiedni organ państwa członkowskiego usługodawcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli na miejscu zgodnie z niniejszym ustępem lub w przypadku gdy ten organ przeprowadza kontrolę na miejscu zgodnie z akapitem pierwszym w sytuacji, gdy tamten właściwy organ nie może w praktyce wykonać przysługującego mu prawa do przeprowadzenia kontroli na miejscu, właściwy organ może skierować sprawę do EIOPA i zwrócić się o jego pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010. W takim przypadku EIOPA może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu.

Zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 EIOPA jest uprawniony do uczestnictwa w kontroli na miejscu przeprowadzanej wspólnie przez co najmniej dwa organy nadzoru.”;

57) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) tekstów przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz ogólnych wytycznych w zakresie pracowniczych programów emerytalnych i, w stosownych przypadkach, indywidualnych produktów emerytalnych, a także informacji o tym, czy dane państwo członkowskie postanawia stosować niniejszą dyrektywę zgodnie z art. 4 i 5;”

b) ogólnych kryteriów i metod stosowanych w procesie nadzoru określonym w art. 49, w tym w szczególności przeglądu ich ram oceny ryzyka.”;

b) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) głównego celu nadzoru, informacji o głównych funkcjach oraz rocznego sprawozdania z działalności ich właściwych organów;”;

c) dodaje się akapity w brzmieniu:

„Ujawnienia, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą być wystarczające do porównania sposobów podejścia przyjętych przez właściwe organy w poszczególnych państwach członkowskich.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–e), są dostępne pod jednym adresem elektronicznym w każdym państwie członkowskim.”;

b) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Członkowie organów kierowniczych i zarządzających właściwych organów posiadają kwalifikacje, doświadczenie i umiejętności wymagane do wykonywania swoich obowiązków i korzystania ze swoich uprawnień i nie mogą zostać zwolnieni z przyczyn związanych z właściwym wykonywaniem ich obowiązków lub uprawnień. Osoby te mogą zostać zwolnione wyłącznie wówczas, gdy przestaną spełniać warunki wymagane do wykonywania swoich obowiązków lub gdy zostaną uznane za winne poważnego uchybienia w świetle prawa krajowego. Warunki wymagane do wykonywania swoich obowiązków oraz definicja poważnego uchybienia muszą zostać określone z wyprzedzeniem w prawie krajowym.”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy publikowały na jednej ogólnodostępnej stronie internetowej jasne, porównywalne i łatwo dostępne informacje na temat całkowitych rocznych kosztów, wyników osiągniętych w przeszłości i profilu ryzyka w odniesieniu do wszystkich programów emerytalnych obsługiwanych przez IORP.

W odniesieniu do każdego programu emerytalnego i, w stosownych przypadkach, do każdej opcji inwestycyjnej publikowane informacje obejmują co najmniej:

a) klasyfikację systemu według profilu ryzyka;

b) łączne koszty i opłaty zgłoszone właściwym organom krajowym zgodnie z art. 50 ust. 7, wyrażone jako pojedynczy roczny odsetek łącznych składek z poprzednich dwunastu miesięcy; oraz

c) wyniki osiągnięte w przeszłości za zakończone lata obrotowe, w tym za ostatni rok.

Informacje, o których mowa w akapicie drugim lit. b) i c), przekazuje się za co najmniej ostatnie 10 lat lub, w przypadku gdy program był oferowany przez okres krótszy niż 10 lat, za wszystkie lata, w których program był oferowany.

Właściwe organy sprawdzają dokładność i terminowość informacji oraz zapewniają ich niezwłoczne opublikowanie po zakończeniu takiej weryfikacji.”;

58) dodaje się art. 55a w brzmieniu:

*„Artykuł 55a*
**Platformy współpracy**

1. EIOPA może, w razie uzasadnionych obaw dotyczących negatywnych skutków dla uczestników i beneficjentów, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego właściwego organu lub większej ich liczby, utworzyć i koordynować platformę współpracy celem intensyfikacji wymiany informacji i zacieśnienia współpracy między odpowiednimi właściwymi organami, jeżeli IORP prowadzi lub zamierza prowadzić działalność transgraniczną, a taka działalność ma znaczenie w odniesieniu do rynku przyjmującego państwa członkowskiego.

2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla prawa odpowiednich właściwych organów do utworzenia platformy współpracy, jeżeli wszystkie te organy zgadzają się na jej utworzenie.

3. Ustanowienie platformy współpracy na podstawie ust. 1 i 2 pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów rodzimego państwa członkowskiego i przyjmującego państwa członkowskiego określonych w niniejszej dyrektywie.

4. Bez uszczerbku dla art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 na wniosek EIOPA odpowiednie właściwe organy przekazują w odpowiednim czasie wszystkie niezbędne informacje.

5. Jeżeli co najmniej dwa właściwe organy uczestniczące w platformie współpracy nie zgadzają się co do procedury lub treści działań, które mają zostać podjęte, lub co do niepodejmowania działań, EIOPA może, na wniosek dowolnego odpowiedniego właściwego organu lub z własnej inicjatywy, wesprzeć te właściwe organy w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.

6. W przypadku braku porozumienia w ramach platformy oraz w razie poważnych obaw dotyczących negatywnych skutków dla uczestników i beneficjentów lub obaw związanych z treścią działań, które należy podjąć w odniesieniu do IORP, lub zaniechaniem takich działań EIOPA może zwrócić się do właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego o przeprowadzenie kontroli na miejscu w IORP. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego niezwłocznie wszczyna kontrolę na miejscu i zaprasza EIOPA i inne zainteresowane właściwe organy do udziału w tej kontroli.”;

59) art. 59 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 59*
**Publikacja przepisów krajowych**

1. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią publikację przez swoje właściwe organy wymogów prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, w ramach których musi być obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję finansującą w przyjmującym państwie członkowskim, które to wymogi mają zastosowanie do transgranicznej działalności IORP, o której mowa w art. 11 ust. 1.

2. EIOPA zamieszcza na swojej stronie internetowej odsyłacze do stron internetowych właściwych organów, na których publikowane są informacje na temat takich przepisów. Informacje te są aktualne i EIOPA udostępnia je na swojej stronie internetowej, przy czym wszystkie takie przepisy przyporządkowane są do poszczególnych odpowiednich obszarów prawa.

3. Państwa członkowskie ustanawiają pojedynczy punkt kontaktowy odpowiedzialny za przekazywanie informacji na temat wymogów prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, w ramach których musi być obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję finansującą w przyjmującym państwie członkowskim, które to wymogi mają zastosowanie do transgranicznej działalności IORP w ich odpowiednich państwach członkowskich. Tym punktem kontaktowym mógłby być odpowiedni właściwy organ.

4. Przed dniem [Urząd Publikacji: *proszę wstawić datę = sześć miesięcy od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy*] r., w kontekście właściwego

funkcjonowania niniejszej dyrektywy i rynku wewnętrznego, EIOPA analizuje w sprawozdaniu publikowane przez państwa członkowskie przepisy, o których mowa w niniejszym artykule, oraz informuje o nich Komisję.”;

60) art. 61 i 62 otrzymują brzmienie:

*„Artykuł 61*
**Przetwarzanie danych osobowych**

W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy IORP i właściwe organy wykonują swoje zadania zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679. W odniesieniu do przetwarzania przez EIOPA danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy EIOPA stosuje się do przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1725.

*Artykuł 62*
**Ocena**

Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = cztery lata od daty rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy] r. EIOPA przedkłada Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do następujących aspektów:

a) zakresu, w jakim niniejsza dyrektywa przyczynia się do integracji, efektywności i zwiększenia skali pracowniczych programów emerytalnych na rynku wewnętrznym, w tym tendencji w zakresie konsolidacji i współpracy między IORP;

b) doświadczenia zdobytego podczas stosowania niniejszej dyrektywy, w tym jej wpływu na wielkość, efektywność kosztową, konsolidację i profesjonalizację IORP oraz jej roli we wspieraniu zaufania, przejrzystości i należytego zarządzania ryzykiem w interesie uczestników i beneficjentów;

c) opcjonalnego rozszerzenia zakresu stosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 4 oraz jej wpływu na rynek emerytur dodatkowych.”;

61) dodaje się art. 64a w brzmieniu:

„*Artykuł 64a*
**Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 17 ust. 7 i art. 38 ust. 6, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę wejścia w życie] r.

3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 17 ust. 7 i art. 38 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji

późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 17 ust. 7 i art. 38 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

*Artykuł 2*

**Zmiany w dyrektywie (UE) 2016/97**

W dyrektywie (UE) 2016/97 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:

„19) »indywidualny produkt emerytalny« oznacza indywidualny produkt emerytalny zdefiniowany w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238*;

20) »system monitorowania uprawnień emerytalnych« oznacza narzędzie cyfrowe, zazwyczaj bezpieczny portal internetowy lub aplikację mobilną, które zapewnia osobom fizycznym przegląd ich indywidualnych nabytych uprawnień emerytalnych oraz prognozy dotyczące przyszłych świadczeń w ramach programów emerytalnych, których dana osoba jest uczestnikiem lub beneficjentem.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1238 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ogólnoeuropejskiego indywidualnego produktu emerytalnego (OIPE) (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1238/oj).”;

2) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5 skreśla się wyraz „obowiązkowe”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy dystrybutor ubezpieczeń jest odpowiedzialny za zapewnienie pracowniczych programów emerytalnych, potencjalni uczestnicy, uczestnicy i beneficjenci takich programów otrzymywali co najmniej informacje, o których mowa w art. 36–44 dyrektywy (UE) 2016/2341.”;

3) dodaje się art. 22a w brzmieniu:

*„Artykuł 22a*

**Systemy monitorowania uprawnień emerytalnych**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy istnieją systemy monitorowania uprawnień emerytalnych, obejmowały one uprawnienia emerytalne zarządzane przez zakłady ubezpieczeń i pośredników ubezpieczeniowych.

2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń i pośrednicy ubezpieczeniowi przekazywali do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, o ile takie systemy zostały ustanowione, wszystkie informacje niezbędne do zapewnienia klientom kompleksowego, wiarygodnego i aktualnego przeglądu ich pracowniczych i indywidualnych uprawnień emerytalnych w zakresie, w jakim uprawnienia te wynikają z pracowniczych programów emerytalnych lub indywidualnych produktów emerytalnych oferowanych lub dystrybuowanych przez zakłady ubezpieczeń lub pośredników ubezpieczeniowych.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby informacje, o których mowa w ust. 2, były przekazywane w znormalizowanym i interoperacyjnym formacie umożliwiającym systemom monitorowania uprawnień emerytalnych agregowanie danych dotyczących zakumulowanej wartości, nabytych praw prognozowanych świadczeń w spójny i porównywalny sposób.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń i pośrednicy ubezpieczeniowi pozostali w pełni odpowiedzialni za kompletność i dokładność przekazywanych danych oraz za wypełnienie wszystkich obowiązków dotyczących przekazywania informacji przewidzianych w niniejszym artykule.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy monitorowały i egzekwowały przestrzeganie niniejszego artykułu oraz wprowadzały środki naprawcze w przypadku, gdy zakłady ubezpieczeń lub pośrednicy ubezpieczeniowi nie dostarczą kompletnych, dokładnych lub terminowych informacji.

6. Format i struktura informacji, które mają być przekazywane do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, są zgodne z art. 29.”.

*Artykuł 3*

**Zasada praw nabytych**

IORP, które zostały zarejestrowane lub uzyskały zezwolenie na podstawie dyrektywy (UE) 2016/2341 przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić jeden dzień przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy] r., są automatycznie uznawane za IORP, które uzyskały zezwolenie na podstawie przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę.

*Artykuł 4*

**Transpozycja**

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia [Urząd Publikacji: dwa lata po jej wejściu w życie] r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 5*

***Wejście w życie***

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 6*

**Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

| | |
|---|---|
| *W imieniu Parlamentu Europejskiego* | *W imieniu Rady* |
| *Przewodnicząca* | *Przewodniczący* |

**OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH I CYFROWYCH REGULACJI**


1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY ..... 3
1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy ..... 3
1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa ..... 3
1.3. Cel(e) ..... 3
1.3.1. Cel(e) ogólny(-e) ..... 3
1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e) ..... 3
1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ ..... 3
1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów ..... 4
1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy: ..... 4
1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy ..... 5
1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy ..... 5
1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie. ..... 5
1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań ..... 5
1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami ..... 5
1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków ..... 5
1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego ..... 6
1.7. Planowane metody wykonania budżetu ..... 6
2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA ..... 7
2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości ..... 7
2.2. System zarządzania i kontroli ..... 7
2.2.1. Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli ..... 7
2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia ..... 7
2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu) ..... 7
2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom ..... 7
3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY ..... 8

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ ... 8
3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki ... 9
3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne ... 9
3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu ... 9
3.2.1.2. Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel ... 13
3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych ... 18
3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne ... 20
3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu ... 20
3.2.3.2. Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel ... 20
3.2.3.3. Ogółem środki ... 20
3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ... 21
3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu ... 21
3.2.4.2. Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel ... 21
3.2.4.3. Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem ... 22
3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi 23
3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi ... 23
3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu ... 23
3.3. Szacunkowy wpływ na dochody ... 24
4. WYMIAR CYFROWY ... 25
4.1. Wymogi cyfrowe ... 25
4.2. Dane ... 26
4.3. Rozwiązania cyfrowe ... 27
4.4. Ocena interoperacyjności ... 29
4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie ... 29

## 1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

### 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący dyrektywy zmieniającej dyrektywę (UE) 2016/2341 w odniesieniu do wzmocnienia ram pracowniczych programów emerytalnych oraz zmieniającej dyrektywę (UE) 2016/97 1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Unia rynków kapitałowych, unia oszczędności i inwestycji, emerytury dodatkowe

### 1.3. Cel(e)

*1.3.1. Cel(e) ogólny(-e)*

Głównym celem niniejszego wniosku ustawodawczego zmieniającego dyrektywę (UE) 2016/2341 (dyrektywa IORP II) jest promowanie lepszych i trwalszych wyników w zakresie oszczędności emerytalnych dla beneficjentów, zwiększenie przejrzystości zarówno w odniesieniu do kosztów, jak i zwrotów, a także wzmocnienie praktyk zarządzania ryzykiem we wszystkich dodatkowych programach emerytalnych. Ponadto przegląd ma na celu usunięcie barier, które utrudniają skuteczne inwestycje w gospodarkę realną, oraz ułatwienie rozwoju podmiotów świadczących usługi emerytalne, umożliwiając im korzystanie z korzyści skali, poprawę alokacji aktywów oraz zapewnienie większej wartości uczestnikom i beneficjentom. W ten sposób reforma ma na celu podniesienie standardów w całym obszarze emerytur dodatkowych, wspierając przy tym tworzenie większej wartości i odporności oraz zapewnianie większego długoterminowego bezpieczeństwa uczestników.

*1.3.2. Cel(e) szczegółowy(-e)*

Cele szczegółowe proponowanych zmian w dyrektywie (UE) 2016/2341 są następujące:

- usprawnienie zasad inwestowania w celu usunięcia zbędnych ograniczeń regulacyjnych, które ograniczają zdolność prywatnych dostawców usług emerytalnych do efektywnego inwestowania, nawet w przypadku gdy uczestnicy i beneficjenci nie ponoszą ryzyka inwestycyjnego;

- promowanie korzyści skali, które określają zdolność IORP do inwestowania w zaawansowane, bardziej ryzykowne i niepłynne instrumenty finansowe;

- zapewnienie państwom członkowskim możliwości rozszerzenia stosowania dyrektywy (UE) 2016/2341 na instytucje w inny sposób wyłączone z jej zakresu, w przypadku gdy takie instytucje nie są objęte żadnymi innymi unijnymi ramami ostrożnościowymi;

- wspieranie bardziej profesjonalnego i skutecznego zarządzania oszczędnościami emerytalnymi oraz wzmocnienie nadzoru. Chociaż oszczędzający na emeryturę nie są w stanie monitorować działalności dostawców usług emerytalnych i żądać środków naprawczych, organy nadzoru mogą to robić, a ich mandat powinien obejmować ściślejszy nadzór nad systemem zarządzania i wynikami inwestycyjnymi.

*1.3.3. Oczekiwane wyniki i wpływ*

- Skuteczniejsze zarządzanie oszczędnościami emerytalnymi i nadzór nad nimi.

- Promowanie skali i ostrożnego dostępu do większych długoterminowych inwestycji na rynku kapitałowym dzięki poprawie otoczenia regulacyjnego, w którym działają IORP.

- Większa skala i transgraniczna wydajność w sektorze emerytur dodatkowych.

- Jaśniejsze wdrożenie zasady „ostrożnego inwestora", która może nakłonić IORP do prowadzenia polityki inwestycyjnej, która efektywnie i skutecznie łączy ograniczanie ryzyka z długoterminowymi celami w zakresie zwrotu.

*1.3.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Za pomocą niniejszego wniosku Komisja zamierza umożliwić – i będzie monitorować – następujące działania:

- dalszą konsolidację i zwiększanie skali towarzystw emerytalno-rentowych;

- zwiększenie długoterminowych inwestycji na rynkach kapitałowych i w gospodarce realnej;

- obniżenie kosztów i poprawę wyników w zakresie oszczędności emerytalnych, zgodnie z informacjami ujawnionymi przez właściwe organy.

**1.4. Wniosek/inicjatywa dotyczy:**

☐ nowego działania

☐ nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego

[1]

☑ przedłużenia bieżącego działania

☐ połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

**1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

*1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

| |
|---|
| W niniejszym wniosku Komisja proponuje dyrektywę zmieniającą dyrektywę (UE) 2016/2341. Państwa członkowskie będą miały 12 miesięcy na transpozycję zmian wprowadzonych niniejszą dyrektywą od dnia jej wejścia w życie. |

*1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tej sekcji „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej" należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

| |
|---|
| Dyrektywa w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) jest ustanawiana na szczeblu UE od 2016 r., ponieważ jedynie działaniem na szczeblu UE można ustanowić wspólne ramy regulacyjne dla instytucji pracowniczych programów emerytalnych. W związku z tym, aby dokonać przeglądu przepisów, w tym w odniesieniu do działalności transgranicznej, konieczne jest podjęcie działań na szczeblu UE w drodze dyrektywy zmieniającej. |

*1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

| |
|---|
| Nie dotyczy |

*1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

| |
|---|
| Nie dotyczy |

*1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym możliwości przegrupowania środków*

| |
|---|
| We wniosku doprecyzowano rolę EIOPA w koordynacji nadzoru, która już stanowi integralną część jej mandatu. Wyraźne wprowadzenie możliwości ustanowienia platformy współpracy nie zmienia mandatu EIOPA i nie oczekuje się, że wpłynie to na jego zdolność do realizacji mandatu w ramach istniejących zasobów. |

[1] O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

**1.6. Czas trwania wniosku/inicjatywy i jego/jej wpływu finansowego**

☐ **Ograniczony czas trwania**

– ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐ Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

☐ **Nieograniczony czas trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

**1.7. Planowane metody wykonania budżetu**

☐ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

– ☐ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii

– ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** przez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym

– ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (wyszczególnić)

– ☐ Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu

– ☐ organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego

– ☐ organom prawa publicznego

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, w zakresie, w jakim są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe

– ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe

– ☐ podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym

– ☐ podmiotom mającym siedzibę w państwie członkowskim, podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego lub prawu Unii i kwalifikującym się, zgodnie z przepisami sektorowymi, do powierzenia im wykonywania środków finansowych Unii lub gwarancji budżetowych, w zakresie, w jakim podmioty te są kontrolowane przez podmioty prawa publicznego lub podmioty podlegające prawu prywatnemu świadczące usługi użyteczności publicznej, a także posiadają odpowiednie gwarancje finansowe w formie odpowiedzialności solidarnej

organów kontrolnych lub równoważne gwarancje finansowe, które mogą być ograniczone, w odniesieniu do każdego działania, do maksymalnej kwoty wsparcia Unii.

Uwagi

| |
|---|
| Nie dotyczy |

## 2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

### 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

| |
|---|
| Nie dotyczy |

### 2.2. System zarządzania i kontroli

*2.2.1. Uzasadnienie dla proponowanych metod wykonania budżetu, mechanizmów finansowania wykonania, sposobów dokonywania płatności i strategii kontroli*

| |
|---|
| Nie dotyczy |

*2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

| |
|---|
| Nie dotyczy |

*2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

| |
|---|
| Nie dotyczy |

### 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

| |
|---|
| Nie dotyczy |

## 3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

*<u>Według</u> działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych*

| Dział wieloletnich ram finansowych | Linia budżetowa | Rodzaj środków | Wkład | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Numer | Zróżn. / niezróżn.[39] | państw EFTA[40] | krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów[41] | innych państw trzecich | pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel |
| | [XX.YY.YY.YY] | Zróżn. / niezróżn. | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE |
| | [XX.YY.YY.YY] | Zróżn. / niezróżn. | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE |
| | [XX.YY.YY.YY] | Zróżn. / niezróżn. | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE |

- Proponowane nowe linie budżetowe

*<u>Według</u> działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych*

| Dział wieloletnich ram finansowych | Linia budżetowa | Rodzaj środków | Wkład | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Numer | Zróżn. / niezróżn. | państw EFTA | krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów | innych państw trzecich | pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel |
| | [XX.YY.YY.YY] | Zróżn. / niezróżn. | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE |
| | [XX.YY.YY.YY] | Zróżn. / niezróżn. | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE |
| | [XX.YY.YY.YY] | Zróżn. / niezróżn. | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE | TAK/ NIE |

39 Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane.

40 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

41 Kraje kandydujące oraz, w stosownych przypadkach, potencjalni kandydaci z Bałkanów Zachodnich.

### 3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

*3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne*

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej

*3.2.1.1. Środki z uchwalonego budżetu*

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| **Dział wieloletnich ram finansowych** | Numer | |
|---|---|---|

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Środki operacyjne | | | | | | | |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | (3) | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na zobowiązania | =1a+1b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | Środki na płatności | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Środki operacyjne | | | | | | | |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | **0,000** |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | (3) | | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na zobowiązania | =1a+1b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | | **0,000** |
| | Środki na płatności | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | | **0,000** |

| | | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| OGÓŁEM środki operacyjne | Środki na zobowiązania | (4) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| | Środki na płatności | (5) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | (6) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁ <….>** wieloletnich ram finansowych | Środki na zobowiązania | =4+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | Środki na płatności | =5+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| **Dział wieloletnich ram finansowych** | Numer | |
|---|---|---|

| Dyrekcja Generalna: <…….> | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|
| Środki operacyjne | | | | | |

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | (3) | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki** | Środki na zobowiązania | =1a+1b +3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na płatności | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Środki operacyjne | | | | | | | |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | (3) | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki** | Środki na zobowiązania | =1a+1b +3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na płatności | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| | Rok | Rok | Rok | Rok | **OGÓŁEM** |
|---|---|---|---|---|---|

| | | | 2024 | 2025 | 2026 | 2027 | WRF 2021–2027 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| OGÓŁEM środki operacyjne | Środki na zobowiązania | (4) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| | Środki na płatności | (5) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | (6) | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁ <….>** | Środki na zobowiązania | =4+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| wieloletnich ram finansowych | Środki na płatności | =5+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| | | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne) | Środki na zobowiązania | (4) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| | Środki na płatności | (5) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| • OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne) | | (6) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6** | Środki na zobowiązania | =4+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna) | Środki na płatności | =5+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| **Dział wieloletnich ram finansowych** | **7** | „Wydatki administracyjne” |
|---|---|---|

| Dyrekcja Generalna: <…….> | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–** |
|---|---|---|---|---|---|

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | | **2027** |
| • Zasoby ludzkie | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| • Pozostałe wydatki administracyjne | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM Dyrekcja Generalna** <….> | Środki | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| • Zasoby ludzkie | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| • Pozostałe wydatki administracyjne | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM Dyrekcja Generalna** <….> | Środki | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych** | (Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem) | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7** | Środki na zobowiązania | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| wieloletnich ram finansowych | Środki na płatności | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

*3.2.1.2. Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel*

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| | | |
|---|---|---|
| **Dział wieloletnich ram finansowych** | Numer | |

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | Rok | Rok | Rok | Rok | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** | | | |
| Środki operacyjne | | | | | | | | |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | | (3) | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na zobowiązania | =1a+1b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | |
| | Środki na płatności | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | |
| Dyrekcja Generalna: <…….> | | Rok | Rok | Rok | Rok | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** | | |
| | | **2024** | **2025** | **2026** | **2027** | | | |
| Środki operacyjne | | | | | | | | |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | | (3) | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na zobowiązania | =1a+1b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | |
| | Środki na płatności | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | |

| | | | Rok 2024 | Rok 2025 | Rok 2026 | Rok 2027 | OGÓŁEM WRF 2021–2027 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| OGÓŁEM środki operacyjne | Środki na zobowiązania | (4) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| | Środki na płatności | (5) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | (6) | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁ <….>** wieloletnich ram finansowych | Środki na zobowiązania | =4+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | Środki na płatności | =5+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| **Dział wieloletnich ram finansowych** | Numer | |
|---|---|---|

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | | Rok 2024 | Rok 2025 | Rok 2026 | Rok 2027 | OGÓŁEM WRF 2021–2027 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Środki operacyjne | | | | | | | |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | (3) | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na zobowiązania | =1a+1b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | Środki na płatności | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| Dyrekcja Generalna: <…….> | | | Rok 2024 | Rok 2025 | Rok 2026 | Rok 2027 | OGÓŁEM WRF 2021–2027 |

| | | | 2024 | 2025 | 2026 | 2027 | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Środki operacyjne | | | | | | | | |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1a) | | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2a) | | | | | | **0,000** |
| Linia budżetowa | Środki na zobowiązania | (1b) | | | | | | **0,000** |
| | Środki na płatności | (2b) | | | | | | **0,000** |
| Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | | | | | | | |
| Linia budżetowa | | | | (3) | | | | | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej** <…….> | Środki na zobowiązania | | | =1a+1b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | Środki na płatności | | | =2a+2b+3 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| | | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| OGÓŁEM środki operacyjne | Środki na zobowiązania | (4) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| | Środki na płatności | (5) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy | | (6) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁ <….>** wieloletnich ram finansowych | Środki na zobowiązania | =4+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | Środki na płatności | =5+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| | | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne) | Środki na zobowiązania | (4) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | Środki na płatności | (5) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| • OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne) | | (6) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 6** | Środki na zobowiązania | =4+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna) | Środki na płatności | =5+6 | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| **Dział wieloletnich ram finansowych** | **7** | „Wydatki administracyjne” |
|---|---|---|

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| • Zasoby ludzkie | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| • Pozostałe wydatki administracyjne | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM Dyrekcja Generalna** <….> | Środki | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| Dyrekcja Generalna: <…….> | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| • Zasoby ludzkie | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| • Pozostałe wydatki administracyjne | | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **OGÓŁEM Dyrekcja Generalna** <….> | Środki | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych** | (Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem) | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| **OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 7** | Środki na zobowiązania | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| wieloletnich ram finansowych | Środki na płatności | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

*3.2.2. Szacowany produkt finansowany ze środków operacyjnych (nie wypełniać w przypadku agencji zdecentralizowanych)*

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| **Określić cele i produkty** ⇩ | | | Rok **2024** | | Rok **2025** | | Rok **2026** | | Rok **2027** | | Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. sekcja 1.6) | | | | | | **OGÓŁEM** | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **PRODUKT** | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| | Rodzaj[42] | Średni koszt | Liczba | Koszt | Liczba | Koszt | Liczba | Koszt | Liczba | Koszt | Liczba | Koszt | Liczba | Koszt | Liczba | Koszt | Liczba ogółem | Koszt całkowity |
| CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[43] | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

[42] Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[43] Zgodnie z opisem w sekcji 1.3.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)”.

| | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| - Produkt | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Produkt | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Produkt | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Produkt | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| **OGÓŁEM** | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

### *3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne*

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej

#### *3.2.3.1. Środki z uchwalonego budżetu*

| **ZATWIERDZONE ŚRODKI** | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|
| **DZIAŁ 7** | | | | | |
| Zasoby ludzkie | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| Pozostałe wydatki administracyjne | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa DZIAŁ 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Poza DZIAŁEM 7** | | | | | |
| Zasoby ludzkie | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | |
| **OGÓŁEM** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

#### *3.2.3.2. Środki z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel*

| **ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL** | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|
| **DZIAŁ 7** | | | | | |
| Zasoby ludzkie | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| Pozostałe wydatki administracyjne | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa DZIAŁ 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Poza DZIAŁEM 7** | | | | | |
| Zasoby ludzkie | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | |
| **OGÓŁEM** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

#### *3.2.3.3. Ogółem środki*

| **OGÓŁEM ZATWIERDZONE ŚRODKI + ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL** | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|
| **DZIAŁ 7** | | | | | |
| Zasoby ludzkie | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| Pozostałe wydatki administracyjne | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa DZIAŁ 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Poza DZIAŁEM 7** | | | | | |

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Zasoby ludzkie | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | |
| **OGÓŁEM** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte ze środków dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

### *3.2.4. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie*

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

– ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej

#### *3.2.4.1. Finansowane z uchwalonego budżetu*

*Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (EPC)*

| **ZATWIERDZONE ŚRODKI** | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** |
|---|---|---|---|---|---|
| **• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)** | | | | | |
| 20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 20 01 02 03 (w delegaturach UE) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| **• Personel zewnętrzny (w EPC)** | | | | | |
| 20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY] | - w centrali | 0 | 0 | 0 | 0 |
| | - w delegaturach UE | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) – dział 7 | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7 | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| **OGÓŁEM** | | **0** | **0** | **0** | **0** |

#### *3.2.4.2. Finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel*

| **ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL** | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** |
|---|---|---|---|---|
| **• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)** | | | | |
| 20 01 02 01 (w centrali i w biurach | 0 | 0 | 0 | 0 |

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| przedstawicielstw Komisji) | | | | | |
| 20 01 02 03 (w delegaturach UE) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| **• Personel zewnętrzny (w EPC)** | | | | | |
| 20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY] | - w centrali | 0 | 0 | 0 | 0 |
| | - w delegaturach UE | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) – dział 7 | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7 | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| **OGÓŁEM** | | **0** | **0** | **0** | **0** |

*3.2.4.3. Zapotrzebowanie na zasoby ludzkie ogółem*

| **OGÓŁEM ZATWIERDZONE ŚRODKI + ZEWNĘTRZNE DOCHODY PRZEZNACZONE NA OKREŚLONY CEL** | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** |
|---|---|---|---|---|---|
| **• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)** | | | | | |
| 20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 20 01 02 03 (w delegaturach UE) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| **• Personel zewnętrzny (w EPC)** | | | | | |
| 20 02 01 (CA, SNE z globalnej koperty finansowej) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 20 02 03 (CA, LA, SNE i JPD w delegaturach UE) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Linia budżetowa na wsparcie adm. [XX.01.YY.YY] | - w centrali | 0 | 0 | 0 | 0 |
| | - w delegaturach UE | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 02 (CA, SNE – pośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| 01 01 01 12 (CA, SNE – bezpośrednie badania naukowe) | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) – dział 7 | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| Inna linia budżetowa (określić) – poza działem 7 | | 0 | 0 | 0 | 0 |
| **OGÓŁEM** | | **0** | **0** | **0** | **0** |

Personel niezbędny do wdrożenia wniosku (w EPC):

| **Personel już pracujący w służbach Komisji** | **Personel dodatkowy*** | | |
|---|---|---|---|
| | **Finansowany** | **Finansowany z linii** | **Finansowany** |

| | z działu 7 lub ze środków „Badania naukowe” | BA | z opłat |
|---|---|---|---|
| Stanowiska w planie zatrudnienia | | Nie dotyczy | |
| Personel zewnętrzny (CA, SNE, INT) | | | |

Opis zadań do wykonania:

| | |
|---|---|
| Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony | |
| Personel zewnętrzny | |

*3.2.5. Przegląd szacowanego wpływu na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi*

Obowiązkowo w tabeli poniżej: szacowany wpływ wniosku/inicjatywy na inwestycje związane z technologiami cyfrowymi.

W wyjątkowych przypadkach, jeżeli wymaga tego realizacja wniosku/inicjatywy, we wskazanym wierszu należy podać środki z działu 7.

Środki z działów 1–6 należy podać w wierszu „Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych”. Wydatki te odnoszą się do budżetu operacyjnego na ponowne wykorzystanie / zakup / rozwój platform / narzędzi informatycznych bezpośrednio związanych z realizacją inicjatywy oraz powiązanych z nimi inwestycji (np. licencje, badania, przechowywanie danych). Informacje podane w tej tabeli powinny zgadzać się z informacjami przedstawionymi w sekcji 4 „Wymiar cyfrowy”.

| **OGÓŁEM środki na IT i technologie cyfrowe** | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | **OGÓŁEM WRF 2021–2027** |
|---|---|---|---|---|---|
| **DZIAŁ 7** | | | | | |
| Wydatki na IT (ponoszone przez organizację) | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa DZIAŁ 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Poza DZIAŁEM 7** | | | | | |
| Wydatki na IT wynikające z realizacji polityki tytułem programów operacyjnych | 0,000 | 0,000 | 0,000 | 0,000 | **0,000** |
| **Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | |
| **OGÓŁEM** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |

*3.2.6. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

Wniosek/inicjatywa:

– ☐ może zostać w pełni sfinansowany(-a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF)

– ☐ wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF

– ☐ wymaga rewizji WRF

*3.2.7. Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

– ☐ nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** | Ogółem |
|---|---|---|---|---|---|
| Określić organ współfinansujący | | | | | |
| OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem | | | | | |

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

  – ☐ wpływ na zasoby własne

  – ☐ wpływ na dochody inne

  – ☐ Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

| Linia budżetowa po stronie dochodów | Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy | Wpływ wniosku/inicjatywy[44] | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| | | Rok **2024** | Rok **2025** | Rok **2026** | Rok **2027** |
| Artykuł … | | | | | |

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Nie dotyczy

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

[44] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.

## 4. WYMIAR CYFROWY

### 4.1. Wymogi cyfrowe

Wykaz wymogów cyfrowych

| Odniesienie do wymogu | Opis wymogu | Podmioty, których dotyczy wymóg lub na które wymóg ten ma wpływ | Procesy ogólne | Kategoria |
|---|---|---|---|---|
| Art. 11 | Należy przyspieszyć wymianę informacji między właściwymi organami rodzimego państwa i państwa przyjmującego, co umożliwi ściślejszą koordynację, w tym, w stosownych przypadkach, przez zaangażowanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”). Państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie procedury i formalności związane z działalnością i procedurami transgranicznymi można było łatwo dopełnić drogą elektroniczną. | Właściwe organy krajowe, EIOPA | Wymiana informacji | Dane; automatyzacja procesów; rozwiązanie cyfrowe; cyfrowa usługa publiczna |
| Art. 22a | W przypadku gdy istnieją systemy monitorowania uprawnień emerytalnych, państwa członkowskie zapewniają, aby zakłady ubezpieczeń i pośrednicy ubezpieczeniowi przekazywali do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, o ile takie systemy zostały ustanowione, wszystkie informacje niezbędne do zapewnienia klientom kompleksowego, wiarygodnego i aktualnego przeglądu ich pracowniczych i indywidualnych uprawnień emerytalnych. | Państwa członkowskie; zakłady ubezpieczeń i pośrednicy ubezpieczeniowi | Przekazywanie informacji | Dane; rozwiązanie cyfrowe; cyfrowa usługa publiczna |
| Art. 37a | Państwa członkowskie zapewniają, aby IORP przekazywały do systemów | Państwa członkows | Przekazywanie | Dane; rozwiąza |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | monitorowania uprawnień emerytalnych, o ile takie systemy zostały ustanowione, wszystkie informacje niezbędne do zapewnienia uczestnikom i beneficjentom kompleksowego, wiarygodnego i aktualnego przeglądu ich pracowniczych i indywidualnych uprawnień emerytalnych. IORP pozostają w pełni odpowiedzialne za kompletność i dokładność przekazywanych danych oraz za wypełnienie wszystkich obowiązków dotyczących przekazywania informacji. Format i struktura informacji, które mają być przekazywane do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, muszą w jak największym stopniu zapewniać zgodność z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/473. | kie; IORP | informacji | nie cyfrowe;<br>cyfrowa usługa publiczna |
| Art. 55a | EIOPA może, z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego właściwego organu lub większej ich liczby, utworzyć i koordynować platformę współpracy celem zintensyfikowania wymiany informacji i zacieśnienia współpracy między odpowiednimi właściwymi organami, jeżeli IORP prowadzi lub zamierza prowadzić działalność transgraniczną. Odpowiednie właściwe organy przekazują w odpowiednim czasie wszystkie niezbędne informacje. | Właściwe organy krajowe, EIOPA | Publikowanie; monitorowanie; zarządzanie rejestrem | Dane, cyfrowe usługi publiczne |

### 4.2. Dane

Ogólny opis danych objętych zakresem inicjatywy oraz wszelkie powiązane normy/specyfikacje;

| Rodzaj danych | Odniesienie do wymogu | Normy lub specyfikacje (stosownie do przypadku) |
|---|---|---|
| Informacje niezbędne do zapewnienia uczestnikom i beneficjentom | Art. 22a; art. 37a | Do określenia przez właściwe organy |

| | | |
|---|---|---|
| kompleksowego, wiarygodnego i aktualnego przeglądu ich pracowniczych i indywidualnych uprawnień emerytalnych | | krajowe |
| Informacje dotyczące działalności i procedur transgranicznych; Platformy współpracy | Art. 11; art. 55a | Do określenia przez EIOPA |

Przepływy danych

| Rodzaj danych | Odniesienie do wymogu | Podmiot dostarczający dane | Podmiot otrzymujący dane | Czynnik uruchamiający wymianę danych | Częstotliwość (jeżeli dotyczy) |
|---|---|---|---|---|---|
| Informacje niezbędne do zapewnienia uczestnikom i beneficjentom kompleksowego, wiarygodnego i aktualnego przeglądu ich pracowniczych i indywidualnych uprawnień emerytalnych | Art. 22a; art. 37a | IORP, zakłady ubezpieczeń i pośrednicy ubezpieczeniowi | Dostawca systemu monitorowania uprawnień emerytalnych | // | // |
| Informacje dotyczące działalności i procedur transgranicznych; Platformy współpracy | Art. 11; art. 55a | Właściwe organy krajowe | Właściwe organy krajowe, EIOPA | // | // |

### 4.3. Rozwiązania cyfrowe

Zob. sekcja powyżej

| Rozwiązanie cyfrowe | Odniesienia do wymogów | Podstawowa wymagana funkcjonalność | Organ odpowiedzialny | W jaki sposób zapewniania jest dostępn | W jaki sposób uwzględniono wymóg ponownego | Wykorzystanie technologii sztucznej intelige |
|---|---|---|---|---|---|---|

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | ość? | wykorzystania? | ncji (stosownie do przypadku) |
| Aktualizacja istniejących systemów monitorowania uprawnień emerytalnych | Art. 22a; art. 37a | IORP, zakłady ubezpieczeń oraz pośrednicy ubezpieczeniowi i dystrybutorzy mogliby przekazywać do systemów monitorowania uprawnień emerytalnych, o ile takie systemy istnieją, wszystkie informacje niezbędne do zapewnienia klientom kompleksowego, wiarygodnego i aktualnego przeglądu ich pracowniczych i indywidualnych uprawnień emerytalnych | Dostawca systemu monitorowania uprawnień emerytalnych, właściwe organy krajowe | Do określenia przez właściwe organy krajowe | Do określenia przez właściwe organy krajowe | Liczba |
| Platformy współpracy | Art. 11; art. 55 | Dostarczanie informacji dotyczących działalności i procedur transgranicznych | Właściwe organy krajowe | Do określenia przez EIOPA | Do określenia przez EIOPA | Liczba |

Systemy monitorowania uprawnień emerytalnych

| | |
|---|---|
| Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie) | Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne |
| Akt w sprawie sztucznej inteligencji | Nie dotyczy |
| Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa | Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/679 państwa członkowskie zapewniają bezpieczeństwo, integralność, autentyczność |

| | |
|---|---|
| | i poufność danych gromadzonych i przechowywanych do celów niniejszej dyrektywy.<br>Do uszczegółowienia przez właściwe organy krajowe |
| eIDAS | Nie dotyczy |
| Inne | // |

Platformy współpracy

| Polityka cyfrowa lub sektorowa (jeżeli mają zastosowanie) | Wyjaśnienie, w jaki sposób te polityki są zgodne |
|---|---|
| Akt w sprawie sztucznej inteligencji | Nie dotyczy |
| Ramy UE dotyczące cyberbezpieczeństwa | Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/679 państwa członkowskie zapewniają bezpieczeństwo, integralność, autentyczność i poufność danych gromadzonych i przechowywanych do celów niniejszej dyrektywy.<br>Do uszczegółowienia przez EIOPA |
| eIDAS | Do uszczegółowienia przez EIOPA |
| Inne | // |

### 4.4. Ocena interoperacyjności

| Cyfrowa usługa publiczna lub kategoria cyfrowych usług publicznych | Opis | Odniesienie do wymogu | Inne rozwiązanie w zakresie interoperacyjności |
|---|---|---|---|
| Platforma współpracy | Informacje dotyczące działalności transgranicznej; | Art. 11; art. 55a | // |

| | | | |
|---|---|---|---|
| | wymiana informacji i zacieśnienie współpracy między odpowiednimi właściwymi organami, jeżeli IORP prowadzi lub zamierza prowadzić działalność transgraniczną | | |
| Systemy monitorowania uprawnień emerytalnych | Aktualne informacje na temat uprawnień uczestników i beneficjentów | Art. 22a; art. 37a | // |

### 4.5. Środki wspierające cyfrowe wdrażanie

Nie dotyczy